

॥ छांदोग्योपनिषत्प्रारंभः ॥

छांदो०

॥ १ ॥

श्रीमद्धनुमद्भीमध्वांतर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐ ॥ आप्यायंतुममांगानि
वाक्प्राणश्चक्षुःश्रोत्रमथोबलमिंद्रियाणिचसर्वाणि सर्वब्रह्मोपनिषदंमाहंब्रह्मनिराकुर्यामामाब्रह्मनिराकरोद
निराकरणमस्वनिराकरणंमेअस्तु तदात्मनिनिरतेयउपनिषत्सुधर्मास्तेमयिसंतुतेमयिसंतु ॥ ॐशांतिश्शांति
श्शांतिः ॥ ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतोमितिद्युद्गायतितस्योपव्याख्यानं ॥१॥ एषांभूतानांपृथिवीरसःपृ
थिव्याआपोरसोऽपामोषधयोरस ओषधीनांपुरुषोरसःपुरुषस्यवाग्रसोवाचऋग्रस ऋचःसामरसःसाम्नउद्गीथो
रसःसएषरसानांरसतमःपरमःपराध्योष्टमोयउद्गीथः ॥२॥ कतमाकतमर्कतमत्कतमत्सामकतमःकतमउद्गी
थइतिविमृष्टंभवति वागेवक्प्राणःसामोमित्येतदक्षरमुद्गीथः ॥ ३ ॥ तद्वाएतन्मिथुनंयद्वाक्प्राणश्चर्कसामच
तदेतन्मिथुनमोमित्येतस्मिन्नक्षरेसंसृज्यते ॥ ४ ॥ यदावैमिथुनौसमागच्छतआपयतोवैतावन्योन्यस्यकाम
मापयिताहवैकामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्ते ॥५॥ तद्वाएतदनुज्ञाक्षरंयद्धि किंचानुजाना
त्योमित्येवतदाहैषोएवसमृद्धिर्यदनुज्ञा समर्धयिताहवैकामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्ते ॥६॥
तेनेयंत्रयीविद्यावर्तत ओमित्याश्रावयत्योमितिश्चसत्योमित्युद्गायत्येतस्येवाक्षरस्यापचित्यै महिम्नारसेनते

निषत्

१ । १

॥५३५॥

नोभौकुरुतोयश्चैतदेवंवेदयश्चनवेद॥७॥नानातुविद्याचाविद्याच यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिषदातदेव
वीर्यवत्तरंभवतीतिखल्वेतस्यैवाक्षरस्योपव्याख्यानंभवति । अथहयएवायंमुख्यःप्राणस्तमुद्गीथमुपासीत त
स्येतरैःप्राणैरुपव्याख्यानंभवति ॥८॥खं०१॥ देवासुराहवैयत्रसंयेतिरउभयेप्राजापत्यास्तद्धदेवाउद्गीथमाज
हुरनेनैनानभिभविष्यामइति ॥१॥ तेहनासिक्यंप्राणमुद्गीथमुपासांचक्रिरे तंहासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मा
त्तेनोभयंजिघ्रतिसुरभिचदुर्गधिच पाप्मनाह्येषविद्धः ॥२॥ अथहवाचमुद्गीथमुपासांचक्रिरे तांहासुराःपाप्म
नाविविधुस्तस्मात्तयोभयंवदतिसत्यंचानृतंच पाप्मनाह्येषाविद्धाद्धा ॥३॥ अथहचक्षुरुद्गीथमुपासांचक्रिरे तद्धा
सुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंपश्यतिदर्शनीयंचादर्शनीयंच पाप्मनाह्येतद्विद्धं ॥४॥ अथहश्रोत्रमुद्गीथ
मुपासांचक्रिरे तद्धासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंशृणोतिश्रवणीयंचाश्रवणीयंच पाप्मनाह्येतद्विद्धं
॥५॥ अथहमनउद्गीथमुपासांचक्रिरे तद्धासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंसंकल्पयतेसंकल्पनीयंचासंक
ल्पनीयंचपाप्मनाह्येतद्विद्धं ॥६॥ अथहयएवायंमुख्यःप्राणस्तमुद्गीथमुपासांचक्रिरे तंहासुराःकृत्वाविदध्वसुर्य
थाश्मानमाखणमृत्वाविध्वंसतेतैव ॥७॥ यथाश्मानमाखणमृत्वाविध्वंसतेतैवसविध्वंसते यएवंविदिपा

छांदो०

॥ २ ॥

पंकामयतेय श्रैनमभिदासतिसएषोश्माखणः॥८॥नैवैतेनसुरभिनदुर्गंधिविजानात्यपहतपाप्माह्येषतेन यद
श्रातियत्पिवतितेनेतरान्प्राणानवत्येतमुएवांततोवित्त्वोक्कामतिव्याददात्येवांततइति ॥९॥ तंहांगिराउद्गी
थमुपासांचक्रएतमुएवांगिरसंमन्यंतेंगानांयद्रसस्तेन ॥१०॥ तंहबृहस्पतिरुद्गीथमुपासांचक्रएतमुएवबृहस्प
तिंमन्यंतेवाग्निबृहतीतस्याएषपतिस्तेन॥११॥तंहायास्यउद्गीथमुपासांचक्रएतमुएवायास्यंमन्यंतआस्याद्य
दयतेतेन॥१२॥तंहवकोदालभ्योविदांचकार सहनैमिशीयानामुद्रातावभूव सहस्रैभ्यःकामानागायति॥१३॥
आगाताहवैकामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्तइत्यध्यात्मं ॥१४॥खं०२॥ अथाधिदैवतं यएवा
सौतपतितमुद्गीथमुपासीतोद्यन्वाएषप्रजाभ्यउद्गायत्युद्यंस्तमोभयमपहंति अपहंताहवैभयस्यतमसोभवतिय
एवंवेद॥१॥समानउएवायंचासौचोष्णोयमुष्णोसौस्वरइतीममाचक्षते स्वरइतिप्रत्यास्वरइत्यमुं तस्माद्वाएत
मिमममुंचोद्गीथमुपासीत॥२॥अथखलुव्यानमेवोद्गीथमुपासीतयद्वैप्राणितिसप्राणोयदपानितिसोपानोऽथयः
प्राणापानयोःसंधिःसव्यानोयोव्यानःसावाक्तस्मादप्राणन्नपानन्वाचमभिव्याहरति॥३॥यावाक्सर्क्तस्माद
प्राणन्नपानन्नृचमभिव्याहरति यर्क्तसामतस्मादप्राणन्नपानंतसामगायतियत्सामसउद्गीथस्तस्मादप्राणन्न

निषत्

१।३

॥५३६॥

नपाननुदायति ॥४॥ अतोयान्यन्यानिवीर्यवंतिकर्माणियथाग्नेर्मथनमाजेःसरणंदृढस्यधनुषआयमनमप्राण
न्ननपानंस्तानिकरोत्येतस्यहेतोर्व्यानिमेवोद्गीथमुपासीत ॥५॥ अथखल्वुद्गीथाक्षराण्युपासीतोद्गीथइति प्रा
णएवोत्प्राणेनह्युत्तिष्ठति वाग्गीर्वाचोहिगिरइत्याचक्षते न्नथमन्नेहीदंसर्वस्थितं ॥६॥ द्यौरेवोदंतरिक्षंगीःपृ
थिवीथमादित्यएवोद्वायुर्गीरग्निस्थंसामवेदएवोद्यजुर्वेदोगीर्ऋग्वेदस्थं दुग्धेस्मैवाद्गोहंयोवाचोदोहोऽन्नवान
न्नादोभवतियएतान्येवंविद्वानुद्गीथाक्षराण्युपास्तउद्गीथइति ॥७॥ अथखल्वाशीःसमृद्धिरुपसरणानीत्युपा
सीत येनसाम्नास्तोष्यंतस्यात्तत्सामोपधावेत् ॥८॥ यस्यामृचितामृचंयदार्षेयंतमृषिं यांदेवतामभिष्टोष्यन्त्स्या
त्तांदेवतामुपधावेत् ॥९॥ येनच्छंदसास्तोष्यन्त्स्यात्तच्छंदउपधावेद्येनस्तोमेनस्तोष्यमाणःस्यात्तस्तोममुप
धावेत् ॥१०॥ यांदिशमभिष्टोष्यन्त्स्यात्तांदिशमुपधावेत् ॥११॥ आत्मानमंततउपसृत्यस्तुवीतकामंध्यायन्न
प्रमत्तोऽभ्याशोहयदस्मैसकामःसमृध्येतयत्कामस्तुवीतेतियत्कामस्तुवीतेति ॥ १२ ॥ खं०३॥ ॐमित्येतदक्षर
मुद्गीथमुपासीतोमितिह्युदायतितस्योपव्याख्यानं ॥१॥ देवावैमृत्योर्विभ्यतस्त्रयींविद्यांप्राविशस्तच्छंदोभि
राच्छादयन्त्यदेभिराच्छादयस्तच्छंदसांछंदस्त्वं ॥२॥ तानुतत्रमृत्युर्यथामत्स्यमुदकेपरिपश्येदेवंपर्यपश्यद्

छांदो०
॥ ३ ॥

चिसाम्नियजुषि तेनुवित्त्वोर्ध्वाऋचःसाम्नोयजुषःस्वरमेवप्राविशन् ॥ ३ ॥ यदावाऋचमाप्नोत्योमित्येवातिस्वर
त्येवःसामैवंयजुरेषउस्वरोयदेतदक्षरमेतदमृतमभयंतत्प्रविश्यदेवाअमृताअभवन् ॥ ४ ॥ सएतदेवंविद्वानक्ष
रंप्रणौत्येतदेवाक्षरःस्वरममृतमभयंप्रविशति तत्प्रविश्ययदमृतादेवास्तदमृतोभवति ॥ ५ ॥ खं० ४ ॥ अथ
खलुयउद्गीथःसप्रणवोयःप्रणवःसउद्गीथइत्यसौवादित्यउद्गीथएषप्रणवओमितिह्येषस्वरन्नेति ॥ १ ॥ एतमुएवा
हमभ्यगासिषंतस्मान्ममत्वमेकोसीतिहकौषीतकिःपुत्रमुवाच रश्मीःस्त्वंपर्यावर्तयताइहवोवैतेभविष्यंतीत्य
धिदैवतं ॥ २ ॥ अथाध्यात्मंयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीतोमितिह्येषस्वरन्नेति ॥ ३ ॥ एतमुएवाहमभ्यगा
सिषंतस्मान्ममत्वमेकोसीतिहकौषीतकिःपुत्रमुवाच प्राणांस्त्वंभूमानमभिगायताइहवोवैतेभविष्यंतीति ॥ ४ ॥
अथखलुयउद्गीथःसप्रणवोयःप्रणवःसउद्गीथइतिहोतृषदनाद्धैवापिदुरुद्गीतमनुसमाहरतीत्यनुसमाहरति ॥ ५ ॥
॥ खं० ५ ॥ इयमेवर्गग्निःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते इयमेवसाऽग्निरमस्त
त्साम ॥ १ ॥ अंतरिक्षमेवर्गवायुःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयतैतरिक्षमेवसा
वायुरमस्तत्साम ॥ २ ॥ द्यौरेवर्गादित्यःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते द्यौरे

निषत्

१ । ६

॥ ५३७ ॥

वसाऽऽदित्योऽमस्तत्साम ॥३॥ नक्षत्राण्येवर्कद्रमाःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसा
मगीयते नक्षत्राण्येवसाचंद्रमाअमस्तत्साम ॥४॥अथयदेतदादित्यस्यशुक्लंभाःसैवर्गथयनीलंपरःकृष्णंतत्सा
म तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसामतस्मादृच्यध्यूढःसामगीयतेऽथयदेवैतदादित्यस्यशुक्लंभाःसैवसाऽथयनीलं
परःकृष्णंतदमस्तत्साम ॥५॥अथयएषोंतरादित्येहिरण्यमयःपुरुषोदृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशआप्रणखा
त्सर्वएवसुवर्णः ॥६॥ तस्ययथाकप्यासंपुंडरीकमेवमक्षिणी तस्योदितिनाम सएषसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदित उदे
तिहवैसर्वेभ्यःपाप्मभ्योयएवंवेद ॥७॥तस्यर्कसामचगेष्णौतस्मादुद्गीथस्तस्मात्त्वेवोद्गातैतस्यहिगाता सएषये
चामुष्मात्परांचोलोकास्तेषांचेष्टेदेवकामानांचेत्यधिदैवतं॥८॥खं०६॥अथाध्यात्मं वागेवर्कप्राणःसामतदेतदे
तस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते वागेवसाप्राणोऽमस्तत्साम ॥९॥ चक्षुरेवर्गात्मासामत
देतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते चक्षुरेवसाऽऽत्माऽमस्तत्साम ॥१०॥ श्रोत्रमेवर्ज्ज
नःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसाम तस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते श्रोत्रमेवसामनोऽमस्तत्साम ॥११॥ अथ
यदेतदक्ष्णःशुक्लंभाःसैवर्गथयनीलंपरःकृष्णंतत्साम तदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसामतस्मादृच्यध्यूढःसामगी

छांदो०

॥ ४ ॥

यतेऽथयदेवैतदक्ष्णःशुक्लंभाःसैवसाऽथयन्नीलंपरःकृष्णंतदमस्तत्साम॥४॥अथयएषोंतरक्षणिपुरुषोदृश्यतेसै
वर्त्तत्सामतदुक्थंतद्यजुस्तद्ब्रह्म तस्यैतस्यतदेवरूपंयदमुष्यरूपं यावमुष्यगेष्णौतौगेष्णौ यन्नामतन्नाम॥५॥
सएषएचैतस्मादवांचोलोकास्तेषांचेष्टेमनुष्यकामानांचेतियः॥६॥तद्यइमेवीणायांगायंत्येतंतेगायंतितस्मात्ते
धनसनयः॥७॥अथसयएतदेवंविद्वान्त्सामगायत्युभौगायति सोमुनैवसएषएचामुष्मात्परांचोलोकास्ताः
श्वाप्नोतिदेवकामाःश्च ॥८॥ अथानेनैवयेचैतस्मादवांचोलोकास्ताःश्वाप्नोतिमनुष्यकामाःश्च तस्मादुहैवंवि
दुद्गाताब्रूयात्कंतेकाम मागायानीत्येषह्येवकामगानस्येष्टेयएवंविद्वान्त्सामगायतिसामगायति ॥९॥खं०७॥
त्रयोहोद्गीथेकुशलावभूवुः शिलकःशालावत्यश्चैकितायनोदाल्भ्यःप्रवाहणोजैविलिरिति तेहोचुरुद्गीथेवैकु
शलाःस्मोहंतोद्गीथेकथांवदामइति॥१॥तथेतिहसमुपविविशुः सहप्रवाहणोजैविलिरुवाच भगवंतावग्रेवदतां
ब्राह्मणयोर्वदतोवाचःश्रोष्यामीतिसहशिलकःशालावत्यश्चैकितायनंदाल्भ्यमुवाचहंतत्वापृच्छानीतिपृच्छे
तिहोवाच ॥२॥ कासाम्नोगतिरितिस्वरइतिहोवाच स्वरस्यकागतिरितिप्राणइतिहोवाच प्राणस्यकागतिरि
त्यन्नमितिहोवाचा न्नस्यकागतिरित्यापइतिहोवाच॥३॥ अपांकागतिरित्यसौलोकइतिहोवाचामुष्यलोकस्य

निषत्

१ । ८

॥५३८॥

कागतिरिति न स्वर्गलोकमतिनयेदिति होवाच स्वर्गवयं लोकं सामाभिसंस्थापयामः स्वर्गं संस्तावं हि सामेति ॥ ४ ॥
 तं ह शिलकः शालावत्यश्चैकितायनं दाल्भ्यमुवाचा प्रतिष्ठितं वै किल ते दाल्भ्यसाम यस्वेतर्हि ब्रूयान्मूर्धा ते विपति
 ष्यतीति मूर्धा ते विपतेदिति ॥ ५ ॥ हंताहमेतद्भगवतो वेदानीति विद्धीति होवाचा मुष्यलोकस्य कागतिरित्ययं लो
 क इति होवाचास्य लोकस्य कागतिरिति न प्रतिष्ठां लोकमतिनयेदिति होवाच प्रतिष्ठां वयं लोकं सामाभिसंस्थाप
 यामः प्रतिष्ठां संस्तावं हि सामेति ॥ ६ ॥ तं ह प्रवाहणोजैबिलिरुवाचा तव द्वै किल ते शालावत्यसाम यस्वेतर्हि ब्रूयान्मू
 र्धा ते विपतिष्यतीति मूर्धा ते विपतेदिति हंताहमेतद्भगवतो वेदानीति विद्धीति होवाच ॥ ७ ॥ खं ०८ ॥ अस्य लोक
 स्य कागतिरित्याकाश इति होवाच सर्वाणि हवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते आकाशं प्रत्यस्तं यं त्याका
 शो ह्येवैभ्यो ज्यायानाकाशः परायणं स एष परोवरीयानुद्गीथः स एषो नंतः ॥ १ ॥ परोवरीयो हास्य भवति परोवरी
 य सो ह लोकाञ्जयति य एतमेवं विद्वान्परोवरीयां समुद्गीथमुपास्ते ॥ २ ॥ तं हैतमतिधन्वा शौनक उदरशांडिल्या
 योक्तो वाच यावत्त एनं प्रजायामुद्गीथं वेदिष्यन्ते परोवरीयो ह्येभ्यस्तावदस्मिँल्लोके जीवनं भविष्यति तथा मुष्मिँ
 ल्लोके लोक इति स य एतमेवं विद्वानुपास्ते परोवरीय एव हास्यास्मिँल्लोके जीवनं भवति तथा मुष्मिँल्लोके लोक इति

बृहदा०

॥ ५ ॥

लोकेलोकइति ॥३॥खं०९॥ मटचीहतेषुकुरुष्वाढक्यासहजाययोषस्तिर्हचाक्रायणइभ्यग्रामेप्रद्राणकउवास
सहेभ्यंकुल्माषान्खादंतंविभिश्चे ॥१॥ तंहोवाचनेतो न्येविद्यंतेयच्चयेमइमउपनिहिताइत्येतेषांमेदेहीतिहो
वाच तानस्मैप्रददौहंतानुपानमित्युच्छिष्टं वैमेपीतं स्यादितिहोवाच नस्विदेतेप्युच्छिष्टा इति ॥२॥ नवाअ
जीविष्यमिमानखादन्नितिहोवाचकामोमउदपानमिति सहखादित्वातिशेषाञ्जायायाआजहारसाग्रएवसु
भिक्षावभूवतान्प्रतिगृह्यनिदधौ ॥ ३ ॥ सहप्रातःसंजिहानउवाचयद्वतान्नस्यलभेमहिलभेमहिधनमात्रांरा
जासौयक्ष्यतेसमासर्वैरार्त्विज्यैर्वृणीतेति ॥४॥ तंजायोवाचहंतपतइमएवकुल्माषाइति तान्खादित्वाऽमुंय
ज्ञंविततमेयाय तत्रोद्गातृनास्तावेस्तोष्यमाणानुपोपविवेश सहप्रस्तोतारमुवाच ॥५॥ प्रस्तोतर्थादेवताप्रस्ता
वमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीति ॥६॥ एवमेवोद्गातारमुवाचोद्गातर्थादेवतोद्गीथ
मन्वायत्तातांचेदविद्वानुद्गास्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीति ॥ ७ ॥ एवमेवप्रतिहर्तारमुवाचप्रतिहर्तर्थादेवताप्र
तिहारमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रतिहरिष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीति तेहसमारतास्तूष्णीमासांचक्रिरे ॥८॥
॥ खं० १० ॥ अथहैनंयजमानउवाच भगवंतंवाअहंविविदिषाणीत्युषस्तिरस्मिचाक्रायणइतिहोवाच सहोवा

भाष्यं

१ । ११

॥५३९॥

चभगवंतंवाअहमेभिःसर्वैरार्षिज्यैःपर्यैषिषंभगवतोवाअहमवित्याऽन्यानवृषिभगवांस्त्रेवमेसर्वैरार्षिज्यैरिति
॥१॥ तथेत्यथतर्ह्येतएवसमतिसृष्टास्तुवंतांयावत्तेभ्योधनंदद्यास्तावन्ममदद्याइतिच तथेतिहयजमानउवाच
॥२॥ अथहैनंप्रस्तोतोपससाद प्रस्तोतर्यादेवताप्रस्तावमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्यसिमूर्धातेविपतिष्य
तीतिमाभगवानवोचत्कतमासादेवतेति प्राणइतिहोवाच सर्वाणिहवाइमानिभूतानिप्राणमेवाभिसंविशंति
प्राणमभ्युज्जिहते सैषादेवताप्रस्तावमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेति ॥३॥
अथहैनमुद्गातोपससादोद्गातर्यादेवतोद्गीथमन्वायत्तातांचेदविद्वानुद्गास्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतिमाभगवा
नवोचत्कतमासादेवतेत्यादित्यइतिहोवाच सर्वाणिहवाइमानिभूतान्यादित्यमुच्चैःसंतंगायंति सैषादेवतोद्गी
थमन्वायत्ता तांचेदविद्वानुद्गास्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेति ॥४॥ अथहैनंप्रतिहर्तोपससाद प्रतिह
र्तर्यादेवताप्रतिहारमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रतिहरिष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतिमाभगवानवोचत्कतमासा
देवतेत्यन्नमितिहोवाच सर्वाणिहवाइमानिभूतान्यन्नमेवप्रतिहरमाणानिजीवंति सैषादेवताप्रतिहारमन्वा
यत्तातांचेदविद्वान्प्रत्यहरिष्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेतितथोक्तस्यमयेति ॥५॥ खं० ११॥ अथातः

छांदो०

॥ ६ ॥

शौवउद्गीथस्तद्धवकोदाल्भ्योग्लावोवामैत्रेयः स्वाध्यायमुद्रब्राज तस्मैश्वाश्वेतः प्रादुर्वभूव तमन्येश्वानउपसमे
त्योचुरन्ननोभगवानागायत्वशनायामवाइति ॥१॥ तान्होवाचेहैवमाप्रातरूपसमीयातेति तद्धवकोदाल्भ्यो
ग्लावोवामैत्रेयः प्रतिपालयांचकार । तेहयथैवेदंबहिष्पवमानेनस्तोष्यमाणाः सः श्रद्धाः सर्पतीत्येवमाससृपुस्ते
हसमुपविश्यहिंचकुरो३मदा३मो३पिवा३मो३देवोवरुणः प्रजापतिः सविता३न्नमिहा३हरदन्नपते३न्नमिहा३हरा
हरोमिति ॥३॥ खं० ॥१२॥ अयंवावल्लोकोहावुकारो वायुर्हायिकारश्चंद्रमाअथकार आत्मेहकारोभिरीका
रः ॥१॥ आदित्यउकारो निहवएकारोविश्वेदेवाऔहोयिकारः प्रजापतिर्हिकारः प्राणः स्वरोन्नंयाया वाग्वि
राट् ॥२॥ अनिरुक्तस्त्रयोदशस्तोभः संचरोहुष्कारो दुग्धेऽस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवति यए
तामेवः साम्नामुपनिषदंवेदोपनिषदंवेद ॥ ३ ॥ खं० १३ ॥ श्रीमच्छांदोग्योपनिषदिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
समस्तस्यखलुसाम्नउपासनः साधु यत्खलुसाधुतत्सामेत्याचक्षतेयदसाधुतदसामेति ॥१॥ तदुताप्याहुः सा
मैन्नमुपागादिति साधुनैनमुपागादित्येवतदाहुरसाम्नैनमुपागादित्यसाधुनैनमुपागादित्येवतदाहुः ॥ २ ॥
अथोताप्याहुः सामनोवतेति यत्साधुभवतिसाधुवतेत्येवतदाहुरसामनोवतेति यदसाधुभवत्यसाधुवतेत्ये

निषत्

२ । १

॥५४०॥

वतदाहुः ॥३॥ यएतदेवंविद्वान्साधुसामेत्युपास्तेऽभ्याशोहयदेनःसाधवोधर्माआचगच्छेयुरूपचनमेयुः
॥४॥खं०१॥लोकेषुपंचविधःसामोपासीत पृथिवीहिकारोभिःप्रस्तावोंतरिक्षमुद्गीथआदित्यःप्रतिहारोद्यौर्नि
धनमित्यूध्वेषु॥१॥अथावृत्तेषु द्यौर्हिकारआदित्यःप्रस्तावोंतरिक्षमुद्गीथोभिःप्रतिहारःपृथिवीनिधनं॥२॥कल्पं
तेहाऽस्मैलोकाऊर्वाश्चावृत्ताश्रयएतदेवंविद्वाँलोकेषुपंचविधःसामोपास्ते ॥३॥खं०२॥ वृष्टौपंचविधःसामो
पासीत पुरोवातोहिकारोमेघोजायतेसप्रस्तावो वर्षतिसउद्गीथोविद्योततेस्तनयतिसप्रतिहारः ॥ १ ॥ उद्ग
ह्नातितन्निधनंवर्षतिहाऽस्मैवर्षयतिहयएतदेवंविद्वान्वृष्टौपंचविधःसामोपास्ते ॥ २॥ खं०३॥ सर्वास्वप्सुपंच
विधःसामोपासीत मेघोयत्संप्लवतेसहिकारोयद्वर्षतिसप्रस्तावो याःप्राच्यःस्यंदंतेसउद्गीथो याःप्रतीच्यःसप्र
तिहारःसमुद्रोनिधनं ॥१॥ नहाप्सुप्रेत्यप्सुमान्भवति यएतदेवंविद्वान्सर्वास्वप्सुपंचविधःसामोपास्ते॥२॥
॥खं०४॥ ऋतुषुपंचविधःसामोपासीत वसंतोहिकारोग्रीष्मःप्रस्तावोवर्षाउद्गीथःशरत्प्रतिहारोहेमंतोनिधनं
॥ १ ॥ कल्पंतेहास्माऋतवऋतुमान्भवति यएतदेवंविद्वानृतुषुपंचविधःसामोपास्ते ॥२॥खं०५॥ पशुषुपंच
विधःसामोपासीताजाहिकारोऽवयःप्रस्तावो गावउद्गीथोऽश्वाःप्रतिहारःपुरुषोनिधनं ॥ १ ॥ भवंतिहास्यप

छांदो०
॥ ७ ॥

शवःपशुमान्भवतियएतदेवंविद्वान्पशुषुपंचविधःसामोपास्ते ॥२॥खं०६॥ प्राणेषुपंचविधंपरोवरीयःसामो
पासीत प्राणोहिकारोवाक्प्रस्तावश्चक्षुरुद्गीथःश्रोत्रंप्रतिहारो मनोनिधनंपरोवरीयांसिवैतानि ॥३॥ परोव
रीयोहास्यभवतिपरोवरीयसोहलोकाञ्जयति यएतदेवंविद्वान्प्राणेषुपंचविधंपरोवरीयःसामोपास्त इतितुपंच
विधस्य॥२॥खं०७॥अथसप्तविधस्य वाचिसप्तविधःसामोपासीत यत्किंचवाचोहुमितिसहिकारो यत्प्रेतिसप्र
स्तावोयदेतिसआदिः॥१॥यदुदितिसउद्गीथो यत्प्रतीतिसप्रतिहारोयदुपेतिसउपद्रवो यन्नीतितन्निधनं॥२॥
दुग्धेस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवति यएतदेवंविद्वान्वाचिसप्तविधःसामोपास्ते ॥३॥ खं०८॥
अथखल्वमुमादित्यःसप्तविधंसामोपासीत सर्वदासमस्तेनसाम मांप्रतिमांप्रतीतिसर्वेणसमस्तेनसाम ॥१॥
तस्मिन्निमानिसर्वाणिभूतान्यन्वायत्तानीतिविद्यात्तस्ययत्पुरोदयात्सहिकारस्तदस्यपशवोन्वायत्तास्तस्मा
त्तेहिंकुर्वति हिंकारभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥ २ ॥ अथयत्प्रथमोदितेसप्रस्तावस्तदस्यमनुष्याअन्वायत्तास्त
स्मात्तेप्रस्तुतिकामाःप्रशःसाकामाःप्रस्तावभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥ ३ ॥ अथयत्संगववेलायाःसआदिस्तद
स्यवयाःस्यन्वायत्तानि तस्मात्तान्यंतरिक्षेनारंबणान्यादायात्मानंपरिपतंत्यादिभाजीनिह्येतस्यसाम्नः ॥४॥

निषत्

२ । ९

॥५४१॥

अथयत्संप्रतिमध्यंदिनेसउद्गीथस्तदस्यदेवाअन्वायत्तास्तस्मात्तेसत्तमाःप्राजापत्यानामुद्गीथभाजिनोह्येतस्य
साम्नः ॥५॥ अथयदूर्ध्वमध्यंदिनात्प्रागपराह्णात्सप्रतिहारस्तदस्यगर्भाअन्वायत्तास्तस्मात्तेप्रतिहृतानावपद्यं
तेप्रतिहारभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥ ६ ॥ अथयदूर्ध्वमपराह्णात्प्रागस्तमयात्सउपद्रवस्तदस्यारण्याअन्वायत्ता
स्तस्मात्तेपुरुषंदृष्ट्वाकक्षश्चभ्रमित्युपद्रवंत्युपद्रवभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥७॥ अथयत्प्रथमास्तमितेतन्निधनंत
दस्यपितरोऽन्वायत्तास्तस्मात्तान्निदधति निधनभाजिनोह्येतस्यसाम्न एवंस्वल्बमुमादित्यःसप्तविधःसामो
पास्ते ॥८॥खं०९॥ अथस्वल्वात्मसंमितमतिमृत्युसप्तविधःसामोपासीत हिंकारइतित्र्यक्षरंप्रस्तावइतित्र्यक्ष
रंतत्समं ॥१॥ आदिरितिद्यक्षरंप्रतिहारइतिचतुरक्षरंततइहैकंतत्समं ॥ २ ॥ उद्गीथइतित्र्यक्षरमुपद्रवइति
चतुरक्षरंत्रिभिस्त्रिभिःसमंभवत्यक्षरमतिशिष्यते त्र्यक्षरंतत्समं ॥ ३ ॥ निधनमितित्र्यक्षरंतत्समेवभवति
तानिहवैतानिद्वाविंशतिरक्षराणि ॥४॥ एकविंशत्याऽऽदित्यमाप्रोत्येकविंशोवाइतोसावादित्योद्वाविंशे
नपरमादित्याजयतितन्नाकंतद्विशोकं ॥५॥ आप्रोतीहादित्यस्यजयंपरोहास्यादित्यजयाजयोभवतियएत
देवंविद्वानात्मसंमितमतिमृत्युसप्तविधःसामोपास्तेसामोपास्ते ॥६॥खं०१०॥ मनोहिंकारोवाक्प्रस्तावश्चक्षु

छांदो०

॥ ८ ॥

रुद्धीथःश्रोत्रं प्रतिहारः प्राणो निधनमेतद्वायत्रं प्राणेषु प्रोतं ॥१॥ सय एवमेतद्वायत्रं प्राणेषु प्रोतं वेद प्राणी भवति
सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या महामनाः स्यात्तद्व्रतं ॥२॥ खं० ११॥ अभिमं
थतिसहिंकारो धूमो जायते सप्रस्तावो ज्वलति स उद्धीथो गारा भवंति सप्रतिहार उपशाम्यति तन्निधनं सः शा
म्यति तन्निधनमेतद्रथं तरमग्नौ प्रोतं ॥ १ ॥ सय एवमेतद्रथं तरमग्नौ प्रोतं वेद ब्रह्मवर्चस्व्यन्नादो भवति सर्वमायुरे
ति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या न प्रत्यङ्मुनिमाचामेन्न निष्ठीवेत्तद्व्रतं ॥२॥ खं० १२॥ उप
मंत्रयते सहिंकारो ज्ञपयते सप्रस्तावः स्त्रिया सह शेते स उद्धीथः प्रतिस्त्री सह शेते सप्रतीहारः कालं गच्छति तन्निधनं
पारंगच्छति तन्निधनमेतद्वामदेव्यं मिथुने प्रोतं ॥१॥ सय एवमेतद्वामदेव्यं मिथुने प्रोतं वेद मिथुनी भवति मिथु
नान्मिथुनात्प्रजायते सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या न कांचन परिहरेत्तद्व्रतं
॥२॥ खं० १३॥ उद्यन्हिंकार उदितः प्रस्तावो मध्यं दिन उद्धीथोऽपराहः प्रतिहारोऽस्तं यन्निधनमेतद्बृहदादित्ये प्रोतं
॥ १ ॥ सय एवमेतद्बृहदादित्ये प्रोतं वेद तेजस्व्यन्नादो भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति महान्प्रजया पशुभिर्भव
ति महान्कीर्त्या तपंतं न निर्देत्तद्व्रतं ॥२॥ खं० १४॥ अभ्राणि संप्लवंते सहिंकारो मेघो जायते सप्रस्तावो वर्षति स

निषत्

२ । १५

॥५४२॥

उद्गीथोविद्योततेस्तनयतिसप्रतिहारउद्गृह्णातितन्निधनमेतद्वैरूपंपर्जन्येप्रोतं ॥ १ ॥ सयएवमेतद्वैरूपंपर्जन्ये
प्रोतंवेद विरूपांश्चसुरूपांश्चपशूनवरुंधेसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवति महान्कीर्त्या
वर्षतंननिंदेत्तद्वतं ॥ २ ॥ खं० १५ ॥ वसंतोहिकारोग्रीष्मःप्रस्तावोवर्षाउद्गीथःशरत्प्रतिहारोहेमंतोनिधनमेत
द्वैराजमृतुषुप्रोतं ॥ १ ॥ सयएवमेतद्वैराजमृतुषुप्रोतंवेद विराजतिप्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनसर्वमायुरेति
ज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्याऋतून्ननिंदेत्तद्वतं ॥ २ ॥ खं० १६ ॥ पृथिवीहिकारोंतरिक्षंप्र
स्तावोद्यौरुद्गीथो दिशःप्रतिहारःसमुद्रोनिधनमेताःशक्र्योलोकेषुप्रोताः ॥ १ ॥ सयएवमेताःशक्र्योलोकेषु
प्रोतावेद लोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यालोकान्ननिंदेत्तद्वतं
॥ २ ॥ खं० १७ ॥ अजाहिकारोऽव्ययःप्रस्तावोगावउद्गीथोश्वाःप्रतिहारः पुरुषोनिधनमेतारेवत्यःपशुषुप्रोताः
॥ १ ॥ सयएवमेतारेवत्यःपशुषुप्रोतावेद पशुमान्भवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिम
हान्कीर्त्यापशून्ननिंदेत्तद्वतं ॥ २ ॥ खं० १८ ॥ लोमहिकारस्त्वक्प्रस्तावोमांसमुद्गीथोस्थिप्रतिहारो मज्जानिधन
मेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषुप्रोतं ॥ १ ॥ सयएवमेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषुप्रोतंवेदांगीभवतिनांगेनविहूर्च्छति सर्वमायु

छांदो०

॥ ९ ॥

रेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यासंवत्सरंमज्ञोनाश्रीयात्तद्व्रतंमनुनाश्रीयादितिवा ॥२॥
॥ खं० १९ ॥ अग्निर्हिंकारोवायुःप्रस्तावआदित्यउद्गीथोनक्षत्राणिप्रतिहारश्चंद्रमानिधनमेतद्राजनंदेवतासु
प्रोतं ॥ १ ॥ सयएवमेतद्राजनंदेवतासुप्रोतंवेदैतासामेवदेवतानाःसलोकताःसार्ष्टिताःसायुज्यंगच्छति
सर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्याब्राह्मणान्ननिंदेत्तद्व्रतं ॥ २ ॥ खं० २० ॥ त्रयी
विद्याहिंकारस्त्रयश्चमेलोकाःसप्रस्तावोग्निर्वायुरादित्यःसउद्गीथोनक्षत्राणिवयाःसिमरीचयःसप्रतिहारः सर्पा
गंधर्वाःपितरस्तन्निधनमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतःसयएवमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतंवेद सर्वःहभवति ॥ १ ॥ तदे
पश्लोकोयानिपंचधात्रीणित्रीणितेभ्योनज्यायःपरमन्यदस्तियस्तद्वेदसवेदसर्वःसर्वादिशोबलिमस्मैहरंतिस
र्वमस्मीत्युपासीततद्व्रतंतद्व्रतं ॥२॥खं०२१॥विनर्दिसाम्नोवृणे पशव्यमित्यग्नेरुद्गीथोऽनिरुक्तःप्रजापतेर्निरुक्तः
सोमस्य मृदुश्लक्ष्णंवायोःश्लक्ष्णंबलवदिंद्रस्यक्रौंचंबृहस्पतेरपध्वांतंवरुणस्य तान्तसर्वानेवोपसेवेतवारुणंत्वेव
वर्जयेत्॥१॥अमृतत्वंदेवेभ्यआगायानीत्यागायेत्स्वधांपितृभ्यआशांमनुष्येभ्यस्तृणोदकंपशुभ्यः स्वर्गलोकं
यजमानायान्नमात्मनआगायानीत्येतानिमनसाध्यायन्नप्रमत्तःस्तुवीत्॥२॥सर्वेस्वराइंद्रस्यात्मानःसर्वऊष्मा

निषत्

२ । २२

॥५४३॥

णः प्रजापतेरात्मानः सर्वेस्पर्शामृत्योरात्मानस्तं यदि स्वरेषूपालभेत तैर्द्रं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वा प्रतिवक्ष्यतीत्येनं ब्रूयात् ॥ ३ ॥ अथ यद्येन मूष्मसूपालभेत प्रजापतिं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वा प्रतिपेक्ष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येन स्पर्शेषूपालभेत मृत्युं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वा प्रतिवक्ष्यतीत्येनं ब्रूयात् ॥ ४ ॥ सर्वेस्वराघोषवंतो बलवंतो वक्तव्या इंद्रे बलं ददानीति सर्वऊष्माणोऽग्रस्ता अनिरस्ता विवृता वक्तव्याः प्रजापतेरात्मानं परिददानीति सर्वेस्पर्शालेशेनानभिहिता वक्तव्या मृत्योरात्मानं परिहराणीति ॥ ५ ॥ खं ० २२ ॥ त्रयोधर्मस्कंधाय ज्ञोध्ययनं दानमिति प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मचार्यचार्यकुलवासी तृतीयोऽत्यंतमात्मानमाचार्यकुले वसादयन्त्सर्व एते पुण्यलोका भवंति ब्रह्मसंस्थो मृतत्वमेति ॥ १ ॥ प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत्तेभ्यो भित्तप्तेभ्यस्त्रयीविद्यासंप्राप्तवत्तामभ्यतपत्तस्या अभितप्ताया एतान्यक्षराणि संप्राप्तवन्त भूर्भुवःस्वरिति तान्यभ्यतपत्तेभ्यो भित्तप्तेभ्य ओंकारः संप्राप्तवत्तद्यथा शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मे ते नोंकारेण सर्वा वाक् संतृण्णोंकार एवेदः सर्वमोंकार एवेदः सर्व ॥ २ ॥ खं ० २३ ॥ ब्रह्मवादिनो वदंति यद्दसूनां प्रातः सवनं रुद्राणां माध्यंदिनं सवनमादित्यानां विश्वेषां देवानां च तृतीयसवनं कर्तव्यं यजमानस्य लोक इति स यस्तं न विद्यात्कथं कुर्यादथ विद्वान्कुर्यात् ॥ १ ॥ पुरा प्रातरनुवाकस्योपाकरणाज्जघ

छांदो०
॥ १० ॥

नेनगार्हपत्यस्योदङ्मुखउपविश्यसवांसवःसामाभिगायति लो३कद्वारमपावार्णू३पश्येमत्वावयंःसराआआ
आआ हुंआआआ ज्या३यो३आआआआ इत्यथजुहोति नमोऽग्नयेपृथिवीक्षितेलोकक्षितेलोकंमेयजमाना
यविंदैषवैयजमानस्यलोक एताऽस्म्यत्रयजमानःपरस्तादायुषःस्वाहापजहिपरिधमित्युक्तोत्तिष्ठति तस्मैवसवः
प्रातःसवनःसंप्रयच्छंति पुरामाध्यंदिनस्यसवनस्योपाकरणाज्जघनेनाग्नीध्रीयस्योदङ्मुखउपविश्यसरौद्रःसा
माभिगायति लो३कद्वारमपावार्णू३पश्येमत्वावयंविराआआआआ हुंआआआ ज्या३यो३आआ इत्यथ
जुहोति नमोवायवेंतरिक्षक्षितेलोकक्षितेलोकंमेयजमानायविंदैषवैयजमानस्यलोक एतास्म्यत्रयजमानः
परस्तादायुषःस्वाहापजहिपरिधमित्युक्तोत्तिष्ठति तस्मैरुद्रामाध्यंदिनःसवनःसंप्रयच्छंतिपुरातृतीयसवन
स्योपाकरणाज्जघनेनाहवनीयस्योदङ्मुखउपविश्यसआदित्यःसवैश्वदेवःसामाभिगायति लो ३ कद्वारम
पावार्णू३पश्येमत्वावयःस्वाराआआआआ हुंआआआ ज्या३यो३आआ इत्यादित्यमथवैश्वदेवंलोकद्वार
मपाऽऽवार्णू३पश्येमत्वावयःसाम्राआआआआ हुंआआआ ज्या३यो३आआ इत्यथजुहोतिनमआदित्ये
भ्यश्चविश्वेभ्यश्चदेवेभ्योदिविक्षिज्ज्योलोकक्षिज्ज्योलोकंमेयजमानायविंदतैषवैयजमानस्यलोक एताऽस्म्यत्र

निषत्

२। २४

॥५४४॥

यजमानः परस्तादायुषः स्वाहापहतं परिधमित्युक्तोत्तिष्ठति तस्मादादित्याश्रविश्वेचदेवास्तृतीयसवनः संप्रय
च्छंत्येषहवैयज्ञस्य मात्रां वेदय एवं वेदय एवं वेद ॥ २॥ खं० २४ ॥ धा ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि द्वितीयोऽध्यायः २
असौवा आदित्यो देवमधु तस्य द्यौरेवतिरश्वी नवंशोऽंतरिक्षमपूपो मरीचयः पुत्राः ॥ १ ॥ तस्य ये प्राञ्चोरश्मय
स्ता एवास्य प्राच्यो मधुना ज्यऋच एव मधुकृतऋग्वेद एव पुष्पंता अमृता आपस्ता वा एताऋच एतमृग्वेदमभ्यत
पःस्तस्याभितप्तस्य यशस्तेज इन्द्रियं वीर्यमन्नाद्यश्च रसो जायत ॥ २ ॥ तद्यक्षरत्तदादित्यमभितो श्रयत्तद्वा एतद्य
देतदादित्यस्य रोहितः रूपं ॥ ३ ॥ खं० १ ॥ अथ येस्य दक्षिणारश्मयस्ता एवास्य दक्षिणामधुना ज्यो यजूः ष्येवम
धुकृतो यजुर्वेद एव पुष्पंता अमृता आपः ॥ १ ॥ तानि वा एतानि यजूः ष्येतं यजुर्वेदमभ्यत पःस्तस्याभितप्तस्य
यशस्तेज इन्द्रियं वीर्यमन्नाद्यश्च रसो जायत ॥ २ ॥ तद्यक्षरत्तदादित्यमभितो श्रयत्तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य शुक्लं
रूपं ॥ ३ ॥ खं० २ ॥ अथ येस्य प्रत्यञ्चोरश्मयस्ता एवास्य प्रतीच्यो मधुना ज्यः सामान्येव मधुकृतः सामवेद एव पु
ष्पंता अमृता आपः ॥ १ ॥ तानि एतानि सामान्येतः सामवेदमभ्यत पःस्तस्याभितप्तस्य यशस्तेज इन्द्रियं वीर्य
मन्नाद्यश्च रसो जायत ॥ २ ॥ तद्यक्षरत्तदादित्यमभितो श्रयत्तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य कृष्णं रूपं ॥ ३ ॥ खं० ३ ॥

बृहदा०

॥ ११ ॥

अथयेस्योदञ्चोरश्मयस्ताएवास्योदीच्योमधुनाज्योथर्वागिरसएवमधुकृतइतिहासपुराणंपुष्पंताअमृताअपः
॥ १ ॥ तेवाएतेऽथर्वागिरसएतदितिहासपुराणमभ्यतपःस्तस्याभितप्तस्ययशस्तेजइंद्रियंवीर्यमन्नाद्यंरसो
जायत ॥२॥ तद्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यपरःकृष्णंरूपं ॥३॥खं०॥४॥ अथये
स्योर्ध्वारश्मयस्ताएवास्योर्ध्वामधुनाज्योगुह्याएवादेशामधुकृतोब्रह्मैवपुष्पंताअमृताआपः ॥१॥ तेवाएतेगु
ह्याआदेशाएतद्ब्रह्माभ्यतपःस्तस्याभितप्तस्ययशस्तेजइंद्रियंवीर्यमन्नाद्यंरसोजायत॥२॥तद्यक्षरत्तदादित्य
मभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यमध्येक्षोभतइव ॥ ३ ॥ तेवाएतेरसानांरसावेदाहिरसास्तेषामेतेरसा
स्तानिवाएतान्यमृतानाममृतानिवेदाह्यमृतास्तेषामेतान्यमृतानि ॥ ४ ॥खं०५॥ तद्यत्प्रथमममृतंतद्वसव
उपजीवंत्यग्निनामुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिवंत्येतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यंतितएतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादु
द्यंति ॥ १ ॥ सथएतदेवममृतंवैदेवसूनामेवैकोभूत्वाग्निनैवमुखेनैतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यतिसएतदेवरूपमभिसं
विशत्येतस्माद्रूपादुदेति ॥२॥ सथावदादित्यःपुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेतावसूनामेवतावदाधिपत्यंस्वाराज्यं
पर्येता ॥ ३ ॥ खं० ६ ॥ अथयद्वितीयममृतंतद्रुद्राउपजीवंतींद्रिणमुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिवंत्येतदेवामृतं

भाष्यं

३ । ७

॥५४५॥

दृष्ट्वा तृप्यंतित एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥१॥ सय एतदेवममृतं वेदरुद्राणामेवैको भूत्वेद्रेणैव
मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ २ ॥ सयावदादित्यः पुरस्तादुदे
तापश्चादस्तमेताद्विस्तावदक्षिणत उदेतोत्तरतोस्तमेतारुद्राणामेवतावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ३ ॥
॥खं०७॥ अथ यत्तृतीयममृतं तदादित्या उपजीवंति वरुणेन मुखेन नवै देवा अश्रंति न पिबंत्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यं
तित एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥१॥ सय एतदेवममृतं वेदादित्यानामेवैको भूत्वा वरुणेनैव मुखे
नैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुदेति ॥२॥ सयावदादित्योदक्षिणत उदेतोत्तर
तोस्तमेताद्विस्तावत्पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमेताऽऽदित्यानामेवतावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥३॥ खं०॥८॥
अथ यच्चतुर्थममृतं तन्मरुत उपजीवंति सोमेन मुखेन नवै देवा अश्रंति न पिबंत्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंतित एतदेव
रूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥ १ ॥ सय एतदेवममृतं वेदमरुतामेवैको भूत्वा सोमेनैव मुखेनैतदेवामृ
तं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुदेति ॥२॥ सयावदादित्यः पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमेता
द्विस्तावदुत्तरत उदेतादक्षिणतोस्तमेतामरुतामेवतावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥३॥ खं० ९ ॥ अथ यत्पंच

छांदो०

॥ १२ ॥

मममृतंतत्साध्या उपजीवंति ब्रह्मणा मुखेन न वै देवा अश्रंति न पिबंत्येत देवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंतित एत देवरूपमभि
संविशंत्येतस्माद्रूपा दुद्यंति ॥ १ ॥ स य एत देवममृतं वेद साध्यानामेवैको भूत्वा ब्रह्मणैव मुखेनैत देवामृतं दृष्ट्वा तृ
प्यतिस एत देवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपा दुदेति ॥ २ ॥ स यावदादित्य उत्तरत उदेता दक्षिणतोस्तमेता द्वि
स्तावदूर्ध्व उदेता र्वाङ्स्तमेता साध्यानामेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ३ ॥ खं० १० ॥ अथ तत ऊर्ध्व उदेत्यनै
वो देतानास्तमेतैकल एव मध्ये स्थाता ॥ १ ॥ त दे पश्लोको न वै तत्र न निम्लोचो नोदियाय कदाचन । देवास्तेनाहं स
त्येन मा विराधि पिब्रह्मणेति ॥ २ ॥ न ह वा अस्मा उदेति न निम्लोचतिस कृद्दिवा हैवास्मै भवति य एतामेवं ब्रह्मोपनि
षदं वेद ॥ ३ ॥ तद्धैतद्ब्रह्मा प्रजापतय उवाच प्रजापतिर्मनवे मनुः प्रजाभ्यस्तद्धैतदुद्दालकायारुणये ज्येष्ठाय पुत्राय
पिता ब्रह्म प्रोवाच ॥ ४ ॥ इदं वाव तज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूयात्प्रणाय्याय वांते वासिने नान्यस्मै कस्मै च न ॥ ५ ॥
यद्यप्यस्मा इमामद्भिः परिगृहीतां धनस्य पूर्णा दिद्या देत देव ततो भूय इत्येत देव ततो भूय इति ॥ ६ ॥ खं० ११ ॥ गाय
त्री वा इदं सर्वं भूतं यदिदं किंच वाग्वै गायत्री वाग्वा इदं सर्वं भूतं गायति च त्रायते च ॥ १ ॥ यावैसा गायत्री यं वा
वसा येयं पृथिव्यस्यां हीदं सर्वं भूतं प्रतिष्ठितमेतामेव नातिशीयंते ॥ २ ॥ यावैसा पृथिवी यं वा वसायदिदमस्मि

निषत्

३ । १२

॥ ५४६ ॥

नपुरुषेशरीरमस्मिन्हीमेप्राणाःप्रतिष्ठिताएतदेवनातिशीयंते ॥३॥ यद्वैतत्पुरुषेशरीरमिदंवावतद्यदिदमस्मि
न्नंतःपुरुषेहृदयमस्मिन्हीमेप्राणाःप्रतिष्ठिताएतदेवनातिशीयंते।४। सैषाचतुष्पदाषड्विधागायत्रीतदेतद्वचाभ्य
नूक्तं ॥५॥ तावानस्यमहिमाततो ज्यायाश्चपूरुषः। पादोऽस्यसर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवीति॥६॥ यद्वै
तद्ब्रह्मेतीदंवावतद्योयंबहिर्धापुरुषादाकाशोयोवैसबहिर्धापुरुषादाकाशः ॥ ७ ॥ अयंवावसयोयमंतःपुरु
षआकाशोयोवैसोंतःपुरुषआकाशः ॥ ८ ॥ अयंवावसयोयमंतर्हृदयआकाशोयोवैसोंतर्हृदयआकाशस्तदे
तत्पूर्णमप्रवर्तिपूर्णमप्रवर्तिनीश्चियंलभेतयएवंवेद ॥ ९ ॥ खं०१२ ॥ तस्यहवाएतस्यहृदयस्यपंचदेवसुपयः
सयोस्यप्राङ्सुपिःसप्राणस्तच्चक्षुःसआदित्यस्तदेतत्तेजोन्नाद्यमित्युपासीततेजस्यन्नादोभवतियएवंवेद ॥१॥
अथयोस्यदक्षिणःसुपिःसव्यानस्तच्छ्रोत्रंसचंद्रमास्तदेतच्छ्रीश्चयशश्चेत्युपासीतश्रीमान्यशस्वीभवतियएवंवे
द ॥२॥ अथयोस्यप्रत्यङ्सुपिःसोपानःसावाक्सोऽग्निस्तदेतद्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यमित्युपासीतब्रह्मवर्चस्यन्नादोभव
तियएवंवेद ॥३॥ अथयोस्योदङ्सुपिःससमानस्तन्मनःसपर्जन्यस्तदेतत्कीर्तिश्चव्युष्टिश्चेत्युपासीतकीर्तिमा
न्व्युष्टिमान्भवतियएवंवेद ॥४॥ अथयोस्योर्ध्वःसुपिःसउदानःसवायुःसआकाशस्तदेतदोजश्चमहश्चेत्युपासी

छांदो०

॥ १३ ॥

तौजस्वीमहस्वान्भवतियएवंवेद ॥ ५ ॥ तेवाएतेपंचब्रह्मपुरुषाःस्वर्गस्यलोकस्यद्वारपाःसयएतानेवंपंचब्रह्म
पुरुषान्स्वर्गस्यलोकस्यद्वारपान्वेदास्यकुलेवीरोजायतेप्रतिपद्यतेस्वर्गलोकंयएतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्स्वर्गस्य
लोकस्यद्वारपान्वेद ॥ ६ ॥ अथयदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतेविश्वतःपृष्ठेषुसर्वतःपृष्ठेष्वनुत्तमेषूत्तमेषुलोकेष्वि
दंवावतद्यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेज्योतिस्तस्यैषादृष्टिः ॥ ७ ॥ यत्रैतदस्मिञ्छरीरेसंस्पर्शेनोष्णिमानंविजानातित
स्यैषाश्रुतिर्यत्रैतत्कर्णावपिगृह्यनिनदमिवनदथुरिवाग्नेरिवज्वलतउपशृणोतितदेतदृष्टंचश्रुतंचेत्युपासीतचक्षु
ष्यःश्रुतोभवतियएवंवेदयएवंवेद ॥ ८ ॥ खं० १३ ॥ सर्वखल्विदं ब्रह्मतज्जलानितिशांतउपासीताथखलुक्रतुमयःपु
रुषोयथाक्रतुरस्मिँलोकेपुरुषोभवतितथेतःप्रेत्यभवतिसक्रतुंकुर्वीत ॥ १ ॥ मनोमयःप्राणशरीरोभारूपःसत्यसं
कल्पआकाशआत्मासर्वकर्मासर्वकामःसर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः ॥ २ ॥ एषमआत्मां
तर्हृदयेणीयान्ब्रीहेर्वायवाद्वासर्पपाद्वाश्यामाकाद्वाश्यामाकतंडुलाद्रैषमआत्मांतर्हृदयेज्यायान्पृथिव्याज्या
यानंतरिक्षाज्यायान्दिवोज्यायानेभ्योलोकेभ्यः ॥ ३ ॥ सर्वकर्मासर्वकामःसर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्या
त्तोऽवाक्यनादरएषमआत्मांतर्हृदये एतद्ब्रह्मैतमितःप्रेत्याभिसंभवितास्मीतियस्यस्यादद्धानविचिकित्सास्ती

निषत्

३ । १४

॥ ५४७ ॥

तिहस्माहशांडिल्यःशांडिल्यः॥४॥खं०१४॥ अंतरिक्षोदरःकोशोभूमिबुधोनजीर्यतिदिशोह्यस्यसक्तयोद्यौर
स्योत्तरंबिलं सएषकोशोवसुधानस्तस्मिन्सर्वमिदंश्रितं॥१॥तस्यप्राचीदिक्जुहूर्नामसहमानानामदक्षिणा
राज्ञीनामप्रतीचीसुभूतानामोदीचीतासांवायुर्वत्सः सयएतमेवंवायुंदिशांवत्संवेदनपुत्ररोदंरोदिति सोह
मेतमेवंवायुंदिशांवत्संवेदमापुत्ररोदंरुदं ॥२॥ अरिष्टंकोशंप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुना प्राणंप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽ
मुना भूःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुना भुवःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुना स्वःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुना सयदवोचंप्राणं
प्रपद्यइतिप्राणोवाइदं सर्वंभूतंयदिदंकिंचितमेवतत्प्राप्स्यथ ॥ ४ ॥ अथयदवोचंभूःप्रपद्यइतिपृथिवींप्रपद्येत
रिक्षंप्रपद्येदिवंप्रपद्यइत्येवतदवोचं ॥५॥अथयदवोचंभुवःप्रपद्यइत्यग्निंप्रपद्येवायुंप्रपद्यआदित्यंप्रपद्यइत्येवतद
वोचं ॥ ६ ॥ अथयदवोचंस्वःप्रपद्यइत्यृग्वेदंप्रपद्येयजुर्वेदंप्रपद्येसामवेदंप्रपद्यइत्येवतदवोचंतदवोचं ॥ ७ ॥
खं०१५॥ पुरुषोवावयज्ञस्तस्ययानिचतुर्विंशतिवर्षाणितत्प्रातःसवनंचतुर्विंशत्यक्षरागायत्री गायत्रंप्रातःस
वनंतदस्यवसवोन्वायत्ताःप्राणावाववसवएतेहीदं सर्वंवासयंति ॥ १ ॥ तंचेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुपतपेत्स
ब्रूयात्प्राणावसवइदंमेप्रातःसवनंमाध्यंदिनं सवनमनुसंतनुतेति माहंप्राणानांवसूनांमध्येयज्ञोविलोप्सीयेत्यु

छादो०

॥ १४ ॥

द्धैवततएत्यगदोहभवति ॥ २ ॥ अथयानिचतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणितन्माध्यंदिनः सवनं चतुश्चत्वारिंशदक्षरा
त्रिष्टुप्त्रैष्टुभंमाध्यंदिनः सवनं तदस्य रुद्रा अन्वायत्ताः प्राणावावरुद्रा एते हीदः सर्वः श्रोदयंति ॥ ३ ॥ तंचेदेत
स्मिन्वयसि किंचिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणारुद्रा इदं मे माध्यंदिनः सवनं तृतीयं सवनमनु संतनुतेति माहं प्राणानां रु
द्राणां मध्ये यज्ञो विलोप्सीयेत्युद्धैवततएत्यगदोहभवति ॥ ४ ॥ अथयान्यष्टा चत्वारिंशद्वर्षाणितत्तृतीयसवनम
ष्टा चत्वारिंशदक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनं तदस्यादित्या अन्वायत्ताः प्राणावाव आदित्या एते हीदः सर्वमा
ददते ॥ ५ ॥ तंचेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणा आदित्या इदं मे तृतीयसवनमायुरनु संतनुतेति मा
हं प्राणानामादित्यानां मध्ये यज्ञो विलोप्सीयेत्युद्धैवततएत्यगदोहैवभवति ॥ ६ ॥ एतद्धस्म वै तद्विद्वानाहमहि
दा स एतरेयः स किं मे एतदुपतपसि योहमनेन न प्रेष्यामीति सह षोडशं वर्षं शतं मजीवत्प्रह षोडशं वर्षं शतं जीवति
य एवं वेद ॥ ७ ॥ खं० ॥ १६ ॥ सयदशिशिषतियत्पिपासतियन्नरमतेता अस्य दीक्षाः ॥ १ ॥ अथयदश्रातियत्पि
बतियद्रमतेतदुपसदैरेति ॥ २ ॥ अथयद्धसतियजक्षतियन्मैथुनं चरति स्तुतशस्त्रैरेव तदेति ॥ ३ ॥ अथयत्त
पोदानमार्जवमहिंसा सत्यवचनमिति ता अस्य दक्षिणाः ॥ ४ ॥ तस्मादाहुः सोष्यत्यसोष्टेति पुनरुत्पादनमेवास्य

निषत्

३ । १७

॥ ५४ ८ ॥

तन्मरणमेवावभृथः ॥५॥ तद्धैतद्धोरआंगिरसःकृष्णायदेवकीपुत्रायोक्त्वोवाचापिपासएवसबभूव सोंत
वेलायामेतत्रयंप्रतिपद्येताक्षितमस्यच्युतमसिप्राणशंसितमसीति तत्रैतेद्वेऋचौभवतः ॥ ६॥ आदित्प्रत्न
स्यरेतस उद्वयंमतमसस्परि ज्योतिष्पश्यंतउत्तरं स्वःपश्यंतउत्तरं देवंदेवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तममिति
ज्योतिरुत्तममिति ॥ ७॥खं०१७॥ मनोब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्ममथाधिदैवतमाकाशोब्रह्मेत्युभयमादिष्टंभव
त्यध्यात्मंचाधिदैवतंच ॥१॥ तदेतच्चतुष्पाद्ब्रह्म वाक्पादःप्राणःपादश्चक्षुष्पादःश्रोत्रंपाद इत्यध्यात्ममथाधि
दैवतमग्निःपादोवायुःपादआदित्यःपादोदिशःपादइत्युभयमेवादिष्टंभवत्यध्यात्मंचाधिदैवतंच ॥ २॥ वागे
वब्रह्मणश्चतुर्थःपादः सोमिनाज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाब्रह्मवर्चसेनयएवंवेद
॥३॥ प्राणएवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसवायुनाज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाब्रह्मवर्चसे
नयएवंवेद ॥४॥ चक्षुरेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसआदित्येनज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्याय
शसाब्रह्मवर्चसेनयएवंवेद ॥५॥ श्रोत्रमेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसदिग्भिर्ज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतप
तिचकीर्त्यायशसाब्रह्मवर्चसेनयएवंवेदयएवंवेद ॥६॥खं०॥१८॥ आदित्योब्रह्मेत्यादेशस्तस्योपव्याख्यानम

छांदो०

॥ १५ ॥

सदेवेदमग्र आसीत्तत्सदासीतत्समभवत्तदांडं निर्वर्तत तत्संवत्सरस्य मात्रामशयततन्निरभिद्यतते आंडकपा
लेरजतंच सुवर्णं चाभवतां ॥१७॥ तद्यद्रजतं सेयं पृथिवी यत्सुवर्णं सा द्यौर्यजरायुते पर्वताय दुर्लभं समेधो नीहारो
याधमनयस्तानद्यो यद्वास्ते यमुदकं स समुद्रः ॥२॥ अथ यत्तदजायत सोसावादित्यस्तं जायमानं घोषा उलूल
वो नूदतिष्ठन्त्सर्वाणि च भूतानि सर्वे च कामास्तस्मात्तस्योदयं प्रति प्रत्यायनं प्रति घोषा उलूलवो नूत्तिष्ठन्ति सर्वाणि
च भूतानि सर्वे च कामाः ॥३॥ स य एतदेवं विद्वानादित्यं ब्रह्मेत्युपास्तेभ्यां शोहय देनं साधवो घोषा आच गच्छे
युरुपच निम्रेडेर निम्रेडेरन् ॥४॥ खं० १९॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
ॐ जान श्रुतिर्ह पौत्रायणः श्रद्धा देयो बहुदायी बहुपाक्य आस सह सर्वत आवसथान्मापयांचक्रे सर्वत एव मेऽस्यं
तीति ॥१॥ अथ ह हं सानि शायामतिपेतुस्तद्वैव हं सोहं समभ्युवाद हो होयि भल्लाक्ष भल्लाक्ष जान श्रुतेः पौत्रा
यणस्य समं दिवा ज्योतिराततंतन्माप्रसांक्षीस्तत्त्वामाप्रधांक्षीरिति ॥२॥ तमुह परः प्रत्युवाच कम्वर एन मे तत्सं
तंस युग्वानमिव रैकमात्येति यो नु कथं स युग्वारैक इति यथा कृताय विजिताया धरेयाः संयंत्येव मे न सं सर्वतद
भिसमेति यत्किंच प्रजाः साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेदयत्स वेदसमयैतदुक्त इति ॥४॥ तदुह जान श्रुतिः पौत्रायण उपशु

निषत्

४ । १

॥५४९॥

श्राव सहसंजिहान एवक्षत्तारमुवाचांगारेहसयुग्वानमिवरैक्कमात्थेतियोनुकथं सयुग्वारैक्कइति ॥५॥ यथाकृ
तायविजितायाधरेयाः संयंत्येवमेनं सर्वतदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वंतियस्तद्वेदयत्सवेदसमयैतदुक्त
इति ॥६॥ सहक्षत्तान्विष्यनाविदमितिप्रत्येयाय तं सहोवाचयत्रारेब्राह्मणस्यान्वेषणात्तदेनमृच्छेति ॥७॥
सोधस्ताच्छकटस्यपामानंकषमाणमुपोपविवेश तं हाभ्युवादत्वंनु भगवः सयुग्वारैक्कइत्यहं ह्यराइतिप्रति
हज्जे सहक्षत्तान्विष्याविदमितिप्रत्येयाय ॥८॥ खं० १॥ तदुहजानश्रुतिः पौत्रायणः षट्शतानिगवांनिष्क
मश्वतरीरथंतदादायप्रतिचक्रमेतं हाभ्युवाद ॥ १ ॥ रैक्केमानिषट्शतानिगवामयंनिष्कोऽयमश्वतरीरथोनु
मएतां भगवो देवतांशाधियां देवतामुपास्सइति ॥२॥ तमुहपरः प्रत्युवाचाहहारेत्वाशूद्रतवैवसहगोभिरस्त्रि
ति तदुहपुनरेवजानश्रुतिः पौत्रायणः सहस्रंगवांनिष्कमश्वतरीरथंदुहितरंतदादायप्रतिचक्रमे ॥३॥ तं हाभ्यु
वादरैक्केदं सहस्रंगवामयंनिष्कोऽयमश्वतरीरथइयंजायाऽयंग्रामोयस्मिन्नास्सेऽन्वेवमा भगवः शाधीति ॥४॥
तस्याहमुखमुपोदृह्नुवाचाजहारेमाः शूद्रानेनैवमुखेनालापयिष्यथाइति तेहैतेरैक्कपर्णानाममहावृषेषुयत्रा
स्माउवासतस्मैहोवाच ॥५॥ खं० २॥ वायुर्वाविसंवर्गोयदावा(महाप्रलये)अग्निरुद्धायतिवायुमेवाप्येति यदा

छांदो०

॥ १६ ॥

सूर्योस्तमेतिवायुमेवाप्येतियदाचंद्रोस्तमेतिवायुमेवाप्येति ॥ १ ॥ यदाऽऽपउच्छुष्यंतिवायुमेवापियंतिवायु
ह्येवैतान्त्सर्वान्संवृक्तइत्यधिदैवतं ॥ २ ॥ अथाध्यात्मंप्राणोवावसंवर्गःसयदास्वपितिप्राणमेववागप्येतिप्राणं
चक्षुःप्राणंश्रोत्रंप्राणंमनःप्राणोह्येवैतान्त्सर्वान्संवृक्तइति ॥ ३ ॥ तौवाएतौद्रौसंवर्गौवायुरेवदेवेषुप्राणःप्राणेषु
॥ ४ ॥ अथहशौनकंचकापेयमभिप्रतारिणंचकाक्षसेनिंपरिविष्यमाणौब्रह्मचारीविभिक्षे तस्माउहनददतुः
॥ ५ ॥ सहोवाचमहात्मनश्चतुरोदेवएकःकःसोजगारभुवनस्यगोपास्तंकापेयनाभिपश्यंतिमर्त्या अभिप्रता
रिन्बहुधावसंतंयस्मैवाएतदन्नंतस्माएतन्नदत्तमिति ॥ ६ ॥ तदुहशौनकःकापेयःप्रतिमन्वानःप्रत्येयायात्मा
देवानांजनिताप्रजानांहिरण्यदंष्ट्रोवभसोनसूरिर्महांतमस्यमहिमानमाहुरनद्यमानोयदनन्नमत्तीति वैवयं
ब्रह्मचारिन्निदमुपास्महेदत्तास्मैभिक्षामिति ॥ ७ ॥ तस्माउहदुस्तेवाएतेपंचान्येपंचान्येदशसंतस्तत्कृतं त
स्मात्सर्वासुदिक्ष्वन्नमेवदशकृतं सैपाविराडन्नादी तयेदं सर्वदृष्टं सर्वमस्येदं दृष्टं भवत्यन्नादो भवतिय एवंवे
दय एवंवेद ॥ ८ ॥ खं० ३ ॥ सत्यकामोहजावालो जवालांमातरमामंत्रयांचक्रेब्रह्मचर्यं भवतिविवत्स्यामि किं
गोत्रोन्वहमस्मीति ॥ ९ ॥ साहैनमुवाचनाहमेतद्वेदतातयद्रोत्रस्त्वमसिबह्वहंचरंतीपरिचारिणीयौवनेत्वाम

निषत्

४ । ४

॥ ५५० ॥

लभे साहमेतन्नवेदयद्गोत्रस्त्वमसिजवालातुनामाहमस्मि सत्यकामो नामत्वमसि सत्यकामो जावालो ब्रवीथा
इति ॥ २ ॥ सहहारिद्रुमतंगौ तममेत्योवाच ब्रह्मचर्यं भगवति वत्स्याम्युपेयां भगवंतमिति ॥ ३ ॥ तं होवाच किं
गोत्रो नु सोम्यासीति सहोवाचनाहमेतद्वेदभोयद्गोत्रोहमस्म्यपृच्छं मातरं सामां प्रत्यब्रवीद्ब्रह्म हंचरंती परिचार
णीयौ वने त्वामलभे साहमेतन्नवेदयद्गोत्रस्त्वमसिजवालातुनामाहमस्मि सत्यकामो नामत्वमसीति सोहं सत्य
कामो जावालोस्मि भो इति ॥ ४ ॥ तं होवाच नैतद्ब्राह्मणो विवक्षुर्महति समिधं सोम्याऽऽहरोपत्वानेष्ये न स
त्यादगा इति तमुपनीय कृशानामवलानां चतुःशतंगानिराकृत्योवाचे माः सोम्यानुसं व्रजेति ता अभिप्रस्थाप
यन्नुवाच नासहस्रेणावर्तयेति सहवर्षगणं प्रोवा सतायदा सहस्रं संपेदुः ॥ ५ ॥ खं ० ४ ॥ अथ हैनमृषभोभ्युवाद स
त्यकामा ३ इति भगव इति ह प्रतिशुश्राव प्राप्ताः सोम्य सहस्रं स्मः प्रापय न आचार्यकुलं ॥ १ ॥ ब्रह्मणश्च ते पा
दं ब्रवाणीति ब्रवीतु मे भगवानिति तस्मै होवाच प्राची दिक् कला प्रतीची दिक् कला दक्षिणा दिक् कलो दीची दिक् कलैष वै
सोम्य चतुष्कलः पादो ब्रह्मणः प्रकाशवान्नाम ॥ २ ॥ स य एतमेवं विद्वांश्चतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्रकाशवानित्यु
पास्ते प्रकाशवानस्मिँलोके भवति प्रकाशवतो ह लोकाञ्जयति य एतमेवं विद्वांश्चतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्रकाशवा

छांदो०

॥ १७ ॥

नित्युपास्ते ॥३॥खं०५॥ अग्निष्टेपादंवक्तेति सहश्वोभूतेगाअभिप्रस्थापयांचकार तायत्राभिसायंवभूवुस्त
त्राग्निमुपसमाधायगाउपरुध्यसमिधमाधायपश्चादग्नेःप्राङ्मुपोपविवेश ॥१॥ तमग्निरभ्युवादसत्यकामा३इति
भगवइतिहप्रतिशुश्राव ॥२॥ ब्रह्मणःसोम्यतेपादंब्रवाणीतिब्रवीतुमेभगवानिति तस्मैहोवाचपृथिवीकलांतरि
क्षंकलाद्यौःकलासमुद्रःकलैषवैसोम्यचतुष्कलःपादोब्रह्मणोनंतवान्नाम ॥३॥सयएतमेवंविद्वा२श्वतुष्कलंपादं
ब्रह्मणोनंतवानित्युपास्तेऽनंतवानस्मिल्लोकेभवत्यनंतवतोहलोकाञ्जयतियएतमेवंविद्वा२श्वतुष्कलंपादंब्रह्म
णोनंतवानित्युपास्ते॥४॥खं०६॥ह२सस्तेपादंवक्तेति सहश्वोभूतेगाअभिप्रस्थापयांचकार तायत्राभिसायंव
भूवुस्तत्राग्निमुपसमाधायगाउपरुध्यसमिधमाधायपश्चादग्नेःप्राङ्मुपोपविवेश ॥१॥ त२ह२सउपनिपत्याभ्यु
वादसत्यकामा३इतिभगवइतिहप्रतिशुश्राव ॥२॥ ब्रह्मणःसोम्यतेपादंब्रवाणीतिब्रवीतुमेभगवानिति तस्मै
होवाचाग्निःकलासूर्यःकलाचंद्रःकलाविद्युत्कलैषवैसोम्यचतुष्कलःपादोब्रह्मणोज्योतिष्मान्नाम ॥३॥ सयए
तमेवंविद्वा२श्वतुष्कलंपादंब्रह्मणोज्योतिष्मानित्युपास्ते ज्योतिष्मानस्मिल्लोकेभवतिज्योतिष्मतोहलोका
ञ्जयति यएतमेवंविद्वा२श्वतुष्कलंपादंब्रह्मणोज्योतिष्मानित्युपास्ते ॥४॥खं०७॥ मद्गुष्टेपादंवक्तेति सहश्वो

निषत्

४ । ८

॥५५१॥

भूतेगाअभिप्रस्थापयाचकारतायत्राभिसायंवभूवुस्तत्राभिमुपसमाधायगाउपरुध्यसमिधमाधायपश्चादग्नेः
प्राहुपोपविवेश ॥१॥ तंमद्गुरुपनिपत्याभ्युवादसत्यकामा३इति भगवइतिहप्रतिशुश्राव ॥२॥ ब्रह्मणःसोम्य
तेपादंब्रवाणीतिब्रवीतुमेभगवानिति तस्मैहोवाचप्राणःकलाचक्षुःकलाश्रोत्रंकलामनःकलैषवैसोम्यचतुष्क
लःपादोब्रह्मणआयतनवान्नाम ॥३॥ सयएतमेवंविद्वांश्चतुष्कलंपादंब्रह्मणआयतनवानित्युपास्त आयत
नवानस्मिल्लोकेभवत्यायतनवतोहलोकाञ्जयति यएतमेवंविद्वांश्चतुष्कलंपादंब्रह्मणआयतनवानित्युपास्ते
॥४॥ खं०८॥ प्रापहाचार्यकुलंतमाचार्योभ्युवादसत्यकामा३इति भगवइतिहप्रतिशुश्राव ॥ १ ॥ ब्रह्मविदि
ववैसोम्यभासिकोनुत्वानुशशासेत्यन्येमनुष्येभ्यइतिहप्रतिजज्ञेभगवांस्त्वेवमेकामेब्रूयात् ॥२॥ श्रुतंह्येवमेभग
वदृशेभ्यआचार्याञ्च्येवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीति तस्मैहैतदेवोवाचात्रहनकिंचनवीयायेतिवीयायेति
॥३॥ खं०॥१॥ उपकोसलोहवैकामलायनःसत्यकामेजावालेब्रह्मचर्यमुवास तस्यहद्वादशवर्षाण्यग्नीन्परिच
चारसहस्माअन्यानंतेवासिनःसमावर्तयंस्तंहस्मैवनसमावर्तयति ॥१॥ तंजायोवाच तप्तोब्रह्मचारीकुशल
मग्नीन्परिचचारीन्मात्वाग्नयःपरिप्रवोचन्प्रब्रूह्यस्माइति तस्मैहाप्रोच्यैवप्रवासांचक्रे ॥२॥ सहव्याधिनानशि

छादो०
॥ १८ ॥

तुंदध्रे तमाचार्यजायोवाचब्रह्मचारिन्नशानकिंनुनाश्रासीति सहोवाचवहवइमेस्मिन्पुरुषेकामानानात्यया
व्याधिभिः प्रतिपूर्णास्मिनाशिष्यामीति ॥३॥ अथहामयःसमूदिरे तप्तोब्रह्मचारीकुशलंनःपरिचचारीद्धंता
स्मैप्रब्रवामेति तस्मैहोचुः ॥ ४ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंब्रह्मेति सहोवाचविजानाम्यहंयत्प्राणोब्रह्मकंचतुखंचन
विजानामीति तेहोचुर्यद्वावकंतदेवखंयदेवखंतदेवकमितिप्राणंचहास्मैतदाकाशंचोचुः ॥ ५ ॥ खं०१० ॥
अथहैनंगार्हपत्योनुशशासपृथिव्यग्निरन्नमादित्यइति यएषआदित्येपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति
॥ १ ॥ सयएतमेवंविद्वानुपास्तेऽपहतेपापकृत्यां लोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवति नास्यापरपुरुषाःक्षी
यंतउपवयंतंभुंजामोस्मिंश्चलोकेमुष्मिंश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ खं०॥११ ॥ अथहैनमन्वाहार्यपचनो
नुशशासापोदिशोनक्षत्राणिचंद्रमाइति यएषचंद्रमसिपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति ॥ १ ॥ सय
एतमेवंविद्वानुपास्तेपहतेपापकृत्यांलोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिनास्यावरपुरुषाःक्षीयंतउपवयंतंभुं
जामोस्मिंश्चलोकेऽमुष्मिंश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ खं० ॥ १२ ॥ अथहैनमाहवनीयोनुशशास प्राण
आकाशोद्यौर्विद्युदिति यएषविद्युदितिपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति ॥ १ ॥ सयएतमेवंविद्वानु

निषत्
४ । १३

॥५५२॥

पास्तेपहतेपापकृत्यांलोकीभवति सर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिनास्यावरपुरुषाःक्षीयंतउपवयंतंभुंजामोस्मिंश्च
लोकेमुष्मिंश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ खं० ॥ १३ ॥ तेहोचुरूपकोसलैषासोम्यतेस्मद्विद्यात्मविद्याचा
चार्यस्तुतेगतिंवक्तेत्याजगामहास्याचार्यःतमाचार्योभ्युवादोपकोसला ३ इति ॥ १ ॥ भगवइतिहप्रति
शुश्रावब्रह्मविदइवसोम्यतेमुखंभातिकोनुत्वानुशशासेति कोनुमाऽनुशिष्याद्भोइतीहावेवनिहुतइमेनूनमी
दृशाअन्यादृशाइतीहाभीनभ्यूदे किंनुसोम्यकिलतेऽवोचन्निति ॥ २ ॥ इदमितिहप्रतिजज्ञे लोकान्वावकिल
सोम्यतेऽवोचन्नहंतुतेतद्वक्ष्यामियथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यतइति ब्रवी
तुमेभगवानितितस्मैहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १४ ॥ यएषोंतरक्षणिपुरुषोदृश्यतेएषआत्मेतिहोवाचैतदमृ
तमभयतेतद्रहैतस्मिन्नकिंचनश्लिष्यति तद्यद्यप्यस्मिन्त्सर्पिर्वोदकंवासिंचतिवर्त्मनीएवगच्छति ॥ १ ॥ ए
तःसंयद्वामइत्याचक्षतएतःहिसर्वाणिवामान्यभिसंयंति सर्वाण्येनंवामान्यभिसंयंतियएवंवेद ॥ २ ॥ एष
उएववामनिरेषहिसर्वाणिवामानिनयतिसर्वाणिवामानिनयतियएवंवेद ॥ ३ ॥ एषउएवभामनिरेषहिसर्वे
षुलोकेषुभाति सर्वेषुलोकेषुभातियएवंवेद ॥ ४ ॥ अथयदुचैवास्मिञ्छव्यंकुर्वंतियदुचनार्चिषमेवाभिसंभ

छांदो०

॥ १९ ॥

वंत्यर्चिषोहरह्मआपूर्यमाणपक्ष मापूर्यमाणपक्षाद्यान्पडुदङ्गेतिमासाःस्तान्मासेभ्यःसंवत्सरःसंवत्सरादादि
त्यमादित्याच्चंद्रमसंचंद्रमसोविद्युतंतत्पुरुषोमानवः ॥ ५ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयत्येपदेवपथोब्रह्मपथएतेनखलु
प्रतिपद्यमानाऽमंमानवमावर्तनावर्ततेनावर्तते ॥ ६ ॥ खं० ॥ १५ ॥ एषहवैयज्ञोयोयंपवतएषयन्निदःस
र्वंपुनाति यदेषयन्निदःसर्वंपुनातितस्मादेषएवयज्ञस्तस्यमनश्चवाक्वर्तनी ॥ १ ॥ तयोरन्यतरांमनसासःस्क
रोतिब्रह्मावाचाहोताध्वर्युरुद्रातान्यतराःसयत्रोपाकृतेप्रातरनुवाकेपुरापरिधानीयायाब्रह्माव्यवदति ॥ २ ॥
अन्यतरामेववर्तनिःसंस्कुर्वतिहीयतेन्यतरासयथैकपाद्वज्रथोवैकेनचक्रेणवर्तमानोरिष्यत्येवमस्ययज्ञोरि
ष्यति यज्ञःरिष्यंतंयजमानोनुरिष्यतिसदृष्ट्वापापीयान्भवति ॥ ३ ॥ अथयत्रोपाकृतेप्रातरनुवाकेनपुरा
परिधानीयायाब्रह्माव्यवदत्युभेएववर्तनीसःस्कुर्वतिनहीयतेन्यतरा ॥ ४ ॥ सयथोभयपाद्वज्रथोवोभा
भ्यांचक्राभ्यांवर्तमानःप्रतितिष्ठत्येवमस्ययज्ञःप्रतितिष्ठति यज्ञंप्रतितिष्ठंतंयजमानोनुप्रतितिष्ठतिसदृष्ट्वाश्रेया
न्भवति ॥ ५ ॥ खं० ॥ १६ ॥ प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत्तेपांतप्यमानानाःरसान्प्राबृहदग्निंपृथिव्यावायुमं
तरिक्षादादित्यंदिवः ॥ १ ॥ सएतास्तिस्रोदेवताअभ्यतपत्तासांतप्यमानानाःरसान्प्राबृहदग्नेर्ऋचोवायोर्य

निषत्

४ । १७

॥ ५५३ ॥

जू०षिसामान्यादित्यात् ॥ २ ॥ स एतां त्रयीं विद्यामभ्यतपत्तस्यास्तप्यमानायारसान्प्राबृहद्भूरित्यृग्भ्योभुवइ
तियजुर्भ्यःस्वरितिसामभ्यः ॥ ३ ॥ तद्यदृक्तोरिष्येद्भूःस्वाहेतिगार्हपत्येजुहुयादृचामेवतद्रसेनर्चावीर्येणर्चा
यज्ञस्यविरिटिःसंदधाति ॥ ४ ॥ अथयदियजुष्टोरिष्येद्भुवःस्वाहेतिदक्षिणामौजुहुयाद्यजुषामेवतद्रसेनयजु
षांवीर्येणयजुषांयज्ञस्यविरिटिःसंदधाति ॥ ५ ॥ अथयदिसामतोरिष्येत्स्वःस्वाहेत्याहवनीयेजुहुयात्साम्ना
मेवतद्रसेनसाम्नांवीर्येणसाम्नांयज्ञस्यविरिटिःसंदधाति ॥ ६ ॥ तद्यथालवणेनसुवर्णं०संदध्यात्सुवर्णेनरज
तंरजतेनत्रपुत्रपुणासीसंसीसेनलोहंलोहेनदारुदारुचर्मणा ॥ ७ ॥ एवमेषां लोकानामासां देवतानामस्या
स्त्रय्याविद्यायावीर्येणयज्ञस्यविरिटिःसंदधातिभेषजकृतोहवाएषयज्ञोयत्रैवंविद्ब्रह्माभवति ॥ ८ ॥ एषहवाउद
क्प्रवणोयज्ञोयत्रैवंविद्ब्रह्माभवत्येवंविदं०हवाएषाब्रह्माणमनुगाथायतोयतआवर्ततेतत्तद्गच्छति ॥ ९ ॥ मान
वोब्रह्मैवैकर्त्विक्कुरुनश्वाभिरक्षत्येवंविद्धहवैब्रह्मायज्ञंयजमानं०सर्वां०श्चर्त्विजोभिरक्षति तस्मादेवंविदमेवब्र
ह्माणंकुर्वीतनानेवंविदंनानेवंविदं ॥ १० ॥ खं० ॥ १७ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
हरिःॐ ॥ योहवैज्येष्ठं च श्रेष्ठं च वेदज्येष्ठश्च हवै श्रेष्ठश्च भवति प्राणोवावज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च ॥ १ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदव

छांदो०

॥ २० ॥

सिष्ठोहस्वानां भवति वाग्वाववसिष्ठः ॥२॥ यो ह वै प्रतिष्ठां वेद प्रतिहतिष्ठत्यस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च चक्षुर्वाव प्रतिष्ठा
॥३॥ यो ह वै संपदं वेद स ऋहास्मै कामाः पद्यंते दैवाश्च मानुषाश्च श्रोत्रं वाव संपत् ॥४॥ या ह वा आयतनं वेदाय तनं
हस्वानां भवति मनो ह वा आयतनं ॥५॥ अथ ह प्राणा अहं श्रेयसि व्यूदिरेऽहं श्रेयान् सम्यहं श्रेयान् स्मीति ॥६॥
ते ह प्राणाः प्रजापतिं पितरमेत्योचुर्भगवन्कोनः श्रेष्ठ इति तान्हो वाचयस्मिन्व उक्तांते शरीरं पापिष्ठतरमिव दृश्ये
तसवः श्रेष्ठ इति ॥७॥ सा ह वा गुच्चक्रामसा संवत्सरं प्रोष्य पर्येत्यो वाचकथमशकतर्ते मज्जीवितुमिति यथाऽक
ला अवदंतः प्राणंतः प्राणेन पश्यंतश्चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेण ध्यायंतो मनसैव मिति प्रविवेश ह वाक् ॥८॥ चक्षुर्होच्च
क्राम तत्संवत्सरं प्रोष्य पर्येत्यो वाचकथमशकतर्ते मज्जीवितुमिति यथांधा अपश्यंतः प्राणंतः प्राणेन वदंतो वा
चा शृण्वंतः श्रोत्रेण ध्यायंतो मनसैव मिति प्रविवेश ह चक्षुः ॥ ९ ॥ श्रोत्रं होच्चक्राम तत्संवत्सरं प्रोष्य पर्येत्यो वा
चकथमशकतर्ते मज्जीवितुमिति यथावधिरा अशृण्वंतः प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा पश्यंतश्चक्षुषा ध्यायंतो मन
सैव मिति प्रविवेश ह श्रोत्रं ॥१०॥ मनो होच्चक्राम तत्संवत्सरं प्रोष्य पर्येत्यो वाचकथमशकतर्ते मज्जीवितुमिति
यथावाला अमनसः प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा पश्यंतश्चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेणैव मिति प्रविवेश ह मनः ॥११॥ अथ

निषत्

५ । १

॥५५४॥

हप्राणउच्चक्रमिषन्त्सयथासुहयःपट्वीशशंकून्त्संखिदेदेवमितरान्प्राणान्त्समखिदत् तंहाभिसमेत्योचुर्भगव
न्नेधित्वंनःश्रेष्ठोसिमोक्रमीरिति ॥ १२ ॥ अथहैनंवागुवाचयदहंवसिष्ठास्मित्वंतदसिष्ठोसीत्यथहैनंचक्षुरुवाच
यदहंप्रतिष्ठास्मित्वंतत्प्रतिष्ठोसीति ॥ १३ ॥ अथहैनंश्रोत्रमुवाचयदहंसंपदस्मित्वंतत्संपदसीत्यथहैनंमनउ
वाचयदहमायतनमस्मित्वंतदायतनमसीति ॥ १४ ॥ नवैवाचोनचक्षूःपिनश्रोत्राणिनमनांसीत्याचक्षतेप्रा
णाइत्येवाचक्षतेप्राणोह्येवैतानिसर्वाणिभवति ॥ १५ ॥ खं० ॥ १ ॥ सहोवाचकिंमेन्नंभविष्यतीति यत्किंचिदिद
माश्वभ्यआशकुनिभ्यइतिहोचुस्तद्वाएतदनस्यान्नमनोहवैनामप्रत्यक्षं नहवाएवंविदिदकिंचनानन्नंभवतीति
॥ १ ॥ सहोवाचकिंमेवासोभविष्यतीत्यापइतिहोचुस्तस्माद्वाएतदशिष्यंतःपुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चाद्भिःपरिदधति
लंभुकोहवासोभवत्यनग्नोहभवति ॥ २ ॥ तद्धैतत्सत्यकामोजावालो गोश्रुतयेवैयाघ्रपद्यायोक्त्वावोच यद्यप्ये
तच्छुष्कायस्थाणवेब्रूयाज्जायेरन्नेवास्मिंश्छाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ ३ ॥ अथयदिमहज्जिगमिपेदमावा
स्यायांदीक्षित्वा पौर्णमास्यांरात्रौसर्वोपधस्यमंथंदधिमधुनोरुपमथ्यज्येष्ठायश्रेष्ठायस्वाहेत्यग्नावाज्यस्यहुत्वा
मंथेसंपातमवनयेत् ॥ ४ ॥ वसिष्ठायस्वाहेत्यग्नावाज्यस्यहुत्वामंथेसंपातमवनयेत्प्रतिष्ठायैस्वाहेत्यग्नावाज्यस्य

छांदो०
॥ २१ ॥

हुत्वा मंथे संपातमवनयेत्संपदे स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा मंथे संपातमवनयेदायतनाय स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा
मंथे संपातमवनयेत् ॥ ५ ॥ अथ प्रतिसृप्यांजलौ मंथमाधाय जपत्यमोनामास्य माहिते सर्वमिदं सहिज्येष्ठः श्रे
ष्ठो राजाधिपतिः समाज्यैष्ठ्यं श्रेष्ठ्यं राज्यमाधिपत्यंगमयत्यहमेवेदं सर्वमसानीति ॥ ६ ॥ अथ खल्वेतयर्चाप
च्छाचामति तत्सवितुर्वृणीमह इत्याचामति वयं देवस्य भोजनमित्याचामति श्रेष्ठं सर्वधातममित्याचाम
ति तुरं भगस्य धीमहीति सर्वं पिवति निर्णिज्यकं संचमसंवापश्चादग्नेः संविशति चर्मणि वास्थं डिले वा वाचं य
मो प्रसाहः स यदि स्त्रियं पश्येत्समृद्धं कर्मेति विद्यात् ॥ ७ ॥ यदेपश्लोकः यदा कर्मसुकाम्येषु स्त्रियं स्वप्ने भिपश्य
ति । समृद्धिं तत्र जानीयात् तस्मिन् स्वप्ननिदर्शने तस्मिन् स्वप्ननिदर्शन इति ॥ ८ ॥ खं ० ॥ २ ॥ श्वेतकेतुर्ह्यारुणेयः पं
चालानां समितिमेयाय तं ह प्रवाहणोजै विलिरुवाच कुमारानुत्वा शिपत्पितेत्यनुहि भगव इति ॥ १ ॥ वेत्थ
यदितो धिप्रजाः प्रयंतीति न भगव इति वेत्थ यथा पुनरावर्तता इति न भगव इति वेत्थ पथोर्देवयानस्य पितृ
याणस्य च व्यावर्तना इति न भगव इति ॥ २ ॥ वेत्थ यथा सौलोको न संपूर्यता इति न भगव इति वेत्थ यथा पं
चम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवंतीति नैव भगव इति ॥ ३ ॥ अथ नु किमनुशिष्टो वोचथा यो हीमानि न विद्या

निषत्
५ । ३

॥ ५५५ ॥

तकथः सोऽनुशिष्टोऽब्रवीतेतिसहायस्तः पितुरर्धमेयाय तः होवाचाननुशिष्यवावकिलमाभगवानब्रवीदनुत्वा
शिषमिति ॥४॥ पंचमाराजन्यबंधुः प्रश्नानप्राक्षीत्तेषां नैकंचनाशकं विवक्तुमिति सहोवाचयथामात्वन्तातैता
नवदोयथाहमेषां नैकंचनवेद यद्यहमिमानवेदिष्यं कथं तेनावक्ष्यमिति ॥५॥ सहगौतमो राज्ञोर्धमेयाय तस्मै
हप्राप्तायार्हाचकार सहप्रातः सभागउदेयाय तः होवाचमानुषस्य भगवन्गौतमवित्तस्य वरंवृणीथाइति सहो
वाचतवैवराजन्मानुषं वित्तं यामेव कुमारस्यांतेवाचमभाषथास्तामेवमेब्रूहीति सहकृच्छ्रीवभूव ॥ ६ ॥ तः ह
चिरंवसेत्याज्ञापयांचकार तः होवाचयथामात्वंगौतमावदोयथेयं न प्राक्त्वत्तुपुराविद्याब्राह्मणान्गच्छति त
स्मादुसर्वेषु लोकेषु क्षत्रस्यैव प्रशासनमभूदितितस्मैहोवाच ॥७॥ खं० ॥३॥ असौ वावलोको गौतमाग्निस्तस्या
दित्यएव समिद्रश्मयो धूमो हरर्चिश्चंद्रमा अंगारानक्षत्राणि विष्फुलिगाः ॥१॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः श्रद्धां जु
ह्वतितस्या आहुतेः सोमो राजा संभवति ॥२॥ खं० ॥४॥ पर्जन्यो वावगौतमाग्निस्तस्य वायुरेव समिदं धूमो वि
द्युदर्चिरशनिरंगाराद्वा दुनयो विष्फुलिगाः ॥१॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः सोमः राजानं जुह्वतितस्या आहुते
र्वर्षः संभवति ॥२॥ खं० ॥५॥ पृथिवी वावगौतमाग्निस्तस्याः संवत्सर एव समिदाकाशो धूमो रात्रिर्चिर्दिशो गा

छांदो०
॥ २२ ॥

राअवांतरदिशोविष्फुलिङ्गाः ॥१॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवावर्षं जुह्वतितस्याआहुतेरन्नः संभवति ॥२॥ खं०
॥६॥ पुरुषोवावगौतमाग्निस्तस्यवागेवसमित्प्राणोधूमोजिह्वार्चिश्चक्षुरंगाराः श्रोत्रं विष्फुलिङ्गाः ॥१॥ तस्मि
न्नेतस्मिन्नग्नौदेवाअन्नं जुह्वतितस्याआहुतेरेतः संभवति ॥२॥ खं० ॥७॥ योपावावगौतमाग्निस्तस्याउपस्थएव
समिद्यदुपमंत्रयतेसधूमोयोनिरर्चिर्यदंतः करोतितेंगाराअभिनंदाविष्फुलिङ्गाः ॥१॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवा
रेतो जुह्वतितस्याआहुतेर्गर्भः संभवति ॥२॥ खं० ॥८॥ इतितुपंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवंतीति सउ
त्वाऽऽवृतोगर्भोदशवामासानंतः शयित्वायावद्वाथजायते ॥१॥ सजातोयावदायुषं जीवतितं प्रेतं दिष्टमितोऽ
ग्नयएवहरंतियतएवेतोयतः संभूतोभवति ॥२॥ खं० ॥९॥ तद्यइत्थंविदुर्येचेमेऽरण्येश्रद्धातपइत्युपासते तेऽ
र्चिपमभिसंभवंत्यर्चिषोऽहरह्रआपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्पडुदङ्कुतिमासाः स्तान् ॥१॥ मासेभ्यः संव
त्सरः संवत्सरादादित्यमादित्याच्चंद्रमसंचंद्रमसोविद्युतंतत्पुरुषोमानवः सएनान्ब्रह्मगमयत्येषदेवयानः पंथा
इति ॥२॥ अथयइमेग्रामइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासते तेधूममभिसंभवंति धूमाद्रात्रिः रात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्या
न्पडुदक्षिणैतिमासाः स्तान्नैतेसंवत्सरमभिप्राप्नुवंति ॥३॥ मासेभ्यः पितृलोकंपितृलोकादाकाशमाकाशाच्चं

निषत्
५।१०

॥५५६॥

द्रमसमेषसोमोराजातदेवानामन्नंतं देवाभक्षयंति ॥४॥ तस्मिन्यावत्संपातमुपित्वाऽथैतमेवाध्वानंपुनर्निवर्त
 ते यथेतमाकाशमाकाशाद्वायुं वायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवति ॥५॥ अभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघो
 भूत्वाप्रवर्षति तद्दहव्रीहियवाओषधिवनस्पतयस्तिलमापाइतिजायंते ततोवैखलुदुर्निष्प्रपतनंयोयोह्यन्नम
 त्तियोरेतःसिंचतितद्भूयएवभवति ॥६॥ तद्यद्दहरमणीयचरणाअभ्याशोहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्येरन्ब्राह्म
 णयोनिंवाक्षत्रिययोनिंवावैश्ययोनिंवा । अथयद्दहकपूयचरणाअभ्याशोहयत्तेकपूयांयोनिमापद्येरंच्छ्रयो
 निंवासूकरयोनिंवाचंडालयोनिंवा ॥७॥ अथैतयोःपथोर्नैकतरेणचनतानीमानिक्षुद्रमिश्राण्यसकृदावर्ती
 निभूतानिभवन्ति जायस्वप्नियस्वेत्येतत्तृतीयस्थानंतेनासौलोकोनसंपूर्यते तस्माज्जुगुप्सेत ॥८॥ तदेषश्लो
 कः स्तेनोहिरण्यस्यसुरांपिवःश्चगुरोस्तल्पमावसन्ब्रह्महाचैतेपतन्तिचत्वारःपंचमश्चाचरःस्तुतैरिति ॥९॥ अ
 थहयएतानेवंपंचाग्नीन्वेदनसहतैरप्याचरन्पाप्मनालिप्यतेशुद्धःपूतःपुण्यलोकोभवतियएवंवेदयएवंवेद ॥
 ॥१०॥खं०॥१०॥ प्राचीनशालऔपमन्यवःसत्ययज्ञःपौलुपिरिंद्रद्युम्नोभालवेयोजनःशार्कराक्ष्योबुडिलआश्व
 तराश्विस्तेहैतेमहाशालामहाश्रोत्रियाःसमेत्यमीमांसांचक्रुःकोनआत्माकिंब्रह्मेति ॥१॥ तेहसंपादयांचक्रुरु

छांदो०
॥ २३ ॥

हालकोवैभगवंतोयमारुणिःसंप्रतीममात्मानंवैश्वानरमध्येति तं हंताभ्यागच्छामेति तं हंताभ्याजग्मुः ॥२॥
सहसंपादयांचकारप्रक्ष्यंतिमामिमेमहाशालामहाश्रोत्रियास्तेभ्योनसर्वमिवप्रतिपत्स्ये हंतामहमन्यमभ्यनु
शासानीति ॥३॥ तान्होवाचाश्वपतिर्वैभगवंतोयंकैकेयःसंप्रतीममात्मानंवैश्वानरमध्येतितं हंताभ्यागच्छा
मेतितं हंताभ्याजग्मुः ॥४॥ तेभ्योहप्राप्तेभ्यःपृथगर्हाणिकारयांचकार सहप्रातःसंजिहानउवाच नमेस्तेनोज
नपदेनकदर्योनमद्यपोनानाहिताग्निर्नाविद्वान्नस्वैरीस्वैरिणीकुतोयक्ष्यमाणोवैभगवंतोहमस्मियावदेकैकस्मा
ऋत्विजेधनंदास्यामितावद्भगवद्भोदास्यामिवसंतुभगवंतइति ॥५॥ तेहोचुर्येनहैवार्थेनपुरुषश्चरेत्तं ह्यैववदे
दात्मानमेवेमंवैश्वानरं संप्रत्यध्येपि तमेवनोब्रूहीति ॥६॥ तान्होवाचप्रातर्वःप्रतिवक्तासीति तेहसमित्पाण
यःपूर्वाह्नेप्रतिचक्रमिरेतान्हानुपनीयैवैतदुवाच ॥७॥ खं० ॥११॥ औपमन्यवकंत्वमात्मानमुपास्सइति दिव
मेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैसुतेजाआत्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्से तस्मात्तवसुतंप्रसुतमासुतंकुलेदृ
श्यते ॥१॥ अत्स्यन्नंपश्यसिप्रियमत्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्ते
मूर्धात्वेपआत्मनइतिहोवाच मूर्धातेव्यपतिष्यद्यन्मां नागमिष्यइति ॥२॥ खं० ॥१२॥ अथहोवाचसत्ययज्ञंपौ

निषत्

५ । १३

॥५५७॥

लुपिंप्राचीनयोग्यकंत्वमात्मानमुपास्सइति आदित्यमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैविश्वरूपआत्मावैश्वान
रोयंत्वमात्मानमुपास्से तस्मात्तवबहुविश्वरूपंकुलेदृश्यते ॥१॥ प्रवृत्तोश्चतरीरथोदासीनिष्कोत्स्यन्नंपश्यसि
प्रियमत्यन्नंपश्यति प्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्ते चक्षुष्टेतदात्मनइतिहोवा
चांधोभविष्योयन्मांनागमिष्यइति ॥२॥खं० ॥१३॥ अथहोवाचेंद्रद्युमंभालवेयंवैयाघ्रपद्यकंत्वमात्मानमुपा
स्सइति वायुमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैपृथग्त्वर्मात्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्से तस्मात्त्वापृथग्
(ग्व)लयआयंतिपृथग्रथश्रेणयोनुयंति॥१॥अत्स्यन्नंपश्यसिप्रियमत्यन्नंपश्यति प्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेय
एतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्ते प्राणस्त्वेषआत्मनइतिहोवाच प्राणस्तउदक्रमिष्यद्यन्मांनागमिष्यइति ॥२॥
खं०॥१४॥ अथहोवाचजनःशार्कराक्ष्यःशार्कराक्ष्यकंत्वमात्मानमुपास्सइति आकाशमेवभगवोराजन्नि
तिहोवाचैषवैबहुलआत्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्से तस्मात्त्वंबहुलोसिप्रजयाचधनेनच ॥१॥ अत्स्यन्नं
पश्यसिप्रियमत्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुले यएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेसंदोहस्त्वेषआत्मनइ
तिहोवाच संदोहस्तेव्यशीर्यद्यन्मांनागमिष्यइति॥२॥खं०॥१५॥अथहोवाचबुडिलमाश्चतराश्विवैयाघ्रपद्यकं

छादो०

॥ २४ ॥

त्वमात्मानमुपास्सइति अपएव भगवो राजन्निति होवाचैष वै रयिरात्मा वै श्वानरो यं त्वमात्मानमुपास्सेतस्मात्त्वं रयिमान्पुष्टिमानसि ॥ १ ॥ अत्स्यन्नं पश्यसि प्रियमत्यन्नं पश्यति प्रियं भवत्यस्य ब्रह्मवर्चसंकुले य एतमेव मात्मानं वै श्वानरमुपास्ते वस्तिस्त्वेष आत्मन इति होवाच वस्तिस्ते व्यभेत्स्यद्यन्मां नागमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० १६ ॥ अथ होवाचोद्दालकमारुणिंगौतमकं त्वमात्मानमुपास्सइति पृथिवीमेव भगवो राजन्निति होवाचैष वै प्रतिष्ठात्मा वै श्वानरो यं त्वमात्मानमुपास्से तस्मात्त्वं प्रतिष्ठितो सि प्रजया च पशुभिश्च ॥ १ ॥ अत्स्यन्नं पश्यसि प्रियमत्यन्नं पश्यति प्रियं भवत्यस्य ब्रह्मवर्चसंकुले य एतमेव मात्मानं वै श्वानरमुपास्ते पादौ त्वेतावात्मन इति होवाच पादौ ते व्यम्लास्येतां यन्मां नागमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० १७ ॥ तान्होवाचैते वै खलु यूयं पृथगिवेममात्मानं वै श्वानरं विद्वांसो न्नमत्थयस्त्वेतमेवं प्रादेशमात्रमभिविमानमात्मानं वै श्वानरमुपास्ते स सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु भूतेषु सर्वेष्व्वात्मस्वन्नमत्ति ॥ १ ॥ तस्य ह वा एतस्यात्मनो वै श्वानरस्य मूर्धैव सुतेजाश्चक्षुर्विश्वरूपः प्राणः पृथग्वात्मा संदोहो बहुलो वस्तिरेवरयिः पृथिव्येव पादाबुरएव वेदिर्लोमानि वह्निर्हृदयं गार्हपत्यो मनो न्वाहार्यपचन आस्यमाहवनीयः ॥ २ ॥ खं० १८ ॥ तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेत्तद्धोमीयं सयां प्रथमामाहुतिं जुहुयात्तां जुहुयात्प्राणाय स्वाहेति प्राणस्तृप्यति ॥ १ ॥ प्राणे

निषत्

५ । १९

॥ ५५८ ॥

तृप्यतिचक्षुस्तृप्यतिचक्षुषितृप्यत्यादित्यस्तृप्यत्यादित्येतृप्यतिद्यौस्तृप्यति दिवितृप्यंत्यांयत्किंचद्यौश्चादित्य
श्चाधितिष्ठतस्तृप्यति तस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥२॥खं०॥१९॥अथ
यांद्रितीयांजुहुयात्तांजुहुयाद्यानायस्वाहेतिव्यानस्तृप्यति॥१॥व्यानेतृप्यतिश्रोत्रंतृप्यतिश्रोत्रेतृप्यतिचंद्रमा-
स्तृप्यति चंद्रमसितृप्यतिदिशस्तृप्यंतिदिक्षुतृप्यंतीषुयत्किंचदिशश्चंद्रमाश्चाधितिष्ठंतितृप्यति तस्यानुतृप्तिं
तृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥२॥खं०॥२०॥अथयांतृतीयांजुहुयात्तांजुहुयादपानाय
स्वाहेत्यपानस्तृप्यति ॥१॥अपानेतृप्यतिवाक्कृप्यतिवाचितृप्यंत्यामग्निस्तृप्यत्यग्नौतृप्यतिपृथिवीतृप्यतिपृथि
व्यांतृप्यंत्यांयत्किंचपृथिवीचाग्निश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनतेजसाब्रह्म
वर्चसेनेति ॥२॥खं०॥२१॥अथयांचतुर्थींजुहुयात्तांजुहुयात्समानायस्वाहेतिसमानस्तृप्यति ॥१॥समाने
तृप्यतिमनस्तृप्यतिमनसितृप्यतिपर्जन्यस्तृप्यतिपर्जन्येतृप्यतिविद्युत्तृप्यति विद्युतितृप्यंत्यांयत्किंचविद्युच्चप
र्जन्यश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥२॥खं०॥२२॥
अथयांपंचमींजुहुयात्तांजुहुयादुदानायस्वाहेत्युदानस्तृप्यति ॥१॥उदानेतृप्यतित्वक्कृप्यतित्वचितृप्यंत्यांवा

छांदो०

॥ २५ ॥

युस्तृप्यतिवायौतृप्यत्याकाशस्तृप्यत्याकाशेतृप्यतियत्किंचवायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठतस्तृप्यति तस्यानुतृ
प्तिं तृप्यति प्रजयापशुभिरन्नाद्येन तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेति ॥२॥ खं० ॥ २३ ॥ सय इदमविद्वानग्निहोत्रं जुहोति यथांगा
रानपो ह्यभस्मनि जुहुयात्तादृक्तत्स्यात् ॥३॥ अथ य एतदेवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्य सर्वे पुलोकेषु सर्वे भूते
षु सर्वेष्वात्मसु हुतं भवति ॥२॥ तद्यथेपीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयैतव ॥ हास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयंते य एतदेवं विद्वान
ग्निहोत्रं जुहोति ॥३॥ तस्मादुहैवं विद्यद्यपि चंडाला योच्छिष्टं प्रयच्छेदात्मनि हैवास्य तद्वै श्वानरे हुतं स्यादिति
॥४॥ तदेपश्लोको यथेह क्षुधिता बाला मातरं पर्युपासते । एवं सर्वाणि भूतान्यग्निहोत्रमुपासत इत्यग्निहोत्रमुपा
सत इति ॥५॥ २४ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ श्वेतकेतुर्हारुणेय आस तं हपितो वाच श्वेतकेतो वस ब्रह्म चर्यं न वै सोम्याः स्मत्कुलीनोऽननूच्य ब्रह्म बंधु
रिव भवतीति ॥१॥ सह द्वादश वर्ष उपेत्य चतुर्विंशति वर्षः सर्वान्वेदानधीत्य महामना अनूचानमानी स्तब्ध एषा
य तं हपितो वाच श्वेतकेतो यन्नु सोम्येदं महामना अनूचानमानी स्तब्धो स्युत तमादेशमप्राक्ष्यः ॥२॥ येनाश्रु
तं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति कथं नु भगवः स आदेशो भवतीति ॥३॥ यथा सोम्यैकेन मृत्पिंडे

निषत्

६ । १

॥५५९॥

नसर्वमृन्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यं ॥४॥ यथासोम्यैकेनलोहमणिनासर्वं
लोहमयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं लोहमणिरित्येव सत्यं ॥५॥ यथासोम्यैकेननखनिकृंतनेनस
र्वकाष्णायसं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं काष्णायसमित्येव सत्यमेव सोम्यस आदेशो भवतीति
॥६॥ नवैनूनं भगवंतस्त एतद्वेदिषुर्यद्येतद्वेदिष्यन्कथं मेनावक्ष्यन्निति भगवांस्त्वेवमेतद्वीत्वितितथासो
म्येतिहोवाच ॥७॥ खं० ॥१॥ सदेवसोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं तद्धैक आहुरसदेवेदमग्र आसीदेकमे
वाद्वितीयं तस्मादसतः स जायत इति ॥ १ ॥ कुतस्तु खलु सोम्यैव स्यादितिहोवाच कथमसतः स जायेतेति
सत्त्वेवसोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं ॥२॥ तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति तत्तेजो सृजत तत्तेज एक्षत बहुस्यां
प्रजायेयेति तदपो सृजत तस्माद्यत्र कच शोचति स्वेदते वापुरुषस्तेजस एव तदध्यापो जायंते ॥३॥ ता आप ए
क्षंत बह्व्यः स्याम प्रजायेमहीति ता अन्नमसृजंत तस्माद्यत्र कच वर्षति तदेव भूयिष्ठमन्नं भवत्यन्न एव तदन्नं वाद्यं
जायते ॥४॥ खं० ॥२॥ तेषां खल्वेषां भूतानां त्रीण्येव बीजानि भवंत्यंडजं जीवजमुद्भिजमिति ॥१॥ सेयं देवतै
क्षतहंताहमिमास्ति स्रोदेवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति ॥२॥ तासां त्रिवृतं त्रिवृत

छादो०

॥ २६ ॥

मेकैकांकरवाणीतिसेयंदेवतेमास्तिस्रोदेवताअनेनैवजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरोत् ॥३॥ तासां
त्रिवृतंत्रिवृतमेकैकामकरोद्यथातुखलुसोम्येमास्तिस्रोदेवतास्त्रिवृत्रिवृदेकैकाभवतितन्मेविजानीहीति ॥४॥
खं० ॥३॥ यदग्नेरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यअपागादग्नेरमित्वंवाचारंभणंविका
रोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ १ ॥ यदादित्यस्यरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्न
स्यअपागादादित्यादादित्यत्वंवाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥२॥ यच्चंद्रमसोरोहितं
रूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यअपागाच्चंद्राच्चंद्रत्वंवाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणी
त्येवसत्यं ॥३॥ यद्विद्युतोरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यअपागाद्विद्युतोविद्युत्त्वंवा
चारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ ४ ॥ एतद्धस्मवैतद्विद्वांसआहुःपूर्वमहाशालामहाश्रो
त्रियाननोद्यकश्चनाश्रुतममतमविज्ञातमुदाहरिष्यतीतिह्येभ्योविदांचक्रुः ॥५॥ यदुरोहितमिवाभूदितिते
जसस्तद्रूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुशुक्लमिवाभूदित्यपांरूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुकृष्णमिवाभूदित्यन्नस्यरूपमि
तितद्विदांचक्रुः ॥६॥ यद्विज्ञातमिवाभूदित्येतासामेवदेवतानांसमासइतितद्विदांचक्रुःयथातुखलुसोम्ये

निषत्

६ । ४

॥५६०॥

मास्तिस्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिवृत्रिवृदेकैकाभवतितन्मेविजानीहीति ॥७॥खं०॥४॥ अन्नमशितंत्रेधाविधी
यतेतस्ययःस्थविष्ठोधातुस्तत्पुरीषंभवतियोमध्यमस्तन्मांसंयोणिष्ठस्तन्मनः ॥१॥ आपःपीतास्त्रेधाविधीयं
तेतासांयःस्थविष्ठोधातुस्तन्मूत्रंभवतियोमध्यमस्तल्लोहितंयोणिष्ठःसप्राणः॥२॥ तेजोशितंत्रेधाविधीयतेतस्य
यःस्थविष्ठोधातुस्तदस्थिभवतियोमध्यमःसमजायोणिष्ठःसावाक् ॥३॥ अन्नमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्रा
णस्तेजोमयीवागितिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्विति तथासोम्येतिहोवाच ॥४॥खं० ॥५॥ दध्नःसोम्यम
थ्यमानस्ययोणिमासऊर्ध्वःसमुदीपतितत्सर्पिर्भवति ॥१॥ एवमेवखलुसोम्यान्नस्याश्वमानस्ययोणिमासऊ
र्ध्वःसमुदीपतितन्मनोभवति ॥२॥ अपांसोम्यपीयमानानांयोणिमासऊर्ध्वःसमुदीपतिसप्राणोभवति॥३॥
तेजसःसोम्याश्वमानस्ययोणिमासऊर्ध्वःसमुदीपतिसावाग्भवति ॥४॥ अन्नमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्रा
णस्तेजोमयीवागितिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥५॥खं०॥६॥ षोडशकलःसो
म्यपुरुषः पंचदशाहानिमाशीःकाममपःपिवापोमयःप्राणोनपिवतोविच्छेत्स्यतइति ॥१॥ सहपंचदशाहानि
नाशाथहैनमुपससादकिंब्रवीमिभोइतिऋचःसोम्ययजूंषिसामानीतिसहोवाचनवैमाप्रतिभांतिभोइति।२।

छांदो०

॥ २७ ॥

त०होवाचयथासोम्यमहतोऽभ्याहितस्यैकोंगारःखद्योतमात्रःपरिशिष्टःस्यात्तेनततोपिनबहुदहेत् एव०सो
म्यतेषोडशानांकलानामेकाकलातिशिष्टास्यात्तयैतर्हिवेदानानुभवस्यशानाथमेविज्ञास्यसीति ॥३॥ सहा
शाथहैनमुपससादत०हयत्किंचपप्रच्छसर्व०हप्रतिपेदे ॥४॥ त०होवाचयथासोम्यमहतोभ्याहितस्यैकमंगा
रंखद्योतमात्रंपरिशिष्टंतंतृणैरुपसमाधायप्रज्वलयेत्तेनततोपिवहुदहेत् ॥५॥ एव०सोम्यतेषोडशानांकलाना
मेकाकलातिशिष्टाभूत्सान्नेनोपसमाहिताप्राज्वालीत् तयैतर्हिवेदाननुभवस्यन्नमय०हिसोम्यमनआपोमयः
प्राणस्तेजोमयीवागितितद्धास्यविजज्ञाविति विजज्ञाविति ॥६॥ तदेषश्लोकः पंचेंद्रियस्यपुरुषस्ययदेवस्या
दनावृतं ॥ तदस्यप्रज्ञास्रवतिदृतेःपादादिवोदकंदृतेःपादादिवोदकं ॥७॥खं०॥७॥ उद्दालकोहारुणिःश्वेत
केतुंपुत्रमुवाचस्वप्नांतंमेसोम्यविजानीहीति यत्रैतत्पुरुषःस्वपितिनामसतासोम्यतदासंपन्नोभवतिस्वमपी
तोभवति तस्मादेन०स्वपितीत्याचक्षतेस्व०ह्यपीतोभवति ॥१॥ सयथाशकुनिःसूत्रेणप्रबद्धोदिशंदिशंपति
त्वान्यत्रायतनमलब्ध्वाबंधनमेवोपश्रयत एवमेवखलुसोम्यैतन्मनोदिशंदिशंपतित्वान्यत्रायतनमलब्ध्वा
प्राणमेवोपश्रयते प्राणबंधन०हिसोम्यमनइति ॥२॥ अशनायापिपासेसोम्यविजानीहीतियत्रैतत्पुरुषोऽशि

निषत्

६ । ८

॥५६१॥

शिषतिनामापएवतदशितंनयंते तद्यथागोनायोश्चनायःपुरुषनायइत्येवंतदपआचक्षतेऽशनायेति तत्रै
तच्छुंगमुत्पतितःसोम्यविजानीहिनेदममूलंभविष्यतीति ॥ ३ ॥ तस्यकमूलःस्यादन्यत्रान्नादेवमेवख
लुसोम्यान्नेनशुंगेनापोमूलमन्विच्छाद्भिःसोम्यशुंगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोम्यशुंगेनसन्मूलमन्विच्छ
सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाः ॥ ४ ॥ अथयत्रैतत्पुरुषःपिपासतिनामतेजएवत
त्पीतंनयते तद्यथागोनायोश्चनायःपुरुषनायइत्येवं तत्तेजआचष्टउदन्येतितत्रैतदेवशुंगमुत्पतितःसोम्य
विजानीहिनेदममूलंभविष्यतीति ॥ ५ ॥ तस्यकमूलःस्यादन्यत्रान्द्योऽद्भ्यःसोम्यशुंगेनतेजोमूलमन्विच्छ
तेजसासोम्यशुंगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाः यथाखलुसोम्येमा
स्तिस्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिवृत्रिवृदेकैकाभवतितदुक्तंपुरस्तादेवभवतिअस्यसोम्यपुरुषस्यप्रयतोवाङ्मनसिसं
पद्यतेमनःप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यादेवतायां ॥ ६ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदःसर्वतत्सत्यंसआत्मातत्त्व
मसिश्चेतकेतोइति भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ७ ॥ खं० ॥ ८ ॥ यथासोम्यमधुम
धुकृतोनिस्तिष्ठंतिनानात्ययानांवृक्षाणांरसानांसमवहारमेकतांगमयंति ॥ ९ ॥ तेयथातत्रनविवेकंलभं

छांदो०
॥ २८ ॥

तेमुष्याहंवृक्षस्यरसोस्म्यमुष्याहंवृक्षस्यरसोस्मीति एवमेवखलुसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसतिसंपद्यनविदुःसति
संपत्स्यामहइति ॥ २ ॥ तइहव्याघ्रोवासिःहोवावृकोवावराहोवाकीटोवापतंगोवादंशोवामशकोवाय
द्यद्भवंतितत्तदाभवन्ति ॥ ३ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मातत्त्वमसि श्वेतकेतो इति
भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ४ ॥ खं० ॥ ९ ॥ इमाःसोम्यनद्यःपुरस्तात्प्राच्यः
स्यंदंतेपश्चात्प्रतीच्यस्ताःसमुद्रात्समुद्रमेवापियंतिससमुद्रएवभवति तायथातत्रनविदुरियमहमस्मीयमहम
स्मीति ॥१॥ एवमेवखलुसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसतआगम्यनविदुःसतआगच्छामहइति तइहव्याघ्रोवासिः
होवावृकोवावराहोवाकीटोवापतंगोवादंशोवामशकोवायद्यद्भवंतितत्तदाभवन्ति ॥ २ ॥ सयएषोणिमैतदा
त्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मातत्त्वमसि श्वेतकेतोइति भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहो
वाच ॥३॥खं० ॥१०॥ अस्यसोम्यमहतोवृक्षस्ययोमूलेऽभ्याहन्याजीवन्स्रवेद्योमध्येऽभ्याहन्याजीवन्स्रवेद्यो
ग्रेऽभ्याहन्याजीवन्स्रवेत्सएषजीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठति ॥१॥ अस्ययदैकांशास्वांजी
वोजहात्यथसाशुष्यति द्वितीयांजहात्यथसाशुष्यति तृतीयांजहात्यथसाशुष्यति सर्वजहातिसर्वःशुष्यत्ये

निषत्

६।११

॥५६२॥

वमेवखलुसोम्यविद्धीतिहोवाच ॥ २ ॥ जीवापेतंवावकिलेदंम्रियते नजीवोम्रियतइति सयएषोणिमैतदा
 त्म्यमिदं॥सर्वतत्सत्यं॥सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइति भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवा
 च॥३॥खं०॥११॥न्यग्रोधफलमतआहरेतीदंभगवइतिभिंधीतिभिन्नंभगवइति किमत्रपश्यसीत्यण्व्यइवेमाधा
 नाभगवइत्यासामंगैकांभिंधीतिभिन्नाभगवइति किमत्रपश्यसीतिनकिंचनभगवइति ॥१॥ तं॥होवाचयंवै
 सोम्यैतमणिमानंननिभालयसएतस्यवैसोम्यैपोणिम्रएवंमहान्यग्रोधस्तिष्ठतिश्रद्धत्स्वसोम्येति ॥२॥ सयए
 षोणिमैतदात्म्यमिदं॥सर्वतत्सत्यं॥सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइति भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथा
 सोम्येतिहोवाच ॥३॥खं०॥१२॥ लवणमेतदुदकेवधायाथमाप्रातरुपसीदथाइति(सहत)तद्धतथाचकार
 तं॥होवाचयद्दोषालवणमुदकेऽवधाअंगतदाहरेति तद्धावमृश्यनविवेद यथाविलीनमेव ॥१॥ अंगास्यांता
 दाचामेतिकथमितिलवणमिति मध्यादाचामेतिकथमितिलवणमित्यंत्यादाचामेतिकथमितिलवणमित्य
 मिप्रास्यैतदथमोपसीदथाइति तद्धतथाचकारतच्छ्वत्संवर्ततेतं॥होवाचात्रवावकिलसत्सोम्यननिभालयसे
 त्रैवकिलेति ॥२॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं॥सर्वतत्सत्यं॥सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइति भूयएवमाभग

छादो०

॥ २९ ॥

वान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥३॥खं०॥१३॥यथासोम्यपुरुषंगंधारेभ्योऽभिनद्धाक्षमानीयतंततो
ऽतिजनेविसृजेत्सयथातत्रप्राङ्दोदङ्गाधराङ्गाप्राध्मायीताभिनद्धाऽक्षानीतोऽभिनद्धाक्षोविसृष्टः॥१॥ तस्य
यथाभिनहनंप्रमुच्यप्रब्रूयादेतांदिशंगंधाराएतांदिशं व्रजेतिसग्रामाद्भ्रामंपृच्छन्पंडितोमेधावीगंधारानेवोपसं
पद्येतैवमेवेहाचार्यवान्पुरुषोवेद तस्यतावदेवचिरंयावन्नविमोक्ष्येऽथसंपत्स्यतइति॥२॥सयएषोणिमैतदात्म्य
मिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच
॥३खं०॥१४॥पुरुषं सोम्योपतापिनं ज्ञातयः पर्युपासते जानासि मां जानासि मामिति तस्य यावन्न वाङ्मनसि सं
पद्यते मनः प्राणे प्राणस्तेजसि तेजः परस्यां देवतायां तावज्जानाति ॥१॥ अथ यदास्य वाङ्मनसि संपद्यते मनः प्राणे
प्राणस्तेजसि तेजः परस्यां देवतायामथ न जानाति ॥२॥ सय एषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मा तत्त्व
मसि श्वेतकेतो इति भूय एवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥३॥खं०॥१५॥पुरुषं सोम्योतह
स्तगृहीतमानयंत्यपहर्षी तस्ते यमकार्षीत् परशुमस्मै तपतेति सयदितस्य कर्ता भवति तत एवा नृतमात्मानं कुरुते
सो नृताभिसंधोऽनृतेनात्मानमंतर्धाय परशुं तप्तं प्रतिगृह्णाति सदह्यतेऽथहन्यते ॥१॥ अथ सयदितस्याकर्ता भ

निषत्

६ । १६

॥ ५६३ ॥

वतिततएवसत्यमात्मानंकुरुते ससत्याभिसंधःसत्येनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णाति सनदह्यतेथमुच्य
ते ॥२॥ सयथातत्रनादाह्येतैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति तद्वास्यविजज्ञावि
तिविजज्ञाविति ॥३॥ खं० ॥ १६॥ तदेषश्लोकः सर्वेषांखलुभूतानामात्मासत्येप्रतिष्ठितः ॥ तेनात्मानमंतर्धा
यनकिंचित्पापमृच्छति ॥ आत्मसत्यात्मसाक्षीसतांधर्मःप्रतापवान् ॥ नसपापानिकुरुतेयस्यात्माभवतिप्रि
यो ॥ जायत्येकोप्रियत्येकोऽश्रात्येकःशुभाशुभं ॥ सर्वभूतात्मभूतेभ्यःसम्यग्भूतानिपश्यतो ॥ देवाअपि
मार्गेमुह्यंतिपदज्ञानात्पदैषिणः पदज्ञानात्पदैषिणइति ॥ ॐमितिश्रीमच्छांदोग्योपनिषदिषष्ठोऽध्यायः ॥६॥

हरिःॐ ॥ अधीहिभगवइतिहोपससादसनत्कुमारंनारदस्तःहोवाच यद्वेत्थतेनमोपसीदततस्त ऊर्ध्ववक्ष्या
मीति॥१॥ सहोवाचऋग्वेदंभगवोध्येमियजुर्वेदंसामवेदमाथर्वणंचतुर्थमितिहासपुराणंपंचमंवेदानांवेदं पित्र्य
ंराशिदैवंनिधिंवाकोवाक्यमेकायनं देवविद्यांब्रह्मविद्यांभूतविद्यांक्षत्रविद्यांनक्षत्रविद्यांसर्पदेवजनविद्यामे
तद्भगवोध्येमि॥२॥ सोहंभगवोमंत्रविदेवास्मिनात्मविच्छ्रुतं ह्येवमेभगवदृशेभ्यस्तरतिशोकमात्मविदिति सो
हंभगवःशोचामि तन्माभगवांच्छोकस्यपारंतारयत्विति तंहोवाचयद्वैकिंचैतदध्यगीष्ठानामैवैतत् ॥ ३॥

छादो०

॥ ३० ॥

नामवाक् ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेद आथर्वणश्चतुर्थ इति हासपुराणः पंचमो वेदानां वेदः पित्र्यो राशिर्देवो निधि
र्वाको वाक्यमेकायनं देवविद्या ब्रह्मविद्या भूतविद्या क्षत्रविद्या नक्षत्रविद्या सर्पदेवजनविद्या नामैवैतन्नामोपा
स्वेति ॥ ४ ॥ स यो नाम ब्रह्मेत्युपास्ते यावन्नाम्नो गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो नाम ब्रह्मेत्युपास्ते अस्ति
भगवो नाम्नो भूय इति नाम्नो वाव भूयो स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ५ ॥ खं० ॥ १ ॥ वाग्वाव नाम्नो भूयसी वा
ग्वाक् ऋग्वेदं विज्ञापयति यजुर्वेदः सामवेदमाथर्वणं चतुर्थमिति हासपुराणं पंचमं वेदानां वेदं पित्र्यं राशिर्देवं निधिं
वाको वाक्यमेकायनं देवविद्यां ब्रह्मविद्यां भूतविद्यां क्षत्रविद्यां नक्षत्रविद्यां सर्पदेवजनविद्यां दिवं च पृथिवीं च
वायुं चाकाशं चापश्च तेजश्च देवाः श्रमनुष्याः श्वपशूः श्ववयाः सिच तृणवनस्पतीञ्छ्वापदान्याकीटपतंगपि
पीलिकं धर्मं चाधर्मं च सत्यं चानृतं च साधुं चासाधुं च हृदयज्ञं चाहृदयज्ञं च यद्वैवाङ्माभविष्यन्नधर्मो नाधर्मो व्यज्ञाप
यिष्यन्नसत्यं नानृतं नसाधुना साधुन हृदयज्ञो नाहृदयज्ञो वागैवैतत्सर्वं विज्ञापयति वाचमुपास्वेति ॥ १ ॥ स यो
वाचं ब्रह्मेत्युपास्ते यावद्वाचो गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो वाचं ब्रह्मेत्युपास्ते अस्ति भगवो वाचो भूय इ
ति वाचो वाव भूयो स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ २ ॥ मनोवाव वाचो भूयो यथा वैदेवा

निषत्

७।३

॥ ५६४ ॥

ऽमलकेद्रेवाकोलेद्रौवाऽक्षौमुष्टिरनुभवत्येवंवाचंचनामचमनोनुभवति सयदामनसामनस्यतिमंत्रानधीयेत्य
थाधीते कर्माणिकुर्वीयेत्यथकुरुते पुत्राःश्चपशूःश्चेच्छेयेत्यथेच्छत इमंचलोकममुंचेच्छेयेत्यथेच्छते मनोह्या
त्सामनोहिलोकोमनोहिब्रह्म मनउपास्वेति ॥ १ ॥ सयोमनोब्रह्मेत्युपास्तेसयावन्मनसोगतंतत्रास्ययथा
कामचारोभवतियोमनोब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवोमनसोभूयइति मनसोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवी
त्विति ॥२॥खं०॥३॥ संकल्पोवावमनसोभूयान्यदावैसंकल्पयतेऽथमनस्यत्यथवाचमीरयति तामुनाम्रीरय
तिनाम्निमंत्राएकंभवन्तिमंत्रेषुकर्माणि ॥१॥ तानिहवाएतानिसंकल्पैकायनानिसंकल्पात्मकानिसंकल्पेप्रति
ष्ठितानि समकृपतांद्यावापृथिवीसमकल्पेतांवायुश्चाकाशश्चसमकल्पंतामापश्चतेजश्च तेषांसंकृष्यैवर्षःसंक
ल्पतेवर्षस्यसंकृष्याअन्नःसंकल्पतेऽन्नस्यसंकृष्यैप्राणाःसंकल्पन्ते प्राणानाःसंकृष्यैमंत्राःसंकल्पन्तेमंत्राणांसंकृ
ष्यैकर्माणिसंकल्पन्ते कर्मणाःसंकृष्यैलोकाःसंकल्पन्तेलोकानांसंकृष्यैसर्वसंकल्पते सएषसंकल्पःसंकल्पमुपा
स्वेति ॥२॥ सयःसंकल्पंब्रह्मेत्युपास्तेकृप्तान्वैसलोकान्ध्रुवान्ध्रुवः प्रतिष्ठितान्प्रतिष्ठितोऽव्यथमानानव्यथमा
नोभिसिद्ध्यतियावत्संकल्पस्यगतं तत्रास्ययथाकामचारोभवतियःसंकल्पंब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवःसंकल्पा

छांदो०

॥ ३१ ॥

द्रूयइति संकल्पाद्वावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥३॥खं० ॥४॥ चित्तंवावसंकल्पाद्भूयोयदावैचे
तयतेथसंकल्पयतेथमनस्यत्यथवाचमीरयति तामुनाम्रीरयतिनाम्रिमंत्राएकंभवन्तिमंत्रेषुकर्माणि ॥१॥ ता
निहवाएतानिचित्तैकायनानिचित्तात्मानिचित्तेप्रतिष्ठितानि तस्माद्यदपिबहुविदचित्तोभवतिनायमस्तीत्ये
वैनमाहुर्गदयंवेदयद्वाअयंविद्वान्नेत्थमचित्तःस्यादित्यथयद्यल्पविचित्तवान्भवतितस्मादेतच्छ्रूयते चित्तं
ह्येवैषामेकायनंचित्तमात्माचित्तंप्रतिष्ठाचित्तमुपास्वेति ॥ २ ॥ सयश्चित्तंब्रह्मेत्युपास्तेचित्तान्वैसलोकान्ध्रु
वान्ध्रुवःप्रतिष्ठितान्प्रतिष्ठितोऽव्यथमानानव्यथमानोभिसिध्यतियावच्चित्तस्यगतं तत्रास्ययथाकामचारोभव
तियश्चित्तंब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवश्चित्ताद्भूयइति चित्ताद्वावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ ३ ॥
खं० ॥५॥ ध्यानंवावचित्ताद्भूयोध्यायतीवपृथिवीध्यायतीवद्यौर्ध्वायतीवांतरिक्षंध्यायंतीवापोध्यायंतीवपर्व
ताध्यायंतीवदेवमनुष्यास्तस्माद्यद्दहमनुष्याणामहत्तांप्राप्नुवंति ध्यानापादःशाइवैवतेभवन्त्यथयेल्पाःकलहि
नःपिशुनाउपवादिनस्तेथयेप्रभवोध्यानापादःशाइवैवतेभवन्ति ध्यानमुपास्वेति ॥ १ ॥ सयोध्यानंब्रह्मेत्यु
पास्तेयावच्च्यानस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोध्यानंब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवोध्यानाद्भूयइतिध्याना

निषत्

७।६

॥५६५॥

द्रावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥खं० ॥६॥ विज्ञानंवावध्यानाद्भूयोविज्ञानेनवाऋग्वेदंविजा
नातियजुर्वेदं५सामवेदमाथर्वणंचतुर्थमितिहासपुराणंपंचमंवेदानांवेदंपित्र्यं५राशिंदैवंनिधिंवाकोवाक्यमे
कायनं देवविद्यांब्रह्मविद्यांभूतविद्यांक्षत्रविद्यांनक्षत्रविद्यां५सर्पदेवजनविद्यां दिवंचपृथिवींचवायुंचाकाशं
चापश्चतेजश्च देवां५श्चमनुष्यां५श्चपशू५श्चवयांसिचतृणवनस्पतीञ्छ्वापदान्याकीटपतंगपिपीलिकं धर्मंचा
धर्मंचसत्यंचानृतंचसाधुचासाधुचहृदयज्ञंचाहृदयज्ञंचान्नंचरसंचेमंचलोकममुंचविज्ञानेनैवविजानाति विज्ञा
नमुपास्वेति ॥१॥ सयोविज्ञानंब्रह्मेत्युपास्तेविज्ञानवतोवैसलोकान्ज्ञानवतोभिसिद्ध्यतियावद्विज्ञानस्यगतं
तत्रास्ययथाकामचारोभवतियोविज्ञानंब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवोविज्ञानाद्भूयइतिविज्ञानाद्द्रावभूयोस्तीतित
न्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥खं०॥७॥ बलंवावविज्ञानाद्भूयोपीहशतंविज्ञानेवतामेकोबलवानाकंपयते सय
दाबलीभवत्यथोत्थाताभवत्युत्तिष्ठन्परिचरिताभवतिपरिचरन्नुपसत्ताभवत्युपसीदन्द्रष्टाभवति श्रोताभवति
मंताभवतिबोद्धाभवतिकर्ताभवतिविज्ञाताभवति बलेनवैपृथिवीतिष्ठतिबलेनांतरिक्षंबलेनद्यौर्वलेनापोब
लेनपर्वताबलेनदेवमनुष्याबलेनपशवश्चवयांसिचतृणवनस्पतयः श्वापदान्याकीटपतंगपिपीलिकंबलेनवै

छादो०

॥ ३२ ॥

लोकस्तिष्ठतिबलमुपास्वेति ॥१॥ सयोबलंब्रह्मेत्युपास्तेयावद्वलस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोबलंब्र
ह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवोबलाद्भूयइतिबलाद्वावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥ खं० ॥८॥ अन्नंवाव
बलाद्भूयस्तस्माद्यद्यपिदशरात्रीर्नाश्रीयाद्यदु(द्यु)हजीवेदथवाऽद्रष्टाऽश्रोताऽमंताऽवोच्चाऽकर्ताऽविज्ञाताभव
तिअथान्नस्याशीद्रष्टाभवतिश्रोताभवतिमंताभवतिवोच्चाभवतिकर्ताभवतिविज्ञाताभवत्यन्नमुपास्वेति ।१।
सयोन्नंब्रह्मेत्युपास्तेन्नवतोवैसलोकान्पानवतोभिसिध्यति यावदन्नस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोन्नं
ब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवोन्नाद्भूयइत्यन्नाद्वावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥ खं० ॥९॥ आपोवावा
न्नाद्भूयस्तस्माद्यदासुवृष्टिर्नभवतिव्याधीयंतेप्राणाअन्नंकनीयोभविष्यतीति अथयदासुवृष्टिर्भवत्यानंदिनः
प्राणाभवंत्यन्नंबहुभविष्यतीत्यापएवेमामूर्तायेयंपृथिवीयदंतरिक्षंयद्ध्यौर्यत्पर्वतायद्देवमनुष्यायत्पशवश्चव
यांसिचतृणवनस्पतयःश्वापदान्याकीटपतंगपिपीलिकमापएवेमामूर्ताअपउपास्वेति ॥ १ ॥ सयोपोब्रह्मे
त्युपास्तआप्नोतिसर्वान्कामांस्तृप्तिमान्भवति यावदपांगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोपोब्रह्मेत्युपास्ते
अस्तिभगवोऽद्भ्योभूयइत्यद्भ्योवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥ खं० ॥१०॥ तेजोवावाऽद्भ्योभूय

निषत्

७ । ११

॥५६६॥

स्तद्वा एतद्वा युमा गृह्याकाशमभितपतितदाहुर्निशोचति नितपतिवर्षिष्यति वा इति ते ज एव तत्पूर्वदर्शयित्वा
थाऽऽपःसृजते तदेतदूर्ध्वाभिश्चतिरश्रीभिश्चविद्युद्गिराहादाश्चरन्ति तस्मादाहुर्विद्योतते स्तनयति वर्षिष्यति
वा इति ते ज एव तत्पूर्वदर्शयित्वा थापःसृजते ते ज उपास्वेति ॥ १ ॥ स यस्ते जो ब्रह्मेत्युपास्ते ते ज स्वी वै स ते ज स्व
तो लोकान् भास्वतो पहत तमस्कान् भिसिध्यति यावत्ते ज सो गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यस्ते जो ब्रह्मेत्यु
पास्ते अस्ति भगवस्ते ज सो भूय इति ते ज सो वाव भूयो स्तीति तन्मे भगवान् ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं ० ॥ ११ ॥ आकाशो
वाव ते ज सो भूयानाकाशो (शे) वै सूर्या चंद्रमसावुभौ विद्युन्नक्षत्राण्यग्निराकाशेनाह्वयत्याकाशेन शृणोत्याकाशे
न प्रतिशृणोत्याकाशे रमत आकाशेन रमत आकाशे जायत आकाशमभिजायत आकाशमुपास्वेति ॥ १ ॥ स
य आकाशं ब्रह्मेत्युपास्त आकाशवतो वै स लोकान् प्रकाशवतो संबधानुरुगायवतो भिसिध्यति यावदाकाशस्य
गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति य आकाशं ब्रह्मेत्युपास्ते अस्ति भगव आकाशाद्भूय इत्याकाशाद्वाव भूयो स्ती
तितन्मे भगवान् ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं ० ॥ १२ ॥ स्मरो वा आकाशाद्भूयास्तस्माद्यद्यपि बहव आसीरन्न स्मरन्तो नैव
ते कंचन शृणुयुर्न मन्वीरन्न विजानीरन् यदा वाव ते स्मरेयुरथ शृणुयुरथ मन्वीरन्नथ विजानीरन् स्मरेण वै पुत्रा

छांदो०
॥ ३३ ॥

न्विजानातिस्मरेणपशूँस्मरमुपास्वेति ॥१॥ सयःस्मरं ब्रह्मेत्युपास्तेयावत्स्मरस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारो
भवतियःस्मरं ब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवःस्मराद्भूयइतिस्मराद्भावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥ खं०
॥१३॥ आशावावस्मराद्भूयस्याशेद्धोवैस्मरोमंत्रानधीतेकर्माणिकुरुते पुत्राँश्चपशूँश्चेच्छतइमंचलोकममुं
चेच्छतआशामुपास्वेति ॥१॥ सयआशांब्रह्मेत्युपास्तेआशयास्यसर्वेकामाःसमृध्यंत्यमोघाहास्याऽऽशिषो
भवन्ति यावदाशयागतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियआशांब्रह्मेत्युपास्ते अस्तिभगवआशयाभूयइत्या
शयावावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥२॥ खं० ॥१४॥ प्राणोवाआशयाभूयान्यथावाअरानाभौस
मर्पिताएवमस्मिन्प्राणेसर्वँसमर्पितं प्राणःप्राणेनयातिप्राणःप्राणंददातिप्राणायददातिप्राणोहपिताप्राणो
माताप्राणोभ्राताप्राणःस्वसाप्राणआचार्यःप्राणोब्राह्मणः ॥१॥ सयदिपितरंवामातरंवाभ्रातरंवास्वसारंवा
ऽऽचार्यंवाब्राह्मणंवाकिंचिद्भृशमिवप्रत्याह धिक्कास्त्वित्येवैनमाहुःपितृहावैत्वमसिमातृहावैत्वमसिभ्रातृहावैत्व
मसिस्वसृहावैत्वमस्याचार्यहावैत्वमसिब्राह्मणहावैत्वमसीति ॥२॥ अथयद्यप्येनानुक्तांतप्राणाञ्छूलेनसमासं
व्यतिषंदहेन्नैवैनंब्रूयुःपितृहासीतिनमातृहासीतिनभ्रातृहासीतिनस्वसृहासीतिनाचार्यहासीतिनब्राह्मणहा

निषत्

७। १५

॥५६७॥

सीति ॥३॥ प्राणोह्येवैतानिसर्वाणिभवतिसवाएषएवंपश्यन्नेवंमन्वानएवंविजानन्नतिवादीभवति तंचेद्भूयु
रतिवाद्यसीत्यतिवाद्यसीतिब्रूयान्नापहुवीत ॥४॥खं०॥१५॥ एषतुवाअतिवदतिथःसत्येनातिवदतिसोहंभ
गवःसत्येनातिवदानीति सत्यंत्वेवविजिज्ञासितव्यमितिसत्यंभगवोविजिज्ञासइति ॥खं०॥१६॥ यदावैविजा
नात्यथसत्यंवदतिनाविजानन्तसत्यंवदतिविजानन्नेवसत्यंवदति विज्ञानंत्वेवविजिज्ञासितव्यमितिविज्ञानंभ
गवोविजिज्ञासइति ॥खं० ॥१७॥ यदावैमनुतेथविजानातिनामत्वाविजानातिमत्त्वैवविजानातिमतिस्त्वेव
विजिज्ञासितव्येतिमतिंभगवोविजिज्ञासइति ॥खं०॥१८॥ यदावैश्रद्ध्यात्यथमनुतेनाश्रद्धधन्मनुतेश्रद्धधदे
वमनुतेश्रद्धात्वेवविजिज्ञासितव्येतिश्रद्धांभगवोविजिज्ञासइति ॥खं० ॥१९॥ यदावैनिस्तिष्ठत्यथश्रद्धधाति
नानिस्तिष्ठञ्छ्रद्धधातिनिस्तिष्ठन्नेवश्रद्धधाति निष्ठात्वेवविजिज्ञासितव्येतिनिष्ठांभगवोविजिज्ञासइति ॥खं०॥
॥२०॥ यदावैकरोत्यथनिस्तिष्ठतिनाकृत्वानिस्तिष्ठतिकृत्वैवनिस्तिष्ठतिस्त्वेवविजिज्ञासितव्येतिकृतिंभगवोवि
जिज्ञासइति ॥खं० ॥२१॥ यदावैसुखंलभतेथकरोतिनासुखंलब्ध्वाकरोतिसुखमेवलब्ध्वाकरोतिसुखंत्वेव
विजिज्ञासितव्यमितिसुखंभगवोविजिज्ञासइति ॥खं० ॥२२॥ योवैभूमातत्सुखंनाल्पेसुखमस्तिभूमैवसुखंभू

छांदो०

॥ ३४ ॥

मात्वेवविजिज्ञासितव्यइतिभूमानंभगवोविजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ २३ ॥ यत्रनान्यत्पश्यतिनान्यच्छृणोतिना
न्यद्विजानातिसभूमा अथयत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोत्यन्यद्विजानातितदल्पं योवैभूमातदमृतमथयदल्पंतन्म
त्यं सभगवःकस्मिन्प्रतिष्ठितइतिस्वेमहिम्नियदिवानमहिम्नीति ॥ १ ॥ गोअश्वमिहमहिमेत्याचक्षतेहस्तिहिर
ण्यंदासभार्यक्षेत्राण्यायतनानीतिनाहमेवंब्रवीमीतिहोवाचान्योह्यन्यस्मिन्प्रतिष्ठितइति ॥ २ ॥ खं० ॥ २४ ॥ स
एवाधस्तात्सउपरिष्ठात्सपश्चात्सपुरस्तात्सदक्षिणतःसउत्तरतःसएवेदःसर्वमित्यथातोहंकारादेशएवाहमेवा
धस्तादहमुपरिष्ठादहंपश्चादहंपुरस्तादहंदक्षिणतोहमुत्तरतोहमेवेदःसर्वमिति ॥ १ ॥ अथातआत्मादेशएवा
त्मेवाधस्तादात्मोपरिष्ठादात्मापश्चादात्मापुरस्तादात्मादक्षिणतआत्मोत्तरतआत्मेवेदःसर्वमिति सवाएषण
वंपश्यन्नेवंमन्वानएवंविजानन्नात्मरतिरात्मक्रीडआत्ममिथुनआत्मानंदःसस्वराद्भवति तस्यसर्वेषुलोकेषु
कामचारोभवत्यथयेन्यथातोविदुरन्यराजानस्तेक्ष्यलोकाभवंति तेषांसर्वेषुलोकेष्वकामचारोभवति ॥ २ ॥
खं० ॥ २५ ॥ तस्यहवाएतस्यैवंपश्यतएवंमन्वानस्यैवंविजानतआत्मतःप्राणआत्मतआशाआत्मतःस्मर आ
त्मतआकाशआत्मतस्तेजआत्मतआपआत्मतआविर्भावतिरोभावावात्मतोन्नमात्मतोवलमात्मतोविज्ञान

निषत्

७ । २६

॥ ५६८ ॥

मात्मतोऽध्यानमात्मतश्चित्तमात्मतःसंकल्प आत्मतोमनआत्मतोवागात्मतोनामात्मतोमंत्राआत्मतःकर्मा
 ण्यात्मतएवेदःसर्वमिति ॥ तदेपश्लोकः ॥ नपश्योमृत्युं पश्यतिनरोगंनोतदुःखताःसर्वःहपश्यःपश्यतिस
 र्वमाप्नोतिसर्वशइति ॥ सएकधाभवतित्रिधाभवतिपंचधासप्तधानवधाचैवपुनश्चैकादशस्मृतः ॥ शतंचद
 शचैकश्चसहस्राणिचविंशतिः ॥ आहारशुद्धौसत्वशुद्धिःसत्वशुद्धौध्रुवास्मृतिः ॥ स्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनां
 विप्रमोक्षस्तस्मैमृदितकषायायतमसः पारंदर्शयतिदेवर्षयेनारदायभगवान्तसनत्कुमारस्तःस्कंदइत्याचक्षते
 तःस्कंदइत्याचक्षते ॥खं०॥२६॥ ॐमितिश्रीमच्छांदोग्योपनिषदिसप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥
 ॥ हरिःॐ ॥ अथयदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहरंपुंडरीकंवैश्वदेवदहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्त्यदंतस्तदन्वेष्टव्यंतद्वा
 वविजिज्ञासितव्यमिति ॥१॥ तंचेद्भूयुर्यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहरंपुंडरीकंवैश्वदेवदहरोस्मिन्नंतराकाशः किंतदत्र
 विद्यतेयदन्वेष्टव्यंयद्वावविजिज्ञासितव्यमिति ॥ २॥ सब्रूयाद्यावान्वाअयमाकाशस्तावानेषोतर्हृदयआका
 शउभेअस्मिन्द्यावापृथिवीअंतरेवसमाहिते उभावग्निश्चवायुश्चसूर्याचंद्रमसावुभौविद्युन्नक्षत्राणियच्चास्येहा
 स्तियच्चनास्तिर्वतदस्मिन्समाहितमिति ॥३॥ तंचेद्भूयुरग्निश्चैदिदं ब्रह्मपुरेसर्वःसमाहितंसर्वाणिचभूता

छादो०
॥ ३५ ॥

निसर्वेचकामा यदै नजरावाप्नोति प्रध्वंसते वा किं ततोति शिष्यत इति ॥४॥ स ब्रूयान्नास्य जरयै तज्जीर्यति न
वधेनास्य हन्यत एतत्सत्यं ब्रह्म पुरमस्मिन्कामाः समाहिता एष आत्मा पहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोकोऽवि
जिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पो यथा ह्येवेह प्रजा अन्वाविशंति यथानुशासनं यं यमं तमभिकामा भवं
तियं जनपदं यं क्षेत्रभागं तं तमेवोपजीवन्ति ॥ ५ ॥ तद्यथेह कर्म जितो लोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्य जितो लो
कः क्षीयते तद्यद् इहात्मानमनुविद्य ब्रजं त्येताऽश्वसत्यान्कामाऽस्तेषाऽसर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति अथय
द् इहात्मानमनुविद्य ब्रजं त्येताऽश्वसत्यान्कामाऽस्तेषाऽसर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति ॥६॥ खं० ॥१॥ स यदि
पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते अथ यदि मातृलोक
कामो भवति संकल्पादेवा स्य मातरः समुत्तिष्ठन्ति तेन मातृलोकेन संपन्नो महीयते ॥ २ ॥ अथ यदि भ्रातृलोकका
मो भवति संकल्पादेवा स्य भ्रातरः समुत्तिष्ठन्ति तेन भ्रातृलोकेन संपन्नो महीयते ॥ ३ ॥ अथ यदि स्वसृलोककामो
भवति संकल्पादेवा स्य स्वसारः समुत्तिष्ठन्ति तेन स्वसृलोकेन संपन्नो महीयते ॥४॥ अथ यदि सखिलोककामो भ
वति संकल्पादेवा स्य सखायः समुत्तिष्ठन्ति तेन सखिलोकेन संपन्नो महीयते ॥५॥ अथ यदि गंधमाल्यलोककामो

निषत्
८ । २

॥५६९॥

भवतिसंकल्पादेवास्यगंधमाल्येसमुत्तिष्ठतस्तेनगंधमाल्यलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ६ ॥ अथयद्यन्नपानलोक
कामोभवतिसंकल्पादेवास्यान्नपानेसमुत्तिष्ठतस्तेनान्नपानलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ७ ॥ अथयदिगीतवादि
त्रलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यगीतवादित्रेसमुत्तिष्ठतस्तेनगीतवादित्रलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ८ ॥ अथ
यदिस्त्रीलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यस्त्रियःसमुत्तिष्ठंतितेनस्त्रीलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ९ ॥ यंयमंतमभि
कामोभवतियंकामंकामयतेसोस्यसंकल्पादेवसमुत्तिष्ठतितेनसंपन्नोमहीयते ॥ १० ॥ खं० ॥ ११ ॥ तइमेसत्याः
कामाअनृतापिधानास्तेषांसत्यानांसतामनृतमपिधानंयोयोह्यस्येतःप्रैतिनतमिहदर्शनायलभते ॥ १ ॥
अथयेचास्येहजीवायेचप्रेतायचान्यदिच्छन्नलभतेसर्वतदत्रगत्वाविंदतेअत्रह्यस्यैतेसत्याःकामाः(अनृतापि
धानाः) तद्यथाऽपिहिरण्यनिधिनिहितमक्षेत्रज्ञाउपर्युपरिसंचरंतोनविंदेयुरेवमेवेमाःसर्वाःप्रजाअहरहर्गच्छं
त्यएतंब्रह्मलोकंनविंदंत्यनृतेनहिप्रत्यूढाः ॥ २ ॥ सवाएषआत्माहदितस्यैतदेवनिरुक्तहृदयमिति तस्माद्ब्रु
दयमहर्वाएवंवित्स्वर्गलोकमेति ॥ ३ ॥ अथयएपसंप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपे
णाभिनिष्पद्यतएषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तस्यहवाएतस्यब्रह्मणोनामसत्यमिति ॥ ४ ॥ ता

छांदो०
॥ ३६ ॥

निहवा एतानि त्रीण्यक्षराणि सत्तियमिति तद्यत्सत्तदमृतमथयत्तितन्मर्त्यमथयद्यन्तेनोभेयच्छति यदनेनो
भेयच्छति तस्माद्यमहरहर्वा एवं वित्स्वर्गलोकमेति ॥५॥ खं० ॥३॥ अथय आत्मा ससेतुर्विधृतिरेषां लोकाना
मसंभेदाय नैतस्सेतुमहोरात्रेतरतो नजरानमृत्युर्नशोको न सुकृतं न दुष्कृतं सर्वे पाप्मानो तो निवर्ततेऽपहत
पाप्मा ह्येष ब्रह्मलोकः ॥१॥ तस्माद्वा एतस्सेतुं तीर्त्वा धः सन्न नंधो भवति विद्धः सन्न विद्धो भवत्युपतापी सन्ननु
पतापी भवति तस्माद्वा एतस्सेतुं तीर्त्वाऽपि नक्तमहरे वाभिनिष्पद्यतेऽसकृद्विभातो ह्येवैष ब्रह्मलोकः ॥२॥ तद्य
एवैतं ब्रह्मलोकं ब्रह्मचर्येणानुविंदंतितेषामेवैष ब्रह्मलोकस्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति ॥३॥ खं० ॥४॥
अथयद्यज्ञ इत्याचक्षते ब्रह्मचर्यमेव तद्ब्रह्मचर्येण ह्येव योज्ञाता तं विंदते थयदिष्टमित्याचक्षते ब्रह्मचर्यमेव तद्ब्रह्मचर्ये
ण ह्येवेष्टात्मानमनुविंदते ॥१॥ अथयत्सत्रायणमित्यचक्षते ब्रह्मचर्यमेव तद्ब्रह्मचर्येण ह्येव सत आत्मनस्त्राणं विंदते
थयन्मौनमित्याचक्षते ब्रह्मचर्यमेव तद्ब्रह्मचर्येण ह्येवात्मानमनुविद्यमनुते ॥२॥ अथयदनाशकायनमित्याच
क्षते ब्रह्मचर्यमेव तदेष ह्यात्माननश्यति यं ब्रह्मचर्येणानुविंदते थयदरण्यायनमित्याचक्षते ब्रह्मचर्ममेव तत्तत् अरश्च
हवैण्यश्चार्णवौ ब्रह्मलोके तृतीयस्यामितो दिवितदैरं मदीयस्सरस्तदश्वत्थः सोमसवनस्तदपराजिता पूर्वब्रह्म

निषत्
८१५

॥५७०॥

णःप्रभुविमितःहिरण्मयं ॥३॥ तद्यएवैतावरंचवैण्यंचार्णवौब्रह्मलोकेब्रह्मचर्येणानुविंदंतितेषामेवैषब्रह्मलोक
स्तेषांसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवति ॥४॥ खं० ॥५॥ अथयाएताहृदयस्यनाड्यस्ताःपिंगलस्याणिम्रस्तिष्ठं
तिशुक्लस्यनीलस्यपीतस्यलोहितस्येत्यसौवाआदित्यःपिंगलएषशुक्लएषनीलएषपीतएषलोहितः ॥ १ ॥ त
द्यथामहापथआततउभौग्रामौगच्छतीमंचामुंचैवमेवैताआदित्यस्यरश्मयउभौलोकौगच्छंतीमंचामुंचामु
ष्मादादित्यात्प्रता(ती)यंतेतआसुनाडीषुसृष्टाआभ्योनाडीभ्यःप्रता(ती)यंतेमुष्मिन्नादित्येसृष्टाः॥२॥तद्यत्रै
तत्सुप्तःसमस्तःसंप्रसन्नःस्वप्नंविजानात्यासुतदानाडीषुसृष्टोभवतितंनकश्चनपाप्मास्पृशति तेजसाहितदा
संपन्नोभवति ॥३॥ अथयत्रैतदबलिमानंनीतोभवतितमभितआसीनाआहुर्जानासिमांजानासिमामितिस
यावदस्माच्छरीरादनुक्तांतोभवतितावजानाति ॥४॥ अथयत्रैतस्माच्छरीरादुक्तामत्यथैतैरेवरश्मिभिरूर्ध्व
आक्रमतेसओमितिवाहोदामीयतेसयावत्क्षिपेन्मनस्तावदादित्यंगच्छत्येतद्वैखलुलोकद्वारंविदुषांप्रपदंनि
रोधोऽविदुषां ॥५॥ तदेषश्लोकः । शतंचैकाचहृदयस्यनाड्यस्तासांमूर्धानमभिनिःसृतैका॥तयोर्ध्वमायन्नमृत
त्वमेतिविष्वगन्याउक्कमणेभवंतियुक्कमणेभवन्ति ॥६॥खं०॥६॥ यआत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽ

छादो०

॥ ३७ ॥

विजिघत्सोऽपिपासःसत्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसवीजिज्ञासितव्यः ससर्वाःश्रलोकानाप्रोतिससर्वाः
श्रकामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीतिहप्रजापतिरुवाच ॥ १ ॥ तद्धोभयेदेवासुराअनुबुध्यहोचुःबुबु
धिरे तेहोचुर्हततमात्मानमन्विच्छामोयमात्मानमन्विष्यसर्वाःश्रलोकानाप्रोतिसर्वाःश्रकामानितिइंद्रोह
वैदेवानामभिप्रवव्राजविरोचनोसुराणां तौहासंविदानावेवसमित्पाणीप्रजापतिसकाशमाजग्मतुः ॥ २ ॥
तौहद्वात्रिंशतंवर्षाणिब्रह्मचर्यमूपतुस्तौहप्रजापतिरुवाचकिमिच्छंताववास्तमिति तौहोचतुर्यआत्मापहत
पाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासःसत्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यः सस
र्वाःश्रलोकानाप्रोतिसर्वाःश्रकामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीतिहभगवतोवाचोवेदयंतेतमिच्छंताव
वास्तमिति ॥ ३ ॥ तौहप्रजापतिरुवाच यएषोंतरक्षणिपुरुषोदृश्यतेएषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेत
द्ब्रह्मेतिअथयोयंभगवोप्सुपरिरुष्यायतेयश्चायमादर्शकतमएषइत्येषउएवैषुसर्वेष्वंतेषुपरिरुष्यायतइतिहोवाच
॥ ४ ॥ खं० ॥ ७ ॥ उदशरावआत्मानमवेक्ष्ययदात्मनोनविजानीथस्तन्मेप्रब्रूतमिति तौहोदशरावेवेक्षां
चक्रातेतौहप्रजापतिरुवाचकिंपश्यथइति तौहोचतुःसर्वमेवेदमावांभगवआत्मानंपश्यावआलोमभ्यआन-

निषत्

८।८

॥५७१॥

स्वेभ्यःप्रतिरूपमिति ॥१॥ तौहप्रजापतिरुवाचसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौभूत्वोदशरावेवेक्ष्येथामिति
तौहसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौभूत्वोदशरावेवेक्षांचक्राते तौहप्रजापतिरुवाचकिंपश्यथइति॥२॥तौहो
चतुर्यथैवेदमावांभगवःसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौस्वएवमेवेमौभगवःसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतावि
त्येषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तौहशांतहृदयौप्रवव्रजतुः॥३॥तौहान्वीक्ष्यप्रजापतिरुवाचानु
पलभ्यात्मानमननुविद्यव्रजतोयतरएतदुपनिषदोभविष्यंतिदेवावाऽसुरावातेपराभविष्यंतीति सहशांतहृद
यएवविरोचनोसुरान्जगामतेभ्योहैतामुपनिषदंप्रोवाचात्मैवेहमहय्यआत्मापरिचर्यआत्मानमेवेहमहयन्ना
त्मानंपरिचरन्नुभौलोकाववाप्रोतीमंचामुंचेति ॥४॥ तस्मादप्यद्येहाददानमश्रद्धधानमयजमानमाहुरासुरो
वतेत्यसुराणां ह्येषोपनिषत्प्रेतस्यशरीरंभिक्षयावसनेनालंकारेणेतिसंस्कुर्वत्येतेनह्यमुंलोकंजेप्यंतोमन्यंते
॥५॥खं०॥८॥ अथहेंद्रोप्राप्यैवदेवानेतद्भयंददर्श यथैवस्वत्वयमस्मिञ्छरीरेसाध्वलंकृतेसाध्वलंकृतोभवति
सुवसनेसुवसनःपरिष्कृतेपरिष्कृत एवमेवायमस्मिन्नंधेधोभवतिसामेसामःपरिवृक्णेपरिवृक्णोस्यैवशरीरस्य
नाशमन्वेषनश्रुतिनाहमत्रभोग्यंपश्यामीतिससमित्पाणिःपुनरेयायतंहप्रजापतिरुवाच ॥ १ ॥ मघवन्य

छांदो०

॥ ३८ ॥

च्छांतहृदयःप्राव्राजीः सार्धंविरोचनेनकिमिच्छन्पुनरागमइति सहोवाचयथैवखल्वयंभगवोस्मिञ्छरीरेसा
ध्वलंकृतेसाध्वलंकृतोभवतिसुवसनेसुवसनःपरिष्कृतेपरिष्कृत एवमेवायमस्मिन्नंधंधोभवतिसामेसामःपरि
वृक्णेपरिवृक्णोस्यैवशरीरस्यनाशमन्वेषनश्यतिनाहमत्रभोग्यंपश्यामीति ॥ २ ॥ एवमेवैषमघवन्नितिहो
वाचैतंत्वेवतेभूयोनुव्याख्यास्यामिवसापराणिद्वात्रिशतंवर्षाणीति सहापराणिद्वात्रिशतंवर्षाण्युवासत
स्मैसहोवाच ॥३॥खं०॥१॥ यएषस्वप्नेमहीयमानश्चरत्येषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति सहशांत
हृदयःप्रवव्राजसहाप्राप्यैवदेवानेतद्भयंददर्श तद्यदपीदंशरीरमंधंभवत्यनंधःसभवतियदिस्राममस्रामो नैवै
षोस्यदोषेणदुष्यति ॥ १ ॥ नवधेनास्यहन्यतेनास्यस्रामेणस्रामोघ्नंतित्वेवैनंविच्छादयंतीवाप्रियवेत्तेवभवत्य
पिरोदितीव नाहमत्रभोग्यंपश्यामीति ॥ २ ॥ ससमित्पाणिःपुनरेयायतंहप्रजापतिरुवाच मघवन्यच्छांत
हृदयःप्राव्राजीःकिमिच्छन्पुनरागमइति सहोवाचतद्यदपीदंभगवःशरीरमंधंभवत्यनंधःसभवतियदिस्रामम
स्रामो नैवैषोस्यदोषेणदुष्यति ॥३॥ नवधेनास्यहन्यतेनास्यस्रामेणस्रामोघ्नंतित्वेवैनंविच्छादयंतीवाप्रियवे
त्तेवभवत्यपिरोदितीव नाहमत्रभोग्यंपश्यामीत्येवमेवैषमघवन्नितिहोवाचैतंत्वेवतेभूयोनुव्याख्यास्यामि व

निषत्

८ । १०

॥५७२॥

सापराणिद्वात्रिंशत्तंवर्षाणीतिसहापराणिद्वात्रिंशत्तंवर्षाण्युवासतस्मैसहोवाच ॥ ४ ॥ खं० ॥ १० ॥ तद्य
त्रैत्सुप्तःसमस्तःसंप्रसन्नःस्वप्नंविजानात्येवआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति सहशांतहृदयःप्रवव्राज
सहाप्राप्यैवदेवानेतद्भयंददर्श नाहंखल्वयमेवसंप्रत्यात्मानंजानात्ययमहमस्मीतिनोएवेमानिभूतानि वि
नाशमेवापीतोभवतिनाहमत्रभोग्यंपश्यामीति ॥१॥ ससमित्पाणिः पुनरेयायतहप्रजापतिरुवाच मघव
न्यच्छांतहृदयःप्राव्राजीः किमेवेच्छन्पुरागमइतिसहोवाच नाहंखल्वयंभगवएवसंप्रत्यात्मानंजानात्ययम
हमस्मीतिनोएवेमानिभूतानिविनाशमेवापीतोभवति नाहमत्रभोग्यंपश्यामीति॥२॥एवमेवैषमघवन्नितिहो
वाचैतंत्वेवतेभूयोनुव्याख्यास्यामिनोएवान्यत्रैतस्मादसापराणिपंचवर्षाणीति सहापराणिपंचवर्षाण्युवासता
न्येकशतंसंपेदुरेतत्तद्यदाहुरेकशतहवैवर्षाणिमघवान्प्रजापतौब्रह्मचर्यमुवासतस्मैसहोवाच ॥ ३ ॥ खं०
॥ ११ ॥ मघवन्मर्त्यंवावइदंशरीरमात्तंसृत्युनातदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनोधिष्ठानमात्तौवैसशरीरःप्रिया
प्रियाभ्यां नहवैसशरीरस्यसतःप्रियाप्रिययोरपहतिरस्यशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतः ॥१॥ अशरीरो
वायुरभ्रंविद्युत्स्तनयितुरशरीराण्येतानि तद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपे

छांदो०

॥ ३९ ॥

णाभिनिष्पद्यन्ते ॥२॥ एवमेवैषसंप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यते
सउत्तमःपुरुषःसतत्रपर्येतिजक्षन्क्रीडन्रममाणःस्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वाज्ञातिभिर्वा नोपजनस्मरन्नि
दस्शरीरस्यथाप्रयोग्यआचरणेयुक्तएवमेवायमस्मिन्शरीरेप्राणोयुक्तः ॥३॥ अथयत्रैतदाकाशमनुविष
णंचक्षुःसचाक्षुषःपुरुषोदर्शनायचक्षुरथयोवेदेदंजिघ्राणीतिसआत्मागंधायघ्राणमथयोवेदेदमभिव्याहरा
णीति सआत्माभिव्याहारायवागथयोवेदेदंशृण्वानीतिसआत्माश्रवणायश्रोत्रं ॥४॥ अथयोवेदेदंमन्वा
नीतिसआत्मा मनोस्यदैवंचक्षुः सवाएपएतेनदैवेनचक्षुषामनसैतान्कामान्पश्यन्नमते ॥५॥ यएतेब्रह्मलोके
तंवाएतंदेवाआत्मानमुपासते तस्मात्तेषां सर्वेचलोकाआत्ताःसर्वेचकामाःसर्वाश्चलोकानामोतिसर्वाश्च
कामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीतिहप्रजापतिरुवाचप्रजापतिरुवाच ॥६॥खं०॥१२॥ श्यामाच्छबलंप्र
पद्येशबलाच्छयामंप्रपद्येश्वररोमाणिविधूयपापंचंद्रइवराहोर्मुखात्प्रमुच्य धूत्वाशरीरमकृतंकृतात्माब्रह्मलो
कमभिसंभवामीत्यभिसंभवामीति॥खं०॥१३॥आकाशोवैनामरूपयोर्निर्वहिता तेयदंतरातद्ब्रह्मतदमृतं
आत्मा प्रजापतेःसभांवेश्मप्रपद्ये यशोहंभवानिब्राह्मणानांयशोराज्ञांयशोविशांयशोहमनुप्रापत्सि सहाहंय

निषत्

८। १४

॥५७३॥

शसांयशःश्वेतमदत्कमदत्कंश्वेतंलिंदुमाऽऽभिगांलिंदुमाऽऽभिगां ॥ खं० ॥ १४ ॥ तद्धेतद्रह्माप्रजापतयउवा
चप्रजापतिर्मनवेमनुःप्रजाभ्य आचार्यकुलाद्वेदमधीत्यथाविधानंगुरोःकर्मातिशेषेणाभिसमावृत्यकुटुंबीशु
चौदेशेस्वाध्यायमधीयानोधार्मिकान्विदधदात्मनिसर्वेन्द्रियाणिसंप्रतिष्ठाप्याहिःसन्सर्वाणिभूतान्यन्यत्रती
र्थेभ्यः सखत्वेवंवर्तयन्यावदायुषंब्रह्मलोकमभिसंपद्यतेनचपुनरावर्तते नचपुनरावर्तते ॥ खं० ॥ १५ ॥ इति
श्रीमच्छांदोग्योपनिषदिअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ आप्यायंतुममांगानिवाक्प्राणश्चक्षुःश्रोत्रमथोबलमिन्द्रियाणि
चसर्वाणि सर्वब्रह्मोपनिषदंमाहंब्रह्मनिराकुर्यामामाब्रह्मनिराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकरणमेस्तु तदात्म
निनिरतेयउपनिषत्सुधर्मास्तेमयिसंतुतेमयिसंतु ॥ ॐशांतिःशांतिःशांतिः ॥ हरिः ॐ ॥ इतिश्रीमच्छां
दोग्योपनिषत्संपूर्णा ॥

॥ छांदोग्योपनिषत्संपूर्णा ॥

॥ छादोग्यभाष्यप्रारंभः ॥

छादो०

॥ १ ॥

श्रीमद्धनुमद्भीममध्वांतर्गतं तं कृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥ ॐ ॥ अत्युद्रिक्तविदोषसत्सुख
महाज्ञानैकतानप्रभासर्वप्राभवशक्तिभोगबलसत्सारात्मदिव्याकृतिं । सृष्टिस्थाननिरोधनित्यनियतिज्ञानप्र
काशावृत्तिध्वांतामोक्षविमोक्षदं हरिमजं नित्यं सदोपास्महे ॥ १ ॥ हयग्रीवमुखोद्गीर्णगीर्भिर्देवीरमापतिं । अस्तु
वद्विस्तृतगुणं भोगिप्रस्तरशायिनं । ओमिति नामकमक्षरं सर्वसन्निहितत्वादेतत् । उच्चत्वाद्गीतत्वात्सर्वस्थान
त्वाच्चोद्गीथं भगवंतमुपासीत । उक्तंच महासंहितायां । हयग्रीवोद्गीतवाक्यैरमादेवीरमापतिं । ओमित्येतन्मु
खैर्देवमस्तुवत्सामवेदगैरिति । ॐ नामानमुपासीत तदर्थगुणपूर्वकं । ओतत्वादवनान्मानादधिकोच्चत्वकार
णात् । आनंदादोजसश्चैव भरणोदोमुदाहृतइतिसमन्वये । ओतमस्मिञ्जगत्सर्वमत्युच्चश्चाखिलैर्गुणैः । इत्यो
मितिसदोपास्यः सोक्षयः पुरुषोत्तमः । उच्चत्वाद्गीयमानत्वात्स्थानादुद्गीथ उच्यते । ॐ मित्येनं समुद्दिश्य ह्युद्गा
ता गायति स्फुटं । विष्णोरोमिति नाम्नोऽस्य व्याख्यानमधिकोच्चता । अकारेणाधिकं प्रोक्तमुकारेणोच्चमुच्यते ।
तथामितं सर्ववेदैर्मकारेणाभिधीयते । अधिकोच्चमिति ज्ञातमोमित्यस्यार्थ ईरितः ॥ १ ॥ तदेतत्परमत्वं तु यथा क्र
ममुदीर्यते । देवतानुक्रमज्ञाश्च विष्णोः परमताविदः । एकांतिनस्ते विज्ञेया यथाक्रमपरास्तथा । अस्मादसावु

भाष्यं

१ । १

॥ ५७५ ॥

चइतिक्रमस्यांतगतंहरिं । एकमेवतुयेविद्युस्तेह्येकांतिनईरिताः । एवंयथाक्रमज्ञाश्चसदैकातपरायणाः । प्रविशं
तिपरंदेवंनारायणमनामयं । उच्चक्रमांतगत्वेनकुर्युःपूजांहरेःसदा । लक्ष्म्यादेःक्रमशःपूजांज्ञात्वाभागवताइति ।
स्वतंत्रपूज्यताबुद्धानदद्युःकिंचकस्यचित् । ब्रह्माद्यामनुसंज्ञायेवर्णत्वेनोदिताःश्रुतौ । मानवाख्याश्चमुनय
स्तान्यजंतिनचेतरान् । पितृत्वेनगुरुत्वेनसाक्षाद्भागवतत्वतः । अपभ्रष्टाअदेवाश्चब्रह्माद्याख्यायुताअपि ।
देवसंज्ञाश्चदीनत्वात्पूजयेयुर्नतान्कचित् । यद्भागवतबुद्ध्यैवदत्तंब्रह्मादयःसुराः । वैदिकाःप्रतिगृहीयुरपभ्रष्टा
स्तथेतरत् । यथाक्रमपरिज्ञानादेकांतित्वाच्चकेवलं । अच्छिद्रत्वाच्चनियतोमोक्षोन्यत्तुविडंबनं । विष्णौभक्ति
विशेषेणमोक्षावाप्तौहिकारणं । तद्भक्तेषुक्रमेणैवरमाद्येषुत्वनंतरं । तृतीयमपिवैराग्यंनचान्यन्मोक्षकारणं ।
एतत्साधनताहेतोस्तदन्यद्धिविधीयते । अतोऽन्यसर्वकृचापिगच्छेदेवाधरंतमः । अस्मिन्सुनिष्ठितोनित्यंमो
क्ष्येवान्योज्झकोपिसन् । अतस्तेषांक्रमंवक्ष्येदेवानांयःश्रुतौश्रुतः । पृथिवीसर्वभूतेभ्यःसदासर्वगुणैर्वरा । रसः
सारोवरश्चेतिशब्दाएकार्थवाचकाः । पृथिव्यावरुणःश्रेष्ठस्तस्मादोषधिदेवता । सोमस्तस्मात्तुपुरुषोरुद्रोय
त्पौंस्यदेवता । तस्मात्सरस्वतीवाग्धिश्चेष्टास्याऋक्स्वरूपिणी । सैवश्रेष्ठाततोवायुर्वरिष्ठस्सामनामकः । सम

छांदो०

॥ २ ॥

त्वात्सर्वभूतेषुसामसाम्नांचदेवता । ततःश्रेष्ठतमोविष्णुःश्रेष्ठश्रेष्ठतमःसदा । श्रेष्ठाच्छ्रेष्ठतमाच्चापिपरमात्पर
मोविभुः । परमर्धियुतत्वाच्चपरार्ध्यइतिकीर्तितइतिसारनिर्णये । अतिशयेनपरमर्धिगुणःपरमःपरार्ध्यः । उ
त्तमेभ्योप्यतिपरमोत्तमोत्तमोरसानांरसतमःपरमःपरार्ध्यः । रसानांसकाशादपिपरमपरार्ध्यरसतमइत्यर्थः ।
प्राणादीनांभूतादिभ्यःश्रेष्ठत्ववदस्यश्रेष्ठत्वंनभवति । किंतुमहान्विशेषइतिज्ञापयितुंरसानांरसतमइत्यादिब
हुविशेषणं । भूतेभ्यःपृथिव्यारसत्वंतेभ्योवरुणस्यरसतरत्वं सोमस्यरसतमत्वं रुद्रस्यपरमरसतमत्वं वाचः
परमर्धरसतमत्वं प्राणस्यपरमपरार्धरसतमत्वं अयंतुभगवान्प्राणादपिपरमपरार्धरसतममात्रोनभवति किं
तुप्राणस्यापिरसभूतायारमायाअपिपरमपरार्ध्यरसतमः । अस्मादप्यतिशयेनपरमित्यसंख्यागोचरत्वेन प
रार्धेनज्ञेयंहिपरार्ध्यं । ऋगूपायावाचःपृथक्परत्वांगीकारेपिभूतेभ्यःप्राणस्यपरमपरार्धरसतमत्वमेव नतुपर
मपरार्धिंरसतमत्वं । परस्मादप्यासमंतादृद्धंहिपरार्धं । तेनासंख्यागोचरत्वेनज्ञेयंपरार्ध्यंपरार्धोत्तमंपरार्धिंते
नासंख्यागोचरत्वेनज्ञेयंपरार्ध्यमित्यतःपरार्धित्वंश्रियोभवतिश्रियोपिपरार्ध्योभगवान् । अतोरसानांरसत
मःपरमःपरार्ध्यः ॥ २ ॥ पृथिव्याःसोमवरुणयोश्चौपध्यब्देवतात्वेनरुद्रस्यचलिंगदेवतात्वेनप्रसिद्धेःऋगादी

भाष्यं

१ । १

॥५७६॥

नामेवविमर्शःक्रियते कतमाकतमर्गित्यादिना । तज्ज्ञानस्यविशिष्टफलत्वाच्च । वाचश्चसरस्वतीत्वेनप्रसिद्धे
र्वागृचोरैक्याच्चनविमर्शःकृतः । विशेषात्प्राणसंयुक्तावागृगित्यभिधीयते । ऋगतावितिधातोर्हिऋक्त्वंसर्गा
भिमानिनी । विशेषसंयोगहीनायदासैवसरस्वती । तदातस्यावरासैवप्राणसंयोगिनीमता । प्राणयोगवियो
गाभ्यांसैपैकापिविभिद्यते । वागेवर्क्तच्छ्रुतौप्रोक्ताप्राणःसामेतिकीर्तितः । अक्षयाद्रतिरूपत्वादक्षेषुरमणाद
पि । अक्षरंभगवान्विष्णुरोमित्युच्चत्वहेतुतः । इतिशब्दोन्यथाभावनिवृत्त्यर्थउदाहृतः । एवमत्युच्चएवासौ
सर्वदैतच्छ्रुदिस्थितः । उद्गीयमानउद्गीथोभगवान्पुरुषोत्तमः ॥३॥ तस्मादोमित्यनुज्ञानंकुर्वत्येतेजनाःसदा ।
त्वदुक्तंतत्तथाकुर्याद्भगवानेवकेशवः । इत्यभिप्रायतःशब्दःप्रवृत्तःसपुरातनैः । तदेतदज्ञैस्तुजनैःस्वानुज्ञेतिप्र
तीयते । ओमित्ययंपूर्णवाचीसमृद्धिर्ह्योमितीरिता । समृद्धस्तेहिकामोयमित्यनुज्ञाथवाभवेत् । अतस्समृद्धि
वाचीस्याद्धरेरोंशब्दईरितः । इतिवादीयतेनुज्ञाहरिस्तवसमृद्धिदः ॥६॥ वाक्प्राणौदंपतीचापिसंसृज्येतेज
नार्दने । मुक्तौतुतत्प्रसादेनसंसृज्यंतेततःपरे । तद्वारेणैवसाक्षात्प्राणःसंसृज्यतेहरौ ॥४॥ तेनैवविष्णुनेयंच
त्रयीविद्याप्रवर्तते । ओमित्युक्त्वाहितव्याख्यासर्वैर्मन्त्रैःप्रवर्तते । ॐनामकस्यपूजार्थविष्णोरेवसदैवहि । महि

छांदो०

॥ ३ ॥

प्रासारभूतेनविष्णुनाज्ञोज्ञएवच । कुरुतःकर्म ॥७॥ नाज्ञस्यमुक्तिर्ज्ञस्यभवेत्तुसा । स्वयोग्यंतुपरिज्ञानंयत्तस्यो
पनिषत्स्मृतं । अक्षरंभगवान्विष्णुस्तस्योपप्रणवःस्मृतः । उपव्याख्यातुतद्व्याख्येत्येवमाहश्रुतिःपरेतितातीये ।
परार्धपरमादुच्चंपरार्धंतुततोधिकं । ततोधिकंपरार्धिःस्यात्परार्ध्यमितितत्परं । परतःपरमाच्चैवपरार्धोवायुरीरि
तः । परार्धिनीश्रीरुद्दिष्टापराध्योभगवान्हरिरितिशब्दनिर्णये ॥८॥खं०॥१॥ उद्गीथाख्यस्यविष्णोर्विशिष्टप्र
तिमावायुरेव । अतस्तस्यसर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकंतस्मिंस्ततोप्युत्तमत्वेनोपासितएवभगवान्सम्यक्फलंददाती
तिदर्शयति । वायौमुख्यधियेतिचेतिभगवद्वचनं । यस्माद्वायौस्मृतोविष्णुर्वायोमुख्यतयाखिलात् । स्वस्यमु
ख्यतयातस्मात्परांतुष्टिगमिष्यति । अतोविचार्यसकलैर्देवैःप्राणेजनार्दनः । उपासितोदैत्यजयकारणात्पापव
र्जिते । वायुपुत्रंचनासिक्यमग्निंवागात्मकंतथा । सोमंश्रोत्रात्मकंचैवसूर्यंचक्षुःस्वरूपिणं । रुद्रंमनःस्वरूपंच
शेषंचाहंस्वरूपिणं । चित्तात्मकंचगरुडंपापेनविविधुःसुरान् । असुरास्तैर्यतोविद्धास्तस्मात्तेदोषयोगिनः । मु
ख्यवायौयदादेवाःशरीरस्थेचसूर्यगे । विष्णुमुद्गीथनामानंतदातंचविदध्वसुः । यदाविदध्वसुःप्राणंविध्वस्ता
स्तेतदासुराः । अखन्याश्मानमेवाप्यलोष्टोविध्वंसतेयथा । प्रतिमांप्रेयसींप्राप्यविष्णोःप्राणंतथासुराः । तस्मा

भाष्यं

१ । २

॥५७७॥

दादित्यसंस्थेवाशरीरस्थेपिवानिले । बलज्ञानात्मकेदिव्याकृतिमल्युज्ज्वलात्मनि । सर्वदेवोत्तमंविष्णुमुपासी
तततोधिकं । अस्योपासनयादेवास्सर्वनामानिभेजिरे । इंद्रोबृहस्पतिःशंभुरित्याद्याःप्राणगायतः । प्राण
स्यनामशब्दाश्चमुख्यतोविष्णुसंस्थिताइतिप्रधाने । उद्गीथाख्यंपरंविष्णुमुपास्त्याजहुरंजसा । तथापिप्राण
एवासौप्रीतिमागादुपासितइतिच । प्राणंप्राप्यैवविध्वस्तायथासर्वेऽसुरास्तथा । तदुपासकस्ययश्चापिप्रतीपं
दातुमिच्छतीतिच । एवंविदित्वासंसारान्मुक्तिमेष्यत्यसंशयं । विष्णुमप्यंततोवेत्तिप्राणवेत्तायतःस्फुटं । वी
तिविष्णुःसमुद्दिष्टोविशिष्टत्वात्तुसर्वतः । आददात्येवतंप्राणवेत्तांतेतत्प्रसादतः । प्राणात्परंतुयेविष्णुंजीवांश्चै
वावरांस्ततः । येविदुस्तेविदुःप्राणंनान्यथातुकथंचनेतिच । प्राणउद्गीथइत्याद्यानामब्रह्मादिकास्तथा । स
प्तम्यर्थाःसमुद्दिष्टाःसप्तसुप्रथमायतः । प्राणमुद्गीथमित्याद्याद्वितीयासप्तमीमतेतिच ॥ खं० ॥ २॥ आदित्यसं
स्थितोनित्यंप्राणस्तपतिनापरः । प्रकाशनंचतपनंकाष्ठवत्सूर्यगंभवेत् । सूर्यमंडलगोवायुरुदयास्तमयोज्झि
तः । अपिप्रजाभ्यउद्यंश्चैवोद्गायतिजनार्दनं । आदित्यमंडलस्थश्चसर्वप्राणिगतस्तथा । वायुस्समानएवायमु
ष्णोसावपिचस्फुटं । तस्मादस्मिन्नमुष्मिन्वाप्युद्गीथाख्यंजनार्दनं । उपासीतविमोक्षायसर्वकामाप्तयेतथेतिच ।

छांदो०

॥ ४ ॥

केशवःस्वःस्वतंत्रत्वात्तद्रतेर्मरुतःस्वरः। शरीरस्थश्चसूर्यस्थःप्रतिप्रत्यासमंततः। मांप्रतीत्यतएवासौप्रत्यास्वर
उदाहृतः। प्राणाद्यास्त्रिविधाःपंचप्रधानोवायुरेवच। मुख्यपंचकरूपस्संगरुडोमध्यपंचकः। अवमःपंचक
स्वन्येप्राणाद्यास्तस्यसूनवः। इतित्रेधाविभागोयंविभागोन्यश्चतुर्थकः। प्राणापानौशेषवींद्रौतथोदानसमान
कौ। रुद्रेंद्रौतत्परःश्रेष्ठोवायुर्व्यानौउदाहृतः। तस्मिन्नुद्गीथनामानमुपासीतहरिंपरं। योसौव्यानगतोविष्णुः
सवागृक्षसामगःसदा। उद्गीथेचसएवैकस्तस्माद्धानाद्धितक्रियाः। उद्गीथनामाभगवान्स्थितोव्यानादिपं
चके। वीर्यवत्कर्मकृत्तस्माद्धानएवब्रुदाहृतः। तस्माद्धानगतंविष्णुमुपासीतैवनित्यशः। यद्यप्येकोहिभ
गवान्सर्वदासर्ववस्तुगः। अनूनोद्रिक्तमहिमोनिर्विशेषस्सदैवच। तथापितत्क्रियाभेदान्नामरूपादिकंपृथक्।
उच्यतेह्यपृथक्त्वेपिपूर्णेऽर्थेकहेतुतः। अविशेषोपिभगवान्सर्वशक्तित्वहेतुतः। विशेषहेतुकंसर्वकरोत्यविकृतः
सदा। उद्गीथाक्षरगंचैवप्राणादिषुचसंस्थितं। आशीःसमृद्धिहेतुष्वप्यखिलेषुव्यवस्थितं। एकमेवहरिंवेदयः
ससर्वेष्टमाप्नुयादितिच। उच्छब्दवाच्याःप्राणाद्यावागाद्यागीरितीरिताः। अन्नाद्यास्थमितिप्रोक्तास्तेषूद्गीथोह
रिःस्थितइतिच। आत्मानंपरमात्मानमंततःसर्वोत्तमत्वेनसर्वत्रोपसृत्य ॥खं०॥३॥ स्वरतेस्तुस्वरोविष्णुस्तद्र

भाष्यं

१।४

॥५७८॥

तेर्वायुरुच्यते । वायुस्वरेस्वरंविष्णुमोमाख्यंसमुपासिरे । देवास्तेनामृतं प्राप्तामुत्तयाख्यंमृत्युवर्जिताः । मार
णान्मृत्युरित्युक्तादुर्गातद्भयतःसुराः । ओमित्युपास्यतंविष्णुं परमामृतमापिरइतिसंध्याने । ऊर्ध्वा उत्तमाः
॥खं०॥४॥ आदित्यसंस्थितोवायुःप्रणवस्तद्गतोहरिः । प्रकृष्टत्वाच्चेनेतृत्वाद्गतित्वादखिलस्यच । उद्गीथउच्चैर्गे
यत्वात्सएवपुरुषोत्तमः । सएवप्राणगोदेहेओमित्येवसदाजपन् । एत्येपभगवान्विष्णुर्ध्यायन्नेकंतमक्षरं । एक
पुत्रोमुक्तिमेतिध्यायन्प्राणेषुरश्मिषु । बहुपुत्रोविमुक्तःस्यात्तस्माद्ध्यायेत्तथापरमितिच । प्राणस्थंभूमानमभि
गाय । दुरुद्गीतमनुसमाहरति । अनुरूपमेवकरोति । होतृषदनस्थमग्निस्थंभगवंतंध्यात्वा । अन्यथागानजं
दोषमग्नौध्यात्वाहरिंपरं । अपाकरोतितस्मात्तंध्यायेदेवाग्निगंसदेतित्रैविद्ये ॥खं०॥५॥ अग्नीरसूर्यनीलेषुवायु
स्थःसामदेवता । उर्वीवियद्द्युशुक्लेषुऋगदेवीस्थासरस्वती । सेतिभार्याहिवाग्देवीप्राणोमःपतिरीरितः । एवं
तौसामनामानावुभावेवाप्युदाहतौ । अतोहिसामवेदोयंऋक्सामात्मकईरितः । वागादिष्वेवमेवैतौवाक्प्रा
णौसर्वदास्थितौ । तयोरंतःस्थितोविष्णुर्गायिकौतस्यतावुभौ । ऋक्सामाभ्यांसउन्नामापापोद्गश्चोच्चएवचेत्या
दिसत्तत्त्वे । कप्यासरक्तपद्माक्षःसूर्यगश्चाक्षिगश्चसः । गायकस्तस्यविष्णोर्यःसस्वर्ग्याश्चनृलोकगान् । कामा

छांदो०
॥ ५ ॥

न्दद्यान्नरश्चेत्स्यात्सुराणांचनृणामपि । मोक्षदोयदिवायुःस्यान्मुख्योदाताततो निलइतिच । तस्मादुद्गीथउच्चो
सौगीयतेतिचेति ॥खं०॥६॥ आत्माजीवः । सरस्वतीहिचक्षुःस्थाजीवस्थोवायुरीरितः । विदित्वातावुभौदे
वौतद्वंध्यायेद्धरिंसदेतिमानसे । दृश्यतेज्ञानदृष्ट्यायःसूर्येचक्षुषिचैकराद्र । ऋद्धामाज्ञानरूपत्वात्सामनित्य
समत्वतः । उक्थमुत्थापकत्वाच्चयजुर्याज्यस्वरूपतः । ब्रह्मासौपूर्णरूपत्वादेवंसर्वाभिधानवानितिच । यथाव
दरिकानाथोद्धारकानाथइत्यपि । अर्वाङ्नाथःपराङ्नाथइतितद्वदिहोच्यते । सर्वनाथोपिभगवान्संनिधा
नविशेषतइतिच ॥खं०॥७॥ अग्निःसामाभिमानीस्याद्वरुणस्तुस्वरात्मकः । प्राणावराभिमानीतुसूर्यएवप्र
कीर्तितः । अन्नाभिमानीदक्षश्चशक्रस्त्ववभिमानवान् । द्यात्मकश्चशिवःप्रोक्तःक्रमेणैवोत्तरोत्तराः । क्रमेणमो
क्षेप्राप्याश्चपूर्वेषामुत्तरोत्तराइतिनिवृत्ते । अग्नेर्वागात्मकत्वात्स्वरस्योदकात्मकत्वात् । आदित्यएवप्राणोन्नैवै
प्रजापतिरितिश्रुतेः । आपएवैन्द्रोद्यौर्वावरुद्रइत्यादेश्च । विशेषज्ञानसंप्राप्त्यैजानंतोपिपरंहरिं । ब्रूयुर्देवाश्चऋ
षयस्तदन्यस्यपरात्मतामितिब्रह्मतर्के । स्वर्गाभिमानिरुद्रंप्रतिसामाभिसंस्थापयामः । तत्स्तावकंहिसाम ।
मूर्धातेविपतेदितियःकश्चिद्भ्याच्चेद्विपतिष्यति । ब्रह्मैवहिपृथिव्यात्मा ॥खं०॥८॥ विष्णुराकाशनामकः । आदी

भाष्यं
१ । ९

॥५७९॥

सत्त्वाद्वरीयांश्चपरमोहरिरेवहीतिसत्तत्त्वे । शुभाशुभानादाहादौसाम्यात्सामागिरीरितः । स्वोविष्णुःसागरे
रंतावरुणोतःस्वरःस्मृतः । उदयाजगत्प्रणेतृत्वात्सूर्यःप्राणउदाहृतः । अत्तारुद्रस्तद्विरोधाद्वक्षःस्यादन्ननाम
कः । स्वोविष्णुस्तद्रतिर्वायुस्तद्गोमुक्तौसदाशिवः । अतःस्वर्गोसुसंस्थत्वादसावितिचकीर्तितः । सर्वदेवांतर
त्वात्तुब्रह्मायंसमुदाहृतः । लोकोज्ञानस्वरूपत्वादेतेषांपरमोहरिरितिब्रह्मतर्के । आपालनादापइंद्रः । अधिकं
वरीयान्परोवरीयान् । तत्परोवरीयोस्यरक्षकंभवति । यावत्तःद्वापरादिपर्यंतं ॥खं०॥९॥ उपलाइष्टकाःस्थू
लामटचीतिप्रकीर्तिताइतिशब्दनिर्णये । आसन्नयौवनायोषिदाटकीत्यभिधीयतइतिच । प्रद्रवन्नन्नपानार्थं
प्रद्राणकइतीरितइतिच ॥खं०॥१०॥ प्राणस्थविष्णुनासर्वेप्रसूयंतेयतस्ततः । प्रस्तावदेवतासस्यात्प्रस्तावस्तु
जनिर्यतः । आदित्यसंस्थितोविष्णुर्यत्सदासर्वगीतभुक् । राजादौगीतमप्यज्ञैर्भुक्तेगानस्यदेवता । उद्गीथदे
वतातस्मात्सएवपुरुषोत्तमः । अन्नस्थेनैवजीवंतिभूतान्येतानिविष्णुना । प्रतिहारदेवताऽतःसप्रतिहारोहिभो
जनमितिच । उच्चैःसंतमुत्तमंसंतं ॥खं०॥११॥ दल्भपुत्रोवकोमित्रयापुत्रार्थंस्वीकृतोग्लाववचूष्णींस्थितत्वा
त्तयाग्लावेत्युक्तोग्लावनामकोजातः । अतउभयथाऽस्यनिर्देशोभवतीत्यर्थः । प्रसादार्थंबकस्यापिवायुनोक्तः

छांदो०

॥ ६ ॥

श्वरूपिणा । शौवोद्गीथइतिप्रोक्तोरुद्रादीनांश्वरूपिणां । उपासितःपौर्णमास्यांशौवोद्गीथेनकेशवः । सर्वाभीष्टंदातीतिप्रातरित्याहमारुतः । ओमदामादिकंमंत्रंवायुनोक्तंतुदेवताः । वायुस्थविष्णुमुद्दिश्यहिंकृत्यप्रापुरीप्सितं । देवौविष्णुश्चवायुश्चसर्वज्ञत्वाक्रमेणतु । वरुणौवरणीयत्वात्सवितारौप्रसूतितः । प्रजानांचपतीतद्वक्त्रमादेवप्रकीर्तितावितिच ॥खं०॥१२॥ हूयतेत्राग्निहोत्रादिर्हावुकारस्त्वयंयतः । हेत्याश्चर्यवदायातिहेतिवासुखकृत्त्वतः । हायिकारस्ततोवायुरथेत्युक्तमनंतरं । आनंतर्यात्प्रकाशस्यसूर्याचंद्रस्तथेरितः । सर्वसामीप्यतोविष्णुरिहेतिकथितःसदा । इंधनादग्निरीकारञ्कारस्सूर्यउष्टितः । नितरामाह्वयंत्येनमितींद्रोनिहवःस्मृतः । एतीत्येकारएवासौऔहोयीत्यखिलाःसुराः । उच्चत्वाद्विष्णुरुःप्रोक्तोहूयंतेस्मिन्यतोखिलाः । मुक्तावौहोयिनस्तस्मात्सर्वेदेवाःप्रकीर्तिताः । हीतिनिश्चयउद्दिष्टोनिश्चयज्ञानतस्सदा । ब्रह्माहिकारइत्युक्तोवायुःप्राणःशरीरगः । स्वेविष्णौरमयत्येनंजीवंतस्मात्स्वरःस्मृतः । ययिर्नित्यगतेर्वायुस्तद्वायायासरस्वती । सैवान्नदेवताप्रोक्तायात्राप्राणेननीयते । सर्ववागालिकायातुश्रीर्विशेषेणराजनात् । विराडुक्तानिरुक्तस्तुव्याप्तो नारायणस्तुयः । आहूतएवपातीतिहुष्कारइतिकीर्तितः । हुवित्याक्रियतेयस्माद्धुष्कारस्तुजनार्दनः । अनि

भाष्यं

१ । १३

॥५८०॥

रुक्तस्त्ववाच्यत्वात्परमःपुरुषोहरिरितिमाहात्म्ये । सम्यक्चरतीतिसएवसंचरः ॥१३॥ इतिश्रीमदानंदती
 र्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
 हरिःॐ ॥ समस्तस्यपूर्णस्यसाधुत्वात्सामनाम्नोविष्णोरुपासनंसाधु । सारत्वेनमेयंसाम । सारत्वेनधार्यंसा
 ध्वित्वेकएवार्थः । साधुत्वात्सामनामानंसमस्तगुणपूर्तितः । समस्तंयउपासीतनारायणमनामयं । सर्वसाम्नां
 देवतेतिसमुक्तःसाधुधर्मभागितिसामसंहितायां ॥खं०॥१॥ नारायणारूप्यउद्गीथउद्देयःप्रणवेनयत् । उद्गच्छं
 तियतोस्माद्वावासुदेवादिमूर्तयः । प्रथमावताररूपत्वाद्वासुदेवःपरःपुमान् । प्रस्तावोनिधनंचापिसंकर्षणउ
 दाहृतः । संकर्षणोहिसंहर्ताप्रद्युम्नःपरमेश्वरः । हिंकारइतिसंप्रोक्तोहीतिसृष्टिरुदीर्यते । प्रसिद्धताहिसृष्टिःस्या
 दनिरुद्धःपरोविभुः । प्रतिहारइतिप्रोक्तःसहिकार्येष्विदंजगत् । प्रतिप्रतिहरेन्नित्यंमूर्तिप्रतिहृतेस्तथा । तेपृथि
 व्यादिषुसदातन्नामानःप्रतिष्ठिताः । पृथिवीत्यादिशब्दार्थास्तेहिमुख्यतईरिताः । तत्संबंधात्तदर्थत्वंपृथिव्यादे
 रमुख्यतः । प्रथनादेवसस्यादेःपृथिवीत्वमुदाहृतं । अभित्वमदनाच्चैवह्यंतरीक्षणयोगतः । अभावाच्चवधान
 स्यत्वंतरिक्षमितीर्यते । आदानादायुपश्चैवसआदित्यउदीरितः । द्यौःक्रीडाकारणत्वाच्चतत्सर्वंहिपरेहरावि

छांदो०

॥ ७ ॥

तिच । पंचात्मकं यो लोकेषु सदोपास्ते हरिं परं । ऊर्ध्वार्धः संस्थितास्तस्य पंचैव दशमूर्तयः । मोक्षादिकमभीष्टं
यत्कल्पं तेस्य सदैव हीति च ॥ खं० ॥ २॥ पंचरूपं तु यो विष्णुं पुरोवातादिषु स्थितं । उपास्ते वृष्टिरस्मै स्याद्वर्षयत्यस्य
मुक्तिगान् । सर्वभोगांश्च भगवान्पंचरूपी जनार्दन इति च ॥ खं० ॥ ३॥ अप्सु पंचविधोपासी यो नारायणवान्भ
वेत् । न चास्य मृतिरप्सु स्यादप्सुषद्भगवान्हरिरिति च । अप्सु स्थित नारायणवान्मुक्तो भवतीत्यर्थः । अपःसूत
इत्यप्सूर्भगवान् । दीर्घलोपेनाप्सु मानिति वा ॥ खं० ॥ ४॥ हेमंतशिशिरयोरैक्येन पंचत्वं । ऋतुनामान्मृतुगमृ
तुत्वाद्दत्तुनामकः । इत्युपासीत यो विष्णुं पंचात्मानममुष्यहि । मोक्षादीन्कल्पते चास्य ऋतुसंस्थो जनार्दनः । र
क्ष्यत्वात्तेन तद्वांश्च सदैव स्यादुपासक इति च । वासस्य सुखकारित्वाद्दसंतः पुरुषोत्तमः । नीरादेर्गर्गणाद्भीष्मो वर्ष
णाद्वर्ष उच्यते । शंरातीति शरत्प्रोक्तो हेमंतो हिमकारणादिति च ॥ खं० ॥ ५॥ पालनात्सुखकारित्वात्पशुनामा
जनार्दनः । मुक्तस्तद्वा न्भवत्येव पशुषूपसको हरेरिति च । यज्ञेनांचनहेतुत्वादजस्थो भगवानजः । अविस्थस्त्व
विरेवोक्त ऊर्णया शीततो वनात् । गौश्च सद्गतिहेतुत्वाद्गोस्थः स पुरुषोत्तमः । अश्वश्चैवाशुगंतृत्वात्पुरुषः पूर्तिहे
तुत इति च । भवंति हास्यपशव इति प्रसिद्धपशव एव । अजा इत्यादिवहुवचनं बहुरूपत्वाद्भगवतः ॥ खं० ॥ ६॥

भाष्यं

२ । ६

॥ ५८१ ॥

परस्मादुत्तमंप्रोक्तंपरोइतिततःपरं । परोवरंपरंतस्मात्प्रोक्तंपारोवरीयकं । परोपरीयांस्येतानिविष्णोरूपाणि
सर्वशः । तेषांविशेषोनैवास्तिसदातानिसमानिहि । अत्युत्तमोत्तमान्येतान्यन्यस्मात्सर्वतोपित्वितिच । प्राणो
नेतृत्वतोविष्णुर्वाक्सर्ववचनात्सदा । चक्षुश्चदर्शनान्नित्यंश्रोत्रंश्रवणहेतुतः । मनोमंतृत्वतश्चास्यह्येकएवतुपं
चधेतिच । परोवरीयोब्रह्मास्यभवतिसर्वापेक्षितदातृत्वात् ॥खं०॥७॥ आदिःकल्पादिहेतुत्वाक्कोडात्माकेश
वःस्वयं । दुष्टोपद्रवकर्तृत्वान्नरसिंहउपद्रवइतिच । हुंकारसहितेवाक्येप्रद्युम्नस्तुसदास्थितः । आकारयुक्तेवा
राहोवासुदेवःप्रसंयुते । नारायणस्तथोद्युक्तेप्रतियुक्तेऽनिरुद्धकः । उपयुक्तेनृसिंहश्चनीतिसंकर्षणस्तथा । अभा
वेयावदेतेस्युस्तावत्तद्वैवतंस्मृतं । एवंसप्तविधंविष्णुंयउपास्तेसदाविभुं । वाङ्नामाभगवांस्तस्यभवेत्सर्वार्थदो
हकृदितिच ॥खं०॥८॥ आदित्यस्थंपरंविष्णुंध्यायेदादित्यनामकं । सप्तरूपंसामचासौसर्वदासमरूपतः । सर्वे
षांमांप्रतीत्येवदृष्टिसाम्याच्चसामसः । दृष्टिसाम्यंमंडलस्यविष्णुस्तस्यचकारणं । तस्मिन्निमानिभूतानिसर्वाण्ये
वाश्रितानिहि । उदयात्पूर्वमेवासौभवेत्प्रद्युम्ननामकः । पश्चाधारस्तदात्मासौवासुदेवस्तथोदये । आश्रयश्चनृ
णांतत्रवराहःसंगवेतुसः । तत्रपक्ष्याश्रयोविष्णुस्तथानारायणाभिधः । मध्यंदिनेसआधारोदेवानांचततःपरं ।

छांदो०

॥ ८ ॥

अनिरुद्धस्सआधारोगर्भस्थानांसदैवहि । ततःपरंनृसिंहाख्यःसआरण्याश्रयोमतः । अथास्तमितवेलायांस
संकर्षणईरितः । आश्रयःसपितृणांचसप्तात्मकमुपास्यतं । प्राप्नोतिपरमंस्थानंमुक्तःसंसारसागरादितिच । हिं
कारनामानमाश्रितत्वाद्धिं कुर्वति । प्रस्तावाश्रयत्वात्प्रस्तुतिकामाःप्रारंभकामाः । प्रशंसाकामाश्च । प्रारंभाव
तारत्वात्प्रशंसादेवतात्वाच्चतस्य । सर्वाधारत्वाद्ब्रह्मस्यतदाधारणांपक्षिणामनाधारेणैवगमनं । नारायणना
मार्थत्वेनसर्वगुणपूर्त्योपासनादेवसर्वोत्तमादेवाः । इतरमूर्तीनामपिसर्वगुणपूर्त्योपासनेनारायणोपासनमेवभ
वति । सर्वगुणपूर्त्यर्थत्वान्नारायणशब्दस्य । अनिरुद्धाश्रयत्वाद्गर्भाणांपितुःशरीरादन्यत्रप्रतिहताअपिनवि
नश्यंति । वर्धतेचतत्रैव । अन्यद्धिभुक्तंजीर्यतएव । धातागर्भदधातुतइतिचश्रुतिः । धाताहिभगवाननिरु
द्धः । विष्णुस्त्वष्टाप्रजापतिर्धाताइतिचतुर्मूर्तयोह्युच्यंते । योनिःकृत्तिर्वासुदेवाद्रूपंसंकर्षणाद्भवेत् । आसेककर्म
प्रद्युम्नादनिरुद्धाच्चधारणमितिच । व्याप्तेर्विष्णुर्वासुदेवस्त्वष्टात्वेपाद्वितीयकः । प्रजापतिःप्रजापातान्निपेकःपा
तनंततः । प्रजापतिस्तुप्रद्युम्नोधाताधारणकर्मतः । अनिरुद्धइतिप्रोक्तःकृष्णरामौतथाश्विनावितिच । कक्षश्च
भ्रेनृसिंहस्यसदावस्थितिकारणात् । द्रवंतिकक्षश्चभ्राभ्यांतदज्ञानेपिरक्षणात् । मृगाभीतायतस्तेषांनृसिंह

भाष्यं

२।९

॥५८२॥

स्त्वाश्रयःसदा । पितृणामाश्रयोयस्मात्संकर्षणउदाहृतः । अतस्तान्प्रतिपिंडादीन्निदधत्यज्ञकाअपि । अन्य
थातन्मृतानांतुकुतएवोपतिष्ठतीतिच । नरूपाणांविशेषोस्तिगुणतोनामतोपिवा । तथापितत्प्रियंनामनारा
यणइतिस्मह । विशेषतःसमस्तानांनाम्नांतस्यार्थएवतु । विज्ञायतेगुणैःपूर्तिर्नामसाम्यंतदाथवेतिच । नाम्नो
नारायणारूपस्यगुणैःपूर्तिर्हिदेवताः । विज्ञायार्थमुपास्यैवसर्वाधिक्यमवापिरइतिच ॥खं०॥९॥ यस्यान्यःस
दृशोनास्तिस्वरूपाणिसमानिच । सआत्मसंमितोविष्णुरतिमृत्युरमृत्युतः । प्रद्युम्नादिस्वरूपेणसविष्णुःसप्तधा
स्थितः । समानितानिसर्वाणिज्ञानानंदबलैस्तथा । ज्ञानादित्रयवाचीनित्र्यक्षराण्यपिसर्वशः । हिंकारादीनि
नामानिसर्वेपामपिसर्वशः । आदिनाम्नःप्रकारस्तुयोज्यःस्यात्प्रतिहारतः । तेनत्र्यक्षरमेवस्यान्नामद्वयमपिप्र
भोः । उपद्रवेतुवःकारोयद्यपिव्यतिरिच्यते । नामनारायणस्यैवसोपिक्षीराब्धिशायिनः । व्यंजनस्वरसर्गैस्तु
सोपिज्ञानादिवाचकः । त्रिवर्णत्वात्समःसोपिज्ञानाद्यैःपुरुषोत्तमः । वःकारार्थपरिज्ञानात्प्राप्योब्धिशयनःप्रभुः ।
एकविंशार्णविज्ञानात्प्राप्योसौसूर्यमंडले । सएवभगवान्विष्णुर्द्राविंशद्रूपवान्यतः । तान्येवसप्तरूपाणिविभि
द्यंतेत्रिधात्रिधा । एकःपयोब्धिशयनइतिद्वाविंशतिःप्रभोः । प्रद्युम्नाद्यास्तुचत्वारोद्विषण्मासेषुसंस्थिताः । त्रि

छांदो०

॥ ९ ॥

शस्त्रिशःकेशवाद्यावसंतादिषुपंचमः । रूपद्वयंतुषष्ठस्यस्थितंमत्स्यादिपंचकं । तृतीयं पृथिवीसंस्थंजामदम्या
रूपमेवतत् । अंतरिक्षद्युसूर्येषुसप्तमस्यत्रिधातनुः । रामःकृष्णःकल्किरितितज्ज्ञानात्तान्यवाप्यच । द्वाविंशेन
पयोब्धिस्थंप्राप्यतेरूपमक्षरं । एतद्द्वाविंशकंरूपंनाकंचासुखवर्जनात् । पूर्णानंदस्वरूपत्वाद्विशोकंशोकनाश
नादितिसामसंहितायां । प्राप्नोतीहादित्यस्यजयं । इहपृथिव्यादिषुस्थितभगवत्प्राप्तावप्यादित्यस्थएवप्राप्यते ।
ऐक्यात् । परोहास्यादित्यस्यजयाजयोभवति । आदित्यस्थस्याऽऽदित्यनाम्नोभगवतःप्राप्त्यापरोजयःरूपांतर
प्राप्तिरपिभवति । स्वरूपमेकंप्राप्तस्तुविष्णोःस्यात्सर्वरूपगः । ऐक्यात्तथापिसंप्राप्तिर्बहूपास्त्यासुखाधिकीतिच ।
जयोनामप्राप्तिरेव । धनजितेस्वर्जितेसत्राजितइत्यादिवत् । केशवादिरूपेणललाटादिषुस्थितेरितएकविंश
इत्युच्यते । चित्रादियोगदातृत्वान्मासनामास्वयंहरिः । लोकःप्रकाशरूपत्वादित्यश्चादनादपामितिच
॥खं०॥१०॥ प्राणसंस्थेहरौप्रोतंगायत्रंसामसर्वदा । तद्वाचकंनियम्यंचेत्यतःप्रोतमितीर्यते । प्राणस्थविष्णोः
सामीप्यात्तत्स्थमेतदितीर्यते । कचिन्निर्देशसामीप्याद्विष्णोरेतदितीर्यतइतिच । प्राणस्थविष्णुलाल्यत्वात्प्रा
णीत्येवाभिधीयते । मोक्षस्तुसर्वमायुःस्यान्नित्यत्वाज्योक्समस्तविदितिच॥खं०११॥मंथनादिस्थितंयस्तुतन्ना

भाष्यं

२ । १२

॥५८३॥

मानंहरिंपरं । तत्तत्क्रियैकहेतुत्वाद्योगौध्यायेजनार्दनं । रथंतराश्रयंपंचरूपंसचविमुच्यतइतिच ॥खं०॥१२॥
मिथुनस्थंपंचरूपंध्यात्वैवपुरुषोत्तमं । अत्यागीचस्वभार्याणांमुच्यतेनात्रसंशयइतिच । मिथोनयतीतिमिथु
नंभगवान् ॥खं०॥१३॥ आदित्यनाम्निपंचात्मन्यभिध्यातेजनार्दने । पर्जन्यनाम्निचत्वार्येलोकार्येपशुसं
ज्ञके । अंगार्येदेवतार्येचसर्वार्येचप्रतिष्ठितं । बृहदाद्यंचयोवेदमुच्यतेनात्रसंशयः । समुद्रेकात्समुद्रस्तुदेश
नाद्दिशउच्यते । लोपकत्वालोमचस्यात्तवोरूपस्त्वगुच्यते । मादनात्साररूपत्वान्मांसोस्थित्वासनात्स्थिरं ।
मदस्यजननान्मजासोंगमंतिगतत्वतः । वायुर्ज्ञानात्तथायुष्मान्नक्षत्रंचस्वतंत्रतः । चंद्रमाःपरमानंदात्रैविद्यो
ज्ञानरूपतः । वयांसिव्ययनाच्चैववीत्याकाशस्तथोच्यते । तत्रायनाद्वयःप्रोक्तोमरीचिर्मितरुक्त्वतः । सर्पस्सर्प
णहेतुत्वाद्गंधर्वोर्गोधरत्वतः । पिताससृष्टिहेतुत्वात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । एतैर्नामभिरुद्दिष्टोभगवान्पुरुषोत्तमइ
तिच ॥खं०१४-२१॥ यादृश्येवोन्नतियोग्यातस्याःसर्वात्मनाऽऽयतिः । सर्वभावस्तुविज्ञेयोनतुसर्वस्वरूपतेति
च । नचसर्वस्वरूपतापुरुषार्थः । नारकित्वादेरपिप्राप्तेः । नचार्थांतरकल्पनायुक्ता । प्रमाणाभावात् । असना
न्मितिरूपत्वादस्मीत्युक्तःपरोहरिः । तंसर्वइत्युपासीतपूर्णतासर्वतास्मृतेतिच । सर्वमस्मीत्युत्तमपुरुषत्वेतेभ्यो

छांदो०

॥ १० ॥

नज्यायः परमन्यदस्तीति ज्यायः परशब्दो व्यर्थः । अन्यस्यैवाभावात् । अतस्तोन्यदस्तीति सिद्धं । अतस्तोन्यत्परमज्यायएव नास्ति । ज्यायो लक्ष्मीर्विद्यते । परमज्यायस्तु भगवानेव । जीवैक्यांगीकारेयस्तद्वेदेति तच्छब्दोऽप्ययुक्तः । तदा स्वात्मानं वेदेत्येवं स्यात् । न च प्रसिद्धभेदानुवादः । श्रुतिं विना तत्स्वरूपस्यैवासिद्धेस्तद्वेदस्यातिशयेनासिद्धिः । ऐक्यईश्वरस्य स्वज्ञानमस्तीति न तद्रूपस्य जीवस्याज्ञानादिकं युज्यते । औपाधिकभेदांगीकारेऽप्युपाधिरुभयोरैक्यादुभयोरप्यज्ञत्वं कुर्यात् । उपाधिनिमित्तदोषाश्चोभयोरपि स्युः । उपाधिसंबंधस्य समत्वात् । उपाधिसंबंधस्यास्मिन्नन्यथा तस्मिन्नन्यथेति विशेषार्थमयमसाविति भेदस्योपाधिं विना स्वत एवापेक्षितत्वात् । अतः स्वतो भिन्नस्यैवोपाधिना विशेषो भवति । यस्तु भिन्नः स्वतः स्वादिस्तस्य भेदो ह्यबुद्धिनां । उपाधिभिर्ज्ञाप्य एव न तु भेदं स्वयं सृजेत् । उपाधिरप्यभिन्नस्य भेदं साधयितुं क्वचित् । न क्षमः सिद्धभेदस्य ज्ञापकस्यादबुद्धिनां । आकाशा अप्यतस्त्वेते ह्यनन्ता अप्कणादिवदिति ब्रह्मतर्कः । अतो न जीवेशा भेदः । न तु देवः स्वयं भूत्वा देवदेवं समर्चयेत् । समानव्यवहारे हि न पूज्यः पूजको भवेदिति परमसंहितायां । अनन्यप्रोक्ते गतिरत्र नास्त्यणीयान् ह्यतर्क्यमणुप्रमाणात् । प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ । अन्यदेवतद्विदिता दथोऽविदिता दधि । अन्यत्र ध

भाष्यं

२।१४-२१

॥५८४॥

मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात् । अन्यत्रभूताच्चभव्याच्चयत्तत्पश्यतितद्वद । नित्योनित्यानांचेतनश्चे
तनानामेकोबहूनांयोविदधातिकामान् । यथोदकंशुद्धेशुद्धमासिक्तंतादृगेवभवति । इदंज्ञानमुपाश्रित्यमम
साधर्म्यमागताः । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिता । आधिपत्यमृतेचैवभोगेनविषयेणच । आनंदा
दीनृतेमुक्तास्सर्वेतेब्रह्मणस्समाइत्यादेश्च । प्रद्युम्नादीनिरूपाणित्रीणित्रीण्येवपंचच । ऋगादिस्थानभेदेननि
त्याभिन्नानिचेशनादितिसामसंहितायां । दृष्टवस्तुनोमिथ्यात्वांगीकारेचयुक्त्यपेक्षा । नतुसत्यत्वे । दृष्टस्यस
त्यतायांतुयुक्तिर्वाऽयुक्तिरेववा । भूषणंतस्यमिथ्यात्वयुक्त्यभावोतिदूषणं । युक्तिश्चदोषएवस्याद्वलवन्मानव
र्जितेतिब्रह्मतर्के । नचशून्यत्वमिथ्यात्वयोःकश्चिद्विशेषः । तत्प्रमाणाभावात् । अतःसत्यएवभेदः । नचकदा
चित्कस्यापिनासीदस्तिभविष्यतीतिबुध्यभावेव्यावहारिकसत्यमित्यत्रास्माकंविरोधः । तद्भावेचनशून्याद्वि
शेषः । सत्यमेनमनुविश्वेमदंतीत्यादिश्रुतेश्चसत्योभेदः । प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्तेतनसंशयः । मायामात्रमिदं
द्वैतमद्वैतंपरमार्थतः । विकल्पोविनिवर्तेतकल्पितोयदिकेनचित् । उपदेशादयंवादोज्ञातेद्वैतंनविद्यतइत्यादि
श्रुतेश्च । प्रपंचोभेदःयदिविद्येतभवेतउत्पद्येततर्हिनिवर्तेत । अतो नजीवेश्वरादिभेदउत्पद्यते । किंतुनित्यए

छांदो०

॥ ११ ॥

व । अतोमाययाभगवत्प्रज्ञानेनमातरंतंचमात्रं । भगवाञ्जानातिरमतेचास्मिन्भेदइति । तच्चभगवद्रूपमद्वैतं
परमार्थोभगवांस्तद्रूपेणाद्वैतं । यदद्वैतं नामोच्यतेतत्परमार्थभगवदपेक्षयेत्यर्थः । स्वगतभेदोभगवतिनास्ती
त्युक्तं । नचकल्पनामात्रोभेदः । यदिकेनचित्कल्पितोविकल्पस्तथापिनिवर्तेत । तस्मादुपदेशादयमेववादः ।
केनापितत्प्रसादेनविनाऽविज्ञातत्वादज्ञातोभगवांस्तद्रूपोभेदो नविद्यतइति । जीवेश्वरगतोजीवेष्वथजीवज
डात्मनोः । जडेशयोर्जडेष्वेवंपंचभेदःप्रपंचकः । प्रकृष्टमोक्षहेतुत्वात्तज्ज्ञानंप्रेतिकथ्यते । प्रकृष्टपंचकत्वाद्वाप्र
पंचोयंप्रकीर्तितः । यद्ययंसादिरेवस्यान्निवर्तेतकदाचन । ननिवर्ततेयतस्तेननायंसादिर्भवेत्कचित् । मायेति
विष्णुविज्ञानंतन्मितत्वाच्चनकचित् । भ्रान्तत्वमस्ययद्विष्णोर्नैवभ्रान्तिःकथंचन । रमतेचात्रयद्विष्णुर्नहिभ्रान्
तौरमेद्धरिः । परमार्थेहरौनैवभेदोस्तिजडजीववत् । यद्ययंकल्पितोभेदःकस्मान्नैवनिवर्तते । तस्माद्भूतमवि
ष्याख्यभवदाख्यपराभिधाः । तदन्येचैकएवास्मिन्नोकाराख्येजनार्दने । अज्ञातनामकेतस्मिन्नभेदोस्तिकथं
चनेतिब्रह्मतर्कः । विदिःकादाचित्कस्वरूपलाभइतिचधातुः । भिद्येतेतिवद्विद्येतेतिशब्दः । परमार्थइतिविश्व
तश्चक्षुरिति वत्सप्तम्यर्थः । परमार्थेद्वैताभावाएवेत्यर्थः । परमार्थःपरमात्माऽद्वैतइतिप्रथमार्थोवा । नहिविद्यमा

भाष्यं

२ । २१

॥५८५॥

नंनिवर्ततइतिनियमः। उत्पद्यमानंहिप्रायोनिवर्तते। जीवेश्वरप्रकृत्यादिकंवहुलंहिविद्यमानंननिवर्तते। नच
कल्पितोविकल्पइतिपक्षेकल्पितोयदीतियदिशब्दोयुज्यते। कल्पितत्वंचेच्छ्रुतेरभिप्रायःअविद्यमानोयंप्रपंचो
विनिवर्ततेकल्पितोविकल्पोविनिवर्ततइत्येवशब्दःस्यात्। नतुनिवर्ततेति। अतःसत्यतापरमिदंवाक्यंभेदस्य।
असत्यमप्रतिष्ठंतेजगदाहुरनीश्वरं। एतांदृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोल्पबुद्धयइतिनिंदनाच्च। विद्याऽत्मनिभिदा
बोधः। जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्येत्यादिभेदज्ञानस्यप्रशंसनाच्च। अतोसनान्मितत्वाच्चास्मीतिभगवन्नामै
वैतत् ॥खं०॥२१॥ सर्वदासमत्वात्सामभगवान्। तस्योद्गानप्रकारोविनर्दिष्टवृषभस्वरवन्मेघनर्दनवद्वा। तदे
ववृणे। सर्वोत्तमत्वात्। विष्णोःस्वरोवृषभवन्मेघनादवदेववा। स्त्रीपशुस्वरवद्दह्नेर्गभीरोऽनुपमोविभोः। ब्रह्म
णस्त्वथसोमस्यसाक्षाद्वंटानिनादवत्। मृदुमेघस्वरोवायोरिंद्रस्यस्तनयितुवत्। बृहस्पतेःक्रौंचवच्चवरुणस्य
तुविस्वरः। एकस्यपादवर्षस्यस्वरोविष्णोरुदाहृतः। वायोर्विंशतिवर्षस्यब्रह्मणस्तुतदंतरेतिच। गायदेतैःस्व
रैस्तस्माद्यथाशक्तिनविस्वरं। अधिकारीसदौद्गात्रेमुख्यतःप्राणएवयत्। अतोमोक्षादिदानेसदेवादीनांक्षमो
भवेत्। अन्येषांसददातीहमद्धृदिस्थइतिस्मृतिः। कार्याहिनान्यथाकुर्यादवमंतान्यथाभवेत्। देवानांमोक्ष

छांदो०

॥ १२ ॥

दानादौ न हि मानुष ईश्वरः । अतः प्राणो हृदि स्थो मे ददातीति स्मृतिर्भवेत् । संकल्पोक्त्यादिकर्ता च प्राण एव यतः सदा । आगायानीति युज्येत तस्मात्तस्मिन् हि मुख्यतः । आत्मेति भगवान्विष्णुः प्राणस्थः पुरुषोत्तमः । तस्मात् अन्नं ह्यर्थं तस्तु प्राणस्यान्नभुजिर्भवेत् । प्राणस्याप्यमृतत्वं हि मुख्यमेव फलं यतः । देवांतर्भावतो विष्णोर्नामृतत्वं कचादिमत् । इंद्रे बलं ददानीति स्वरान्धोपबलात्मकान् । ब्रूयादग्रस्तानिरस्तानूष्मणः स्पर्शानपि । समस्तान्वल दानार्थं मिद्रे चैव प्रजापतेः । विष्णोः स्वात्मानमेवाहमर्पयेमृत्युवर्जितान् । मोक्षयोग्यान् करिष्यामीत्येवं स प्राण एव तु । कुर्यादन्यस्तु मत्स्थस्तु प्राण एवेदृशः क्षमः । करोतीति स्मरेन्नित्यं नान्यथा तु कथंचन । देवावमंताहितमो यात्यसंशयतो यतः । अतः इंद्रं प्रजापारुष्यं विष्णुं मृत्युञ्च सर्वदा । शरणं गतो ह मिति च ध्यायेत् सर्वत्र सर्वदा । ऐश्वर्यादिं द्रनामा तु वायुः स्वरपतिः सदा । ऊष्माधिपस्तु भगवान्विष्णुरेव प्रजापतिः । मृत्युनामा तु संहाराद् रुद्रः स्पर्शाधिपः स्मृतः । मानुषाणां तु शरणमिदं तेषां तु वायुतः । वायोस्तु बलदानाद्यं मोक्षदानादिकं हरेः । यस्माद्वा युपदेयो ग्या बहवस्त्विन्द्रनामकाः । अतः इंद्रे ददानीति स्मृतिः प्राणस्य युज्यत इति सामसंहितायां । सर्वोपद्रवकर्तृणामसुराणां कुबुद्धिनां । उपालंभे कृते युक्तं विष्णुस्त्वां प्रतिपेक्ष्यति । रुद्रस्त्वांधक्ष्यतीत्यादिना न्यथा तु कथं

भाष्यं

२ । २२

॥ ५८६ ॥

चनेतिच । मृत्योस्सकाशादात्मानं परिहराणीति । ब्रह्माप्रजापतिश्चेति विष्णुरन्यं प्रबोधयन् । तथेन्द्रनामा
 वायुश्च परेषां बोधको यदेतिच । बृंहयति प्रजाः पाति इदं रातीति व्युत्पत्तिभिः ॥ खं ० ॥ २२ ॥ सर्वधर्मेः पुण्यलोको ब्र
 ह्मज्ञानाद्विमुच्यते । ॐकारो ब्रह्मणो नाम सर्ववागात्मकश्च सः । तद्व्याख्यात्वा त्सर्ववाचां सर्ववागात्मता भवेत् ।
 इदं तु प्रस्तुतत्वात्सर्वचाप्यर्थपूर्णतः । सर्वशब्दान्वितत्वाच्च न लिङ्गव्यत्ययो भवेत् । आधिक्यं चैव सर्वत्वं प्रस्तुतं
 तद्यथेति तदितिच । अकाराद्याः क्रमेणैव भूरादेः साररूपिणः । अस्मादयं सार इति ज्ञानमेवाभितापनं । संप्रसाव
 श्रुतदृष्टिर्ब्रह्मणः परमस्य हि । नित्यज्ञानोपि भगवान् क्रीडया चीकृपद्यदा । तदा भितापशब्दो यं वर्तते परमात्मनी
 तिच । तपःशब्देनैव यतिधर्मश्चोक्तः । सर्वेषामाश्रमस्थानामज्ञानां पुण्यलोकता । अपरोक्षदृशां विष्णोरमृत
 त्वं न चान्यथेतिच । यज्ञाध्ययनदानैस्तु गृहीत्यात्सोमलोकगः । यतयस्तपसा सूर्यं च त्वारोपि विशेषतः । गच्छं
 तितपसैव वर्षीन्वनस्था ब्रह्मचारिणः । नैष्ठिकावालखित्याश्च गुरुशुश्रूषयैव तु । यदि पश्यंत्येत एव साक्षाद्देवं जना
 र्दनं । अमृतत्वं तदायांति नान्यथा तु कथंचनेतिच । न च संन्यासमात्रेणा मृतत्वं । तमेवं विद्वानमृत इह भवति
 नान्यः पन्था अयनाय विद्यत इति श्रुतेः । विद्यैव तु निर्धारणादिति भगवद्वचनं । नरो धयति मां धर्मो न सांख्यं

छांदो०
॥ १३ ॥

योगउद्धव । नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तनदक्षिणेतिच । नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छतीतिच ।
तस्यपुत्रादायमुपयंतीत्यादेर्गृहस्थादीनामपिज्ञानिनांमोक्षःप्रतीयते । सर्ववर्णाश्रमाणांचज्ञानान्मोक्षोविनि-
श्चितः । अंत्यानांस्थावराणांवातथापियतिरुत्तमः । ज्ञानद्वारोयतो न्यासोविशेषेणभविष्यतीतिच । वेदांत-
विज्ञानसुनिश्चितार्थास्संन्यासयोगाद्यतयश्शुद्धसत्त्वाइतिच ॥ खं०॥२३॥ वसुरुद्रादितेयेषुविश्वेषुस्थितमी-
श्वरं । तन्नामानंहरिमंत्रैर्लोकद्वारादिभिःप्रभुं।प्रार्थयित्वादिवत्त्वज्ञोज्ञोमोक्षंप्राप्नुयात्तथा। यजमानोनान्यथातु-
लोकोस्यप्राप्यतेवरः । राजनंपृथिवीलोकेराज्यमित्युच्यतेबुधैः । विराज्यमंतरिक्षेतुस्वाराज्यंस्वर्गगंभवेत् ।
एतेषुमोक्षोपिभवेन्मानुषाणांविशेषिणां । श्वेतद्वीपंतथागत्वादृष्ट्वाविष्णुंचतेततः । अनुज्ञाताःप्रमोदंतेनिर्दुः-
खास्तुधरादिष्वितिच । योदेवानांनामधाएकएवेतिश्रुतेश्चभगवतएववस्वादिनामानि । त्रैविद्यामांसोमपाः-
पूतपापायज्ञैरिष्ट्वास्वर्गतिंप्रार्थयंतइतिवचनाच्चभगवानेवप्रार्थ्यः । भगवत्स्वरूपस्यसम्यगपरिज्ञानाद्रागाच्चते-
षामंतवत्फलत्वं । नतुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्च्यवंतिते । गतागतंकामकामालभंतइतिवचनात् । सर्वोत्तम-
त्वस्याज्ञानाद्विष्णोरंधंतमोभवेत् । तद्वेपात्किमुवक्तव्यंब्रह्मादिद्वेषतोपिवा । तारतम्यापरिज्ञानादनुत्थानंत

भाष्यं

२ । २४

॥५८७॥

मोभवेत् । अपराधकृतेतेषांनिरयंत्वेवगच्छति । पूजायाअकृतेस्तेषांनवर्णेषुजनिर्भवेत् । सम्यक्कर्मानुष्ठाना
त्स्वर्गनैवोपगच्छति । अपरोक्षदृशेरौन्यान्मोक्षंनैवोपगच्छतीतिच । पूर्वपूर्वगुणैर्दोषानशक्ताउत्तरोत्तराः ।
स्थानद्वयोत्तरेशक्तामोक्षोनानपरोक्षिणः । विरुद्धरागिणानैवह्यपरोक्षदृशिर्भवेत् । यावद्रागविनाशःस्या
द्विरक्तोभक्तिसंयुतः । सर्वदेवाप्रमत्तश्चपश्येदेवहरिंपरं । अविस्मृतिस्सदाविष्णोरन्यथाज्ञानवर्जनं । शास्त्रा
भ्यासःसदोद्योगाच्छ्रवणाच्चविचारतः । निषिद्धकर्मणांत्यागःस्वधर्मस्यकृतिःसदा । अप्रमादइतिप्रोक्तःशा
स्त्रंवेदास्तुपंचच । भारतंपंचरात्रंचमूलरामायणंतथा । पुराणंभागवतंचैवपंचमोवेदउच्यतइतिच । त्रिलोक
प्राप्तिपरिधास्त्रयःसंतिसनातनाः । तेषामश्यादिगोविष्णुरपहंतास्मृतोभवेत् । मृतःसन्सुखभोगाययत्रग
च्छतितत्रह । एकैकःपरिधोग्रेस्याद्भूतेतस्मिंस्तुविष्णुना । यजमानःपृथिव्यादिलोकान्भोगाययातिहीतिच ।
यस्त्रातियज्ञमातारंयज्ञमात्राहरिस्तुसः । तमेवंवेत्तियोभक्तोयातिस्वर्मुक्तिमेवचेतिच ॥खं०॥२४॥ इतिश्रीम
दानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येद्वितीयोध्यायः ॥२॥ ॥
हरिःॐ ॥ यआदित्यगतोविष्णुःसएवमधुनामकः । मदधिर्मध्वितिप्रोक्तोमदःसुखमिहोच्यते । अइत्याधि

छांदो०

॥ १४ ॥

क्यमुद्दिष्टं मज्ज्ञानततिरुच्यते । तद्वत्ताततिरुद्दिष्टातेनानुभवईरितः । अधिकोनुभवोयस्यसर्वस्मादीप्सिता
दपि । सोयं मदइति प्रोक्तः सर्वहि सुखसाधनं । तत्पूर्णो मधुना मास्यात्तृतीयोतिशयार्थकः । देवानामुपजी
व्यत्वात्सदेवमधुनामकः । आदित्वादाततत्वाच्चज्ञानरूपत्वतस्तथा । आदित्यइतिसंप्रोक्तः प्रसिद्धमधुवच्च
सः । तिरोवंशादिसंयुक्तोद्युना मीचद्युसंस्थिता । प्रकाशादिगुणैः श्रीस्तुवायोराश्रयरूपतः । तिरोवंशइति
प्रोक्तमध्वपूपस्तुमारुतः । तस्मिन्सन्निहितो विष्णुर्विशेषेणयतः सदा । सौतरिक्षमिति प्रोक्तः स्वांतस्सम्यग्घ
रीक्षणात् । अंतरिक्षस्थितश्चासौवस्वाद्यामधुकारिणः । तत्पुत्रास्तुमरीच्याद्यास्सूर्यरश्मिषुसंस्थिताः । तिर्य
क्स्थित्वावशेकुर्याद्यस्माद्देवीरमाहरिं । भक्त्यैवातस्तिरोवंशस्तिर्यक्त्वं प्रणतिः स्मृता । तिर्यक्स्थित्वास्वसंस्थं
तुवशीकुर्याद्यतस्ततः । वंशस्तिरश्चीनोन्योपियस्मिन्नाप्यमुपस्थितं । सोपूप आप्यो भगवान्मध्वाज्यादिप्रसि
द्धगं । प्राच्यरश्मिषुसंस्थस्तुरतिशंमानरूपतः । प्राच्यरश्मिरिति प्रोक्तो वासुदेवाभिधो हरिः । एतद्विनाना
लमिति नाडीत्यंश उदाहृतः । स्वरूपांशैर्विनाप्राप्तुं नालं हि प्रापितांशिनं । ऋग्वेदमानिनश्चैव वह्न्याद्यावसव
स्त्वृचः । अर्च्यत्वात्प्रथमंचैव विशेषाद्यज्ञदेवताः । इंद्राद्यायजुरुद्दिष्टारुद्रा इंद्रसखायतः । इंद्रशब्दोदितो वा

भाष्यं

३ । १-५

॥ ५८८ ॥

युःसयाज्यःसोमभुक्पुरः । सहिशंकरपूर्वाणांरुद्राणांमुख्यएवच । सामनामानआदित्यामासशःसमभोगतः ।
इंद्रोवरुणउद्दिष्टोयज्ञेषुव्रीयतेयतः । आदित्यानामधिपतिःसहिविष्णुनियोजितः । विष्णुस्तूपास्यरूपत्वान्नो
पासकगणेषुतः । इतिहासपुराणानांसोमाद्याअभिमानिनः । अथर्वागिरसांचैवाप्यथर्वागिरनामकाः । अ
धरंवर्तयेयुस्तेवृष्टिमंगरसास्तथा । मनस्वात्प्राणरूपत्वादथर्वागिरसस्ततः । गुह्यादेशाब्रह्मपदेयेयोग्याब्रह्म
णासह । सर्वगुह्योपदेशारःसर्वेषांगुरवोहिते । ब्रह्मेतिसर्ववेदानांनामानंतत्त्वतःस्मृतं । ऋग्वेदादींस्तुतेदेवा
अग्न्याद्याःसंव्यचारयन् । मधुब्रह्मव्यक्तिकृत्त्वात्तेवैमधुकृतःस्मृताः । ज्ञानपोषकरत्वात्तुवेदाःपुष्पाभिधाःस्मृ
ताः । अन्यत्रमधुकृत्पोषान्नित्यत्वादमृताश्चताः । वेदवाचःसुरैःपेयाभोग्यत्वादापईरिताः । वेदपानंविचा
रश्चश्रवणंपाठएवच । देवैर्विचारितेभ्यश्चवेदेभ्योव्यक्तांगतः । ज्ञानानंदस्वरूपत्वाद्यशस्तेजःस्वरूपकः ।
इंद्रियंपरमैश्वर्यादीर्यरूपश्चसर्वदा । सर्वानुग्रहशक्तित्वादन्नाद्योवलरूपतः । रसनामाचभगवान्संस्थितःसू
र्यमंडले । व्यक्षरद्धर्ममोक्षादीन्देवानांभगवान्हरिः । ऋक्प्रोक्तोलोहिताकारोवासुदेवःपरःपुमान् । सएव
सूर्यलौहित्येप्राच्यरश्मिषुसंस्थितः । संकर्षणःशुक्लवर्णोयजुर्वेदोदितःप्रभुः । शुक्लवर्णेचसूर्यस्यदक्षरश्मिषुसं

छांदो०

॥ १५ ॥

स्थितः । प्रद्युम्नःश्यामवर्णस्तुसामवेदोदितःप्रभुः । प्रत्यग्रश्मिषुसूर्यस्यश्यामवर्णेपिचस्थितः । अनिरुद्धःसु
नीलश्चइतिहासपुराणयोः । अथर्ववेदेचोक्तस्सद्बुदग्रश्मिषुसंस्थितः । सुकृष्णेसूर्यरूपेचमध्येनारायणःप्रभुः ।
ऊर्ध्वरश्मिषुसंस्थश्चप्रोद्यदादित्यसप्रभः । महामरीचिपुंजेनचलतीवात्रलोपिसन् । सवाच्यःसर्ववेदानामेवं
पंचात्मकोहरिः । वेदानांसारभूतोसौवेदानांनित्यताप्रदः । अतोमृतानाममृतोरसानांरसएवचेतिसामसंहि
तायां । नचाचेतनमात्रमुपासितंपुरुषार्थप्रदानशक्तं । ज्येष्ठायपुत्रायपिताब्रह्मप्रब्रूयादितिवाक्यशेषाच्चैत
दवगम्यते । यएतामेवंब्रह्मोपनिषदंवेदेतिच । कथंचाचेतनोपासनंब्रह्मादिपदप्रदंभवति । नवैतन्नविम्लो
चोनोदियायकदाचन । सकृद्दिवाहैवास्मैभवतीत्यादिचमुक्तस्यैवमुख्यतोयुज्यते । यशस्तेजइंद्रियवीर्यान्ना
द्यरसत्वंचभगवंतंविनाकस्यमुख्यतोयुज्यते । तस्यनाममहद्यशः । ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यवीर्यस्ययशसःश्रियः ।
ज्ञान(वैराग्ययो)विज्ञानयोश्चैवपण्णांभगइतीरणा । रसोवैसः । सुखात्मकंपद्मगुणविग्रहंपरंहृदिस्थितंब्रह्मनि
रंजनंस्वरुक् । ऐश्वर्यवैराग्ययशोविवोधवीर्यश्रियापूर्णमहंप्रपद्ये । अहंतत्तेजोरश्मीन्नारायणंपुरुषमित्यादेश्च ।
ध्येयःसदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणइतिच । नचाचेतनस्यैश्वर्यादिरूपत्वंयुज्यते । ज्ञानात्मकोभगवा

भाष्यं

३ । १-५

॥५८९॥

नैश्वर्यात्मको भगवान्शक्त्यात्मको भगवानिति च श्रुतिः । सर्ववेदांतप्रत्ययंचोदनाद्यविशेषादिति सर्ववेदप्रति
पाद्यत्वं भगवत उक्तं भगवता । स सर्वनामा स च विश्वरूपः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिरिति च । सर्ववेदाय त्पदमा
मनन्ति । तावा एताः सर्वा ऋचः सर्ववेदाः सर्वघोषा ए कैव व्याहृतिः प्राण एव । वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा ।
आदावन्ते च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते । नामानि सर्वाणि यमा विशंतितं वै विष्णुं परममुदाहरंतीत्यादेश्च । उप
निषत्वा च विशेषतो न यत्किंचिदुच्यते इति वक्तुं युक्तं । विष्णुरुक्तः सर्ववेदैर्मन्त्रैरपि विशेषतः । आरण्यके विशेषे
ण नैवान्यत्किंचिदुच्यते । कर्मार्थं च ब्राह्मणं स्यादमुख्यार्थविवक्षया । मुख्यतो विष्णुरेवैको ब्राह्मणेष्वपि कथ्यते ।
आरण्यके ष्वृते विष्णुं नैवान्यत्किंचिदुच्यते । सूत्रात्मा तूच्यते विष्णोस्तद्विशिष्टत्ववित्तये । कुत्रचित्तदुपास्ति
श्च तस्याध्यर्धतनुत्वतः । तस्मिन् विष्णो रूपास्त्यर्थं नान्यथा किंचिदुच्यते इति ब्रह्मांडे । यस्यां न मे पावनमंगक
र्मस्थित्युद्भवत्राणनिरोधमस्य । लीलावतारैर्धितकर्मवास्याद्वंध्यांगिरंतां विभृयान्नधीरः । वित्तं त्वतीर्थीकृतमं
गवाचं हीनां मयारक्षति दुःखदुःखी । यन्न ब्रजंत्यघभिदोऽरचनानुवादाः शृण्वन्ति येन्यविषयाः कुकथामतिघ्नीः ।
यास्तु श्रुता हतभगैर्नृभिरात्तवीर्यास्तांस्तान्क्षिपंत्य शरणेषु तमस्सुहंतेत्यादि भगवद्वचनाच्च । सर्वासु शाखा स्वा

छांदो०

॥ १६ ॥

रणमावर्तयेदारणमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदित्युपनिषदभ्यासस्यसतात्पर्यंविहितत्वादभ
गवद्विषयस्यनिंदितत्वाच्चनोपनिषत्स्वन्यदुच्यते । अभ्यसेदधियज्ञंचाप्यधिदैवंविशेषतः । अध्यात्मंतुविशे
षेणयस्माद्विष्णुस्त्रिषूदितइतिस्कांदे । मांविधत्तेभिधत्तेमांविकल्प्योपोह्यइत्यहं । इत्यस्याहृदयंसाक्षान्नान्यो
मद्वेदकश्चनेत्यादेश्च भगवदुपासनाएवसर्वत्रोक्ताः ॥ खं०॥१॥५॥ प्रथमामृतस्यद्रष्टारोवसवस्त्वग्निपूर्वकाः ।
यावत्पश्यंतितंविष्णुंतावत्तेनान्यभोगिनः । एतदेवविशंत्यद्धामोक्षेतेततएवच । स्वेच्छयैवसमुद्यंतिमुक्ताःसं
तोवहिस्तथा । एवंद्वितीयरूपंतुशिवाद्यावायुसंस्थिताः । वायोर्हिरण्यगर्भत्वात्पदद्वयमुदाहृतं । रुद्राणा
माश्रयत्वंचसाध्यानामपिसर्वशः । अतोयजुर्विचारश्चसर्ववेदात्मनस्तथा । वायोरेवविचारःस्याद्रह्मणोपि
विशेषतः । उभयाश्रयःसमोक्षेपिवायुरेवहिसर्वदा । द्रष्टारोथतृतीयस्यशक्रमुख्यादितेःसुताः । चतुर्थस्यतु
सोमाद्यामरुतःपंचमस्यच । ऋजवोब्रह्ममुख्याहिसुपर्णःशेषएवच । सरस्वतीसुपर्णीचवारुणीसाध्यनामकाः ।
अन्योन्यमुखतामुक्तौब्रह्मणांसमतातथा । वाक्शेषादेर्मुखंब्रह्मांमुक्तावपिविशेषतः । द्रष्टोभयस्यापिशिवोद्वि
तीयस्यांतगस्यच । मोक्षेत्वन्यत्रचैकस्यपरतःशेषभावतः । येचैतत्पदयोग्यास्स्युर्देवाःपंचमहागणाः । तेषा

भाष्यं

३ । १-५

॥५९०॥

मपियदोपासानिच्छिद्रामधुनामके । तदावस्वादितांप्राप्यमुक्तिमेष्यंत्यसंशयं । उदेत्यास्तमयंयावद्यातिभा
नुस्तुपर्वते । उदयास्ताद्रिमन्यस्यवसवःपतयःस्मृताः । ततश्चास्तमयाद्यावदर्थरात्रंदिवाकरः । दक्षिणादु
त्तरंयातिकिंचित्पूर्वसमन्वितं । तद्देशकालयोरीशारुद्रावायुपुरःसराः । वसुभोज्यादर्धकालमर्धदेशस्तथैव
च । रुद्रभोज्योर्धरात्राचुयामआदित्यदैवतः । पश्चिमात्पूर्वमार्गस्तुरौद्रादर्धःप्रकीर्तितः । ततःपरोर्धयाम
स्तुसौम्यादक्षिणमार्गकः । मारुतःकालउद्दिष्टआदित्यार्धश्चदेशतः । पश्चात्पश्चादुदेत्येवपूर्वतोस्तमुपैतिच ।
ततस्तदर्धकालेनचोत्तरादुदितस्तथा । अस्तंदक्षिणतोयातिसकालोमारुतःस्मृतः । उदेत्येंद्रपुरेचोर्ध्वमर्वा
गुदयपर्वते । अस्तमेतितदर्धेनब्रह्मातस्यपतिःस्मृतः । एकत्रिंशत्तुघटिकाःसाधिकावसुदैवताः । तदर्धारुद्र
दैवत्यास्ततआदित्यदैवताः । तदर्धामारुताब्राह्मास्तदर्धादेशतस्तथेतिच । रौद्रोद्दिगुणीभूतोवसुकालोया
वांस्तावान्भवतीतिद्विस्तावत्अर्धइत्यर्थः । ब्राह्मेमुहूर्तइत्युषःकालस्यप्रसिद्धेश्च । रौद्रःकालइतिपूर्वरात्रस्यप्र
सिद्धेः । सार्धरात्रस्यसौम्यःकालइत्यपररात्रस्य । सौम्यकालत्वाच्चतस्मिन्कालेशीतमुत्पद्यते । मारुतकाल
त्वाच्चवायुश्चवाति । आग्नेयकालत्वादेवाह्निसैकघटिकंहोमकर्माणिविशेषतःप्रवर्तते । अहःसर्ववसूनांतु

छांदो०

॥ १७ ॥

परेषां रात्रिरेव च । प्रदत्ता विष्णुना पूर्वं नालामेत्यब्रुवन्परे । पुनर्विशेषतो दत्तं रुद्राणां मरुता तथा । माध्यं
दिनं तृतीयं चाप्यादित्यानां प्रदत्तवान् । विश्वेषामपि देवानां सामान्यादसुनाम हरिति च । सर्वस्याधिपति
ब्रह्मारुद्राद्यास्तु द्वयोर्द्वयोः । वसवस्त्वह एवेशाः सामान्यान् विशेषत इति च । माध्यंदिने तृतीये च रुद्रादेरा
ज्यमिष्यते । तद्भूत्यत्वादसूनां तु प्रातः कालो विशेषतः । तत्रापि वाय्वधीनत्वमग्न्यादीनां प्रकीर्तितं । एवं
पृथिव्यां रुद्राणामंतरिक्षे प्रकीर्तितं । मरुतां च द्युलोकेशा आदित्याः परिकीर्तिताः । सर्वेषामधिपो ब्रह्मा द्युवाधी
शस्तु मारुतः । त्रिलोकाधिपतिश्चंद्रस्तेषामप्यधिपो हरिरिति च । स्वाराज्यं भोगः स्वरं जनात् । न त्विन्द्राद्यमो द्वि
गुणकालं तिष्ठति तस्मादरुणस्तस्मात्सोम इत्यत्र किंचिन्मानं । न च सोमा द्विगुणमेव ब्रह्मा तिष्ठति । द्विपरार्धं हि
तस्य कालः । इंद्रादयो हि मन्वंतरमात्रं तिष्ठन्ति । न च वसूनां पूर्वो देशो रुद्राणां दक्षिण आदित्यानां पश्चिमो मरु
तामुत्तर एव । नान्यत्रेत्यत्र प्रमाणमस्ति । तत्पक्षे रुद्रैः सह इंद्रस्य दक्षिणत्वप्राप्तेश्च । अतः इंद्रादेवेन्द्रस्य द्विगुणका
लत्वमिति विरोधः । न चेंद्रशब्देन वायुस्तैर्गृहीतः । इंद्रादिपुरीणा मुद्रासत्वेनैव मंगीकारे तत्षोडशगुणत्वादू
र्ध्वोदयस्यैकेंद्रात्परतो निद्रत्वमेव स्यात् । अथ तंत ऊर्ध्व उदेत्येतितत्पक्षे पश्चादप्यादित्यभावात्कल्पांतलयोन

भाष्यं

३।६-१०

॥ ५९१ ॥

स्यादित्याद्यनंतदोषदुष्टत्वेपिग्रंथाल्पत्वायैवोपरम्यते ॥ ४ ॥ वस्वादीनांतुसर्वेषांसर्वदिक्षुपुराण्यपि । संत्येव
मपिधीवृत्त्यैप्रत्येकंदिक्षुकथ्यतइतिच । ऐन्द्राउद्वासेरुद्राणामेवोदयाभावइतिचदोषः । अतोयत्किंचिदेतत् ।
उदेतिपूर्वतःसूर्योनिम्लोचतिचपश्चिमे । एवंनियमउद्दिष्टोब्रह्मणाविष्णुचोदनात् । द्विगुणंद्विगुणंकालमुदि
त्वादक्षिणादिषु । मध्येव्यवस्थितिःपश्चाद्ब्रह्माणंयाचितापुरा । हिरण्यकेनसूर्यस्यहिरण्याक्षेणवैपुनः । तदा
सुराणांदेवत्वंब्रह्मातत्प्रददौतयोः । तच्छ्रुत्वेन्द्रादिभिःप्रोक्तःकथंप्रादावराविमौ । देवताहिविनश्येयुरेवंदत्तेवरे
त्वया । इत्युक्तोदैवतैःप्राहब्रह्मालोकपितामहः । नमयासवरोदत्तोदैतेयानांसुराःकचित् । येनयुष्मद्विनाशः
स्यात्ततोव्येतुचवोभयं । दक्षिणाद्युदयोयस्तुसहिदैर्नंदिनोमया । अभिप्रेतो नैवचायंकालांतरगतःकचित् ।
अर्धनाड्युत्तरानाडीःसकाष्ठानित्यशोरविः । पंचादशोत्तरांगच्छेत्पूर्वरात्रेतुदक्षिणात् । तदर्धपश्चिमात्पूर्वत
दर्धचोत्तरादपि । दक्षिणांचतदर्धसऊर्ध्वादवाक्गच्छति । दक्षिणाद्युदयस्त्वेपनतुकालांतरेकचित् । यदोत्तरस्मा
त्द्विगुणःपूर्वोभवतिवैसुराः । तदापिद्विगुणत्वंस्यात्तन्मयात्रविवक्षितं । अहःसाम्येपिक्रमशआतपस्याल्पका
लतः । गिर्यावृत्तेःक्षिप्रमन्येषूदयास्तमयाविव । कालांतरेभाविनंतुदक्षिणाद्युदयंपुनः । अपेक्ष्यैववरोदत्तोद्वि

छांदो०
॥ १८ ॥

तीयो देवतामया । समयश्च कृतो नित्यो मया सूर्यस्य चानघाः । पूर्वस्मादुदयो नित्यः पश्चिमेऽस्तमयस्तथा । निय-
मो नान्यथायं स्यात्कदाचित्केनचित्कचित् । तस्मान्न बोभयं कापि प्रोक्ता इत्थं सुरास्तदा । विशोका अभवन् सर्वे
ययुः स्वस्वं निवेशनमिति च । एतदेव मोक्षधर्मेषु बलिवासवसंवाद उक्तं । देवान् प्रति ब्रह्मणो वचनं रहस्यत्वाद वि-
ज्ञाय बलिना दक्षिणाद्युदय उक्तः । इंद्रेण तु ब्रह्मवचनं जानता दक्षिणाद्युदयो नास्तीत्युक्तं । दैतेययोर्वरं ज्ञात्वा त्व-
विज्ञाय सुरान् प्रति । ब्रह्मणोक्तं हि बलिना वासवं प्रत्युदीरितं । दक्षिणाद्युदयांते तु त्वां जेष्यामि पुरंदर । इत्युक्तस्त-
मुवाचेंद्रो न कदाचन तद्भवेत् । ब्रह्मणानियमो यस्मात्कृतः प्रागुदयोरवेः । इत्युक्त्वा तु जगामेंद्रो दिवमैरावत-
स्थित इति च ॥ खं० ६-१० ॥ अथ सूर्यस्थितो विष्णुरादित्यस्त्वादिसूतः । आदानाद्वापि देवानामूर्ध्वगच्छति मं-
डलात् । प्राप्य वैकुण्ठलोकं च नोदेत्यस्तं न चैतिसः । एकलः प्रलये स्थाता देवतानात्र संशयः । तेन सत्येन न व्यृद्धि-
माप्नुयां ब्रह्मणा क्वचित् । इत्युवाच पुरा ब्रह्मा देवेभ्यः सचतुर्मुखः । एतां विद्यां तु यो वेद नित्यमस्य दिवा भवेत् । वै-
कुण्ठधाम संस्थस्य मुक्तस्यानुदयास्तकं । तदेतद्भगवान्विष्णुः प्रादाज्ज्ञानं विरिंचये । विरिंचिर्मनवे प्राह प्रजा-
भ्यो मनुरेव च । पूरयित्वा तु पृथिवीं रत्नैः सप्तसमुद्रिणीं । दत्त्वापि गुरवे नैव पूर्यते गुरुदक्षिणा । देवास्तूपासनायो-

भाष्यं
३ । ११

॥ ५९२ ॥

ग्याएकैकस्यामृतस्यहि । सर्वस्योपासनेब्रह्मातदन्येज्ञानमात्रके । उपासनेनैवयोग्यास्तद्योग्याहिसुरायतइ
 तिदेवश्रुतौ । ब्रह्मणापरेणमाविराधिषि । भगवत्प्रसादादवृद्धिनप्राप्नुयामित्यर्थः ॥खं०॥११॥ यदिदंकिंच
 भूतंप्रभूतंपरिपूर्णंतत्सर्वगायत्रीभगवानेव । भूवहावितिधातोः । बहुःपूर्णतायामितिच । यदिदंपरितःपूर्णं
 मत्स्यकूर्मादिरूपकं । तदिदंभगवान्विष्णुस्सर्वांतःस्थितएवच । तन्निःसृतत्वाद्देदानांगायकस्त्रातिचाखिलं ।
 अतोगायत्रिनामासौवासुदेवःपरःपुमान् । भूमाभूतमितिप्रोक्तःपूर्णत्वात्पुरुषोत्तमः । अनन्यापेक्षमुद्रिक्तंस
 र्वस्यविनियामकं । यद्यत्तद्विष्णुरेवनान्यदेतादृशंकचित् । सएवभगवान्विष्णुर्वाङ्मावाचिसंस्थितः । व
 चनाद्धयशीर्षाख्योगायत्र्यांचसआस्थितः । सएवपृथिवीनामापृथिव्यामपिसंस्थितः । विष्णौहिपृथिवीसं
 स्थेजगत्सर्वप्रतिष्ठितं । नातिशेतेचतंकश्चित्सहिसर्वाधिकोहरिः । पृथुत्वात्पृथिवीनामासएवांतःशरीरगः ।
 शरीरत्वादीरणाच्चैवशरीरंभगवानजः । पुरुषोजीवउद्दिष्टस्तस्मिन्नेवस्थितोविभुः । योसौजीवेस्थितोविष्णुः
 शरीरमितिनामकः । शंत्वाच्चरतिरूपत्वादीरणाच्चसएवतु । जीवचैतन्यरूपस्यहृदयेपिव्यवस्थितः । अय
 नाद्धृदिविष्णुःसहृदयंकीर्तितोबुधैः । गायत्र्यांसंस्थितोविष्णुःस्त्रीरूपःसूर्यसप्रभः । द्वितीयश्चैवमत्स्यादिर्भू

छांदो०
॥ १९ ॥

तनामावतारगः । तृतीयोवाचिसंस्थश्चस्त्रीरूपोहयशीर्षकः । चतुर्थःपृथिवीसंस्थःस्त्रीरूपःपीतवर्णकः । जीव
स्यांतर्गतोव्याप्यशरीरमितिनामकः । पंचमस्तद्धृदिस्थश्चषष्ठोहृदयनामकः । गायत्रीनामकोविष्णुरेवंषड्वि
धउच्यते । त्रिभिःस्वरूपपादैश्चभिन्नेनैकेनचैवहि । गायत्रीनामकोविष्णुश्चतुष्पात्संप्रकीर्तितः । भिन्नपादाः
सर्वजीवास्तस्यसादृश्यमात्रतः । स्वरूपपादाविष्णोस्तुत्रयोहिदिविसंस्थिताः । नारायणोवासुदेवोवैकुण्ठइ
तितेत्रयः । अनंतशयनंचैवतथानंतासनंहरेः । बहुलक्षोच्छ्रितेनित्येविमानेसंस्थितंततः । चित्प्रकृत्यात्मनि
ततोदिवीतिकथितंश्रुतौ । लोकत्रयविवक्षायांपरतोलक्षयोजनात् । सर्वद्यौरिति विज्ञेयंततस्तेदिविसंस्थि
ताः । दिवःपरश्चभगवान्सप्तलोकविवक्षया । परंब्रह्मेतिभगवान्सर्वगःसंप्रकीर्तितः । सएवजीवस्यबहिर्हृद
याकाशआस्थितः । योयंहृदयगःसोथजीवांतर्व्याप्यसंस्थितः । व्याप्तोजीवांतरेयोसौसजीवहृदिसंस्थितः ।
एवंचापिचतुष्पात्त्वंवासुदेवस्यकीर्तितं । सएवपूर्णोभगवानप्रवर्त्यस्तथाखिलैः । अन्यैःप्रवर्त्यतेयोसौसप्रव
र्तीतिगीयते । अप्रवर्त्योहरिर्नित्यस्वतंत्रत्वात्सदैवच । अस्यप्रवृत्तिर्नास्तीतिसोप्रवर्तीतिकीर्तितः । पूर्णास्वतं
त्राश्रीश्चास्यवेत्तुर्भवतिशाश्वती । साक्षाद्वायत्र्युपासायांयोग्यएकश्चतुर्मुखः । तस्मादनन्यतंत्रास्यश्रीर्भवे

भाष्यं

३ । १२

॥ ५९३ ॥

न्नान्यथाक्वचित् । विष्णुतंत्रत्वमस्यस्यात्परेषांतस्यतंत्रता । यथाक्रमेणतंत्रत्वंयोग्यताक्रमतोभवेदितिचस
त्तत्त्वे । ब्रह्मशब्दाच्चभगवानित्यवसीयते । पूर्णाप्रवर्तित्वंचतस्मिन्नेवमुख्यं । तावानस्यमहिमेतिमंत्राच्च ।
पादोस्यविश्वाभूतानीतिजीवानांचतुष्पादांतर्भावात् । भूतंयदिदंकिंचेतिषड्विधांतर्भूतंभूतंमत्स्याद्यवतार
रूपमेव । द्वाविंशेष्ववतारेषुजीवोप्युक्तोयथापृथुः । तथापादेषुचतुर्षुसान्निध्याज्जीवईरितः । यथाकालःपु
मान्व्यक्तंप्रकृतिश्चपरस्यतु । विष्णोरूपाणिगण्यंतेपररूपेणवैसह । एवंभूतानिगण्यंतेभिन्नान्यपिपदैःसह ।
मूर्तामूर्तेयथारूपेब्रह्मणस्तुतथैवच । भिन्नान्यपितुभूतानिपदानिस्वपदैःसहेतिप्राथम्ये । सुदर्शनाख्यंस्वास्त्रं
तुप्रायुङ्क्तदयितंतंरिपादितिश्रीभागवतेप्रयोगाच्चनजीवोभगवत्स्वरूपं । सुवर्चलायथासूर्यपत्न्यंशःसमुदाहृता ।
एवंजीवाभगवतोवस्तुभेदेपिसर्वदेतिच ॥खं०॥१२॥ प्राणाभिमानीचक्षुश्चसूर्यएवह्युदाहृतः । तेजोन्नाद्यभि
मानीचप्राग्द्वाराधिपतिर्हरेः । दक्षिणाधिपतिस्सोमोव्यानःश्रोत्राभिमानवान् । यशोलावण्यरूपश्चपश्चिम
द्वारपस्तथा । वागपानात्मकोवह्निर्ब्रह्मतेजोन्नदेवता । उत्तरद्वारपस्त्रिद्रुःसमानोमनआत्मकः । कीर्त्यैश्वर्या
त्मकोनित्यमूर्ध्वद्वारपएवच । प्रधानवायुराकाशःसार्वज्ञादुन्नतेस्तथा । उदानऊर्जितत्वात्सओजःपूर्णत्वतो

छांदो०

॥ २० ॥

महः । परस्यब्रह्मणस्त्वेतेपुरुषाःपंचकीर्तिताः । द्वारपाहृदयेचैवविष्णुलोकेचसर्वदा । आंतरद्वारपाह्येतेज
याद्याबाह्यतःस्मृताः । एवमेतानुपास्यैवतद्गुणांशांशभागभवेत् । विष्णुलोकंतथागच्छेद्भवेदपिसुसंततिः ।
योसौवैकुण्ठगोविष्णुःसप्तलोकोपरिस्थितः । सएवसर्वलोकेषुविश्वतोब्रह्मणस्तथा । उच्चेषूत्तमलोकेषुतथाप्रत्य
वरेषुच । पुरुषेषुचसर्वेषुसएकःसंव्यवस्थितः । प्राणसंस्थस्सवैविष्णुःप्राणोभौसंव्यवस्थितः । स्पर्शेनदृश्यते
चामिस्तदृष्टिरिवसाततः । सप्राणःस्तौतितंविष्णुंसास्तुतिःश्रूयतेसदा । कर्णौपिधायतद्विद्वान्दिव्यचक्षुःसु
कीर्तिमान् । मुक्तोभूत्वाभवेद्यस्मादुपासीतैवसंततमितिसत्तत्त्वे । दिक्षुयानाद्यशोव्याप्तंकीर्तिःप्रत्यक्षतःस्तु
तिरितिशब्दनिर्णये । सर्वतःपृष्ठेषुसर्वतउच्चेषुवैकुण्ठक्षीरसागरानंतासनादिषु । विश्वतोब्रह्मणोप्युच्चेषु ततउ
त्तमोनास्तीत्यनुत्तमाः सर्वतःस्वयमुत्तमाः । पृथिवीस्थेषुसर्वोच्चोलोकोनंतासनात्मकः । अंतरिक्षात्मकेभ्य
श्चश्वेतद्वीपेस्थितोहरिः । द्यात्मकेभ्यश्चसर्वेभ्योवैकुण्ठश्चोच्चउच्यते । पृथिव्यांद्यौर्महामेरुराकाशेसूर्यमंडलं ।
दिवींद्रसदनंचैवतत्परेतुदिवःपरे । पृथिव्यांब्रह्मणोमेरौजयंतंत्वंतरिक्षगं । तृतीयंसत्यलोकंचसदनंत्रिविधं
स्मृतं । तेभ्योनंतासनाद्यायत्परतोविश्वतःपरइतिसत्तत्त्वे । निनदःसमुद्रघोषःस्यान्नदधुर्मधसंभवइतिच ।

भाष्यं

३ । १३

॥ ५९४ ॥

चक्षुष्यश्चक्षुषिब्रह्मण्येषयातीत्युपासकइतिच ॥ खं० ॥ १३ ॥ इदं ब्रह्मातिसामीप्यात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । तच्च ब्रह्म
जलान्साक्षाद्योसौविष्णुर्जलेऽनिति । आनीदवातमितियं वेदवागवदत्स्फुटं । अप्रकेते तु सलिले ब्रह्मनारा
यणोपिसः । इति शांत उपासीत यस्माज्ज्ञानमयः पुमान् । क्रतुस्तु निश्चितं ज्ञानं तद्वशः पुरुषो मृतौ । तस्माद्वि
निश्चितं ज्ञानं कुर्याद्विष्णौ महागुणे । महाज्ञानात्मकत्वात्तु प्रोक्तो विष्णुर्मनोमयः । यस्माद्वलशरीरो सावतः
प्राणशरीरकः । आसमंतात्प्रकाशात्स आकाशात्मा प्रकीर्तितः । सर्वगंधादिरूपश्च भोक्ता चैषां सदैव हि ।
इति निश्चयकृद्यातितमेव पुरुषोत्तममिति सद्गुणे । एकत्र सर्वगंधादिना चिदानंदात्मकसर्वगंधादिरूपत्वमु
च्यते । अन्यत्र तद्भोक्तृत्वं ॥ खं० ॥ १४ ॥ कइत्यानंद उद्दिष्ट उश इच्छा प्रकीर्तिता । आनंदेच्छा स्वरूपो
सौकोशो विष्णुः प्रकीर्तितः । तस्योदरे तरिक्षं च पृथिवी पादबुधयोः । शिरोविवरगाद्यौश्च दिशो बाहुषु संस्थि
ताः । अजरोयं महाविष्णुर्वसवो देवतागणाः । तेषां निधानं भगवांस्तस्मिन् सर्वमिदं श्रितं । प्राचीदिक् संस्थित
स्तस्य बाहुर्दक्षिण ऊर्ध्वगः । जुहूः सहोमकर्तृत्वाद्भुंक्ते ह्येतेन केशवः । दक्षिणस्त्वधरो बाहुर्दक्षिणादिक् स्थितो
विभोः । सहमानेति संप्रोक्तो मानं वेदात्मकं यतः । शंखो वेदात्मकः शंखसहितो दक्षिणाधरः । बाहुर्जुहोति च

छांदो०

॥ २१ ॥

क्रेणशत्रूनित्यथवाजुहः । प्रतीचीदिविस्थितस्तस्यवामबाहुस्तथोत्तरः । राजीयुक्तगदायुक्तोराज्ञीनामाप्रकीर्तितः । अधरोवामबाहुर्यउत्तरादिक्रस्थितोविभोः । श्रियआधारपश्चित्वात्सुभूतानामकःस्मृतः । दिङ्नामानश्चतेप्रोक्ताधर्मज्ञानातिदेशनात् । तेभ्योजातोमहावायुर्दिशांवत्सस्ततःस्मृतः । धर्मज्ञानादिरूपेणविष्णोर्बाहुचतुष्टयात् । जातंवायुंविदित्वैवपुत्रोभूत्वानरोदिति । नजायतेनप्रियतेमुक्तोभूत्वासुखीभवेत् । वायुं हरेःसुतंज्ञात्वानाहंपुत्रतयाऽरुदं । हरेःप्रसादसामर्थ्यादजराचामराह्यहं । अनादिकालसंबंधादित्युवाचपुरारमा । अविनष्टंपरानंदकामंविष्णुंसदाह्यहं । प्रपद्येतत्प्रसादेनकेवलंनात्मशक्तितः । प्राणंसर्वप्रणेतारंप्रपद्येकेशवंसदा । प्रभूतंयदिदंकिंचित्प्रादुर्भावात्मकंहरेः । मत्स्याद्यंतत्प्राणएवविष्णुर्नास्त्यत्रसंशयः । तस्मान्मत्स्यादिरूपंतंविष्णुमेवप्रपद्यथ । हेजनाइत्यवोचत्सालक्ष्मीःसर्वाःप्रजाःप्रति । प्राणनामावासुदेवोमोक्षंस्वान्प्रणयेद्यतः । संकर्षणस्तुभूर्नामाभूषयेज्ज्ञानतोयतः । सपृथ्व्यांपृथिवीनामास्वात्मानंप्रथयेद्यतः । अंतरिक्षेतरिक्षाख्योयतःसाध्वंतरीक्षते । दिविद्युनामासविभुःसर्वक्रीडाकरत्वतः । प्रद्युम्नश्चभुवोनामासृष्ट्यायद्भावयेज्जगत् । सोमिनामापरोवह्नावत्तिसर्वयतोहुतं । वायुनामासवायुस्थोवात्यायुश्चयतोस्यतत् । आदि

भाष्यं

३।१५

॥५९५॥

त्याख्यःसआदित्येआददात्यायुरस्ययत् । स्वर्नामात्वनिरुद्धोसौपरानंदप्रदत्वतः । ऋग्वेदाख्यःसऋग्वेदेज्ञा
नंवेदयतेयतः । यजुर्वेदोयजुर्वेदेयज्ञंवेदयतेयतः । सामवेदःसामवेदेसाम्यंवेदयतेह्ययं । एवंचतुर्विधंतत्त्वं
तदवोचमहंहरेः । इत्युवाचेंदिरादेवीस्तुवंतीपरमंहरिमितिच । पुल्लिङ्गेनोच्यतेस्त्रीचपुंवच्छक्तिमतीयदीति
च ॥खं०॥१५॥ विष्णुपूजार्थयज्ञोहमित्युपासनमादरात् । कुर्वीतपुरुषोनित्यंतस्ययत्षोडशोत्तरं । शतमा
युस्तत्सवनत्रयमीरितमुत्तमं । चतुर्विंशत्तुयत्पूर्वप्रातःसवनमेवतत् । प्रार्थयित्वावसूस्तद्वंपुमान्मृत्युमपानुदे
त् । मध्येचतुश्चत्वारिंशन्मध्यमंसवनंस्मृतं । रुद्राणांप्रार्थनेनात्रपुमान्मृत्युमपानुदेत् । ततोष्टचत्वारिंशत्तु
तृतीयंसवनंस्मृतं । आदित्यानांप्रार्थनेनतद्वंमृत्युमपानुदेदितिसर्वयज्ञे । महिदासोन्यःकृष्णश्चान्यएव ।
महिदासस्त्वैतरेयःकृष्णोन्योदेवकीसुतः । कपिलश्चद्वितीयोन्यस्त्रयएतेपुरानराः । संगत्योच्चैस्तपस्तेपुब्रह्म
णेपरमेष्ठिने । मातुःस्वस्यचनामैक्यंविष्णुनास्यादितिह्युभौ । स्वात्मशिष्यप्रशिष्याणांनामैक्यंकपिलस्तथा ।
एवमेवचवेदोक्ताभवेमेतित्वतंद्रिताः । तान्वरान्प्रददौतेषांब्रह्मालोकपितामहः । तस्मात्तन्नामिनश्चासंस्त्रय
स्तेमुनयोपिहि । महिदासस्त्वैतरेयोबह्वृचोपनिषद्गतः । साक्षात्सभगवान्विष्णुस्तन्नामैकोमुनिर्ह्यभूत् । कृ

छांदो०

॥ २२ ॥

ष्णस्तुवासुदेवाख्यः परमात्मैवकेवलं । तन्नामादेवकीपुत्रस्त्वन्योप्यभवदंजसा । कपिलोवासुदेवाख्यः साक्षा
न्नारायणः प्रभुः । तन्नामाकपिलोन्यस्तुशिष्यनाम्नासहाभवत् । सषोडशशतंजीवीमहिदासोपरस्त्वृषिः । घो
रशिष्यस्तथाकृष्णः कपिलश्चकुशास्त्रकृत् । त्रयएतेवरंप्राप्यब्रह्मणः परमेष्ठिनः । कृतकृत्याः प्रमुमुदुस्तन्नामा
नश्चतेभवन्नितिकालकीये ॥खं०॥१६॥ स्वरूपभूतयज्ञस्यक्षुत्पिपासारतिस्तथा । दीक्षाभोजनपानेचरति
श्चोपसदः स्मृताः । व्यायहासभक्षास्तुस्तुतशस्त्रालकाः स्मृताः । तपोदानार्जवाहिंसाः सत्यमप्यस्यदक्षिणा ।
सोष्यत्यसोष्टेतिततोयज्ञवत्पुत्रजन्मनि । आहुर्हिपुनरुत्पत्तिः प्रसवः प्रथमापितुः । यज्ञस्नानंतुमरणंतदाध्या
येत्रयंपुमान् । भगवन्नक्षयोसित्वमच्युतोसिगुणैः सदा । प्राणाच्चसुखितोनित्यमाधिक्येनेतिचिंतयेदितिस
त्तत्वे । आदित्तस्मादेवतत्प्रसादादेव । प्रत्नस्यपुरातनस्यानादेर्भगवतोरेतसः रतिरूपस्यज्योतिः पश्यंति ।
वासेनरमयतीतिवासरं । दिवः परतोवैकुण्ठेयदिध्यते । ऋद्धतममेवसर्वदा । अथयदतः परइत्युक्तत्वाच्च ।
नचादित्यमंडलंदिवः परतः । उत्तरंज्योतिः पश्यंतः स्वरानन्दरूपंपरिपश्यंतोवयंतमसउदगन्म । उत्तरंज्योतिः
पश्यंतस्तदेवोत्तरंस्वश्चपश्यंतः । द्विरुक्तिस्तात्पर्यार्था । उदाख्यंज्योतिरुत्तमंतमसः सकाशादगन्मप्राप्तास्मे

भाष्यं

३ । १७

॥५९६॥

त्यर्थः । तस्योदितिनामेतिश्रुतेः । देवत्रादेवंदेवविषयेपिदेवंदेवानांदेवमित्यर्थः । सूरिभिःप्राप्यत्वात्सूर्यरति
रूपंपरंज्योतिरनादेःकेशवस्ययत् । तत्प्रसादेनपश्यंतिहृदिवासाद्रतिप्रदं । यत्पूर्णं सर्वदाभातिवैकुण्ठेपरतोदि
वः । तद्गुदाख्यंप्रपश्यंतोनिर्गत्यतमसोवयं । ज्योतिरानंदसद्रूपमुत्तमोत्तमसूत्तमं । देवानांदैवतंसाक्षात्सूरि
प्राप्यंपरंपदं । प्राप्ताःस्मवासुदेवाख्यमितिमंत्रहृगब्रवीदितिनारायणीये ॥ खं०॥१७॥ मनःसंस्थस्तुयोदेवः
साक्षान्नारायणःप्रभुः । सएवाकाशसंस्थश्चमनआकाशनामकः । मननान्मनआकाशआसमंतात्प्रकाशना
त् । वासुदेवादिभेदेनसवागादिषुसंस्थितः । अग्न्यादिषुचतन्नामावागादिस्थःसएवतु । अग्न्यादिस्थैःसहैवे
शोभातिदुष्टांस्तपत्यथ । एवंविद्वांस्तमीशेशंयशोज्ञानसुखात्मतां । कीर्तिंचब्रह्मसंप्राप्त्यावरतांमुक्तिगामपि ।
प्राप्यभातितपत्यद्धास्वाज्ञानादिकमेवचेतिच ॥खं०॥१८॥ अगम्यत्वादसन्नामब्रह्मनारायणाभिधं । प्रलये
वासुदेवाख्यंगम्यंसदभवद्विदां । तत्प्रकृत्यासमभवत्ततआंडमजायत । तस्मिन्नादित्यनामासावभवत्सूर्यमं
डले । नियंतैवचसूर्यस्यभगवान्पुरुषोत्तमः । तस्मादादित्यनामानमादित्यस्थंजनार्दनं । ब्रह्मोपासीतपरमं
सर्ववेदज्ञताततइतिब्रह्मतत्त्वे । उल्लूलवउरुरवः । अतिमहांतोगायत्र्यादिघोषाःउपचनिग्रेडेरन् । मुक्तेतस्मि

छांदो०

॥ २३ ॥

नेववसेयुः । सूर्यविंबस्थितेविष्णौजायमानेपरात्मनि । गायत्रीपूर्वकैर्वैर्ब्रह्माद्यास्समुपस्थिताः । उपतिष्ठंत्य
तो नित्यंगायत्र्यादिभिरंजसा । तद्विद्वान्मुक्तआवासोवेदानांसर्वदाभवेदिति च ॥ खं० ॥ १९ ॥ इति श्रीमदा
नंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥
हरिःॐ ॥ भल्लाक्षमंदाक्ष । यथाकृतेजितेत्रेतादिजयफलंचतस्यैवभवति एवमन्येषांपुण्यफलंप्राधान्येनत
स्यैवभवति । अरेअंगइष्टसयुग्वारैकोज्ञातव्यः । अहंह्यरा३इतिपुतिःपामकपणभावेन ॥ खं० ॥ ११ ॥ शुचाऽऽ
द्रवणाच्छूद्रः । राजापौत्रायणःशोकाच्छूद्रेतिमुनिनोदितः । प्राणविद्यामवाप्यास्मात्परंधर्ममवाप्तवानिति
पाद्वे ॥ खं० ॥ २॥ संवृक्तेसर्वदेवान्यद्वायुःसर्वगईरितः । महिमास्यमहानेषयदनद्योत्तिदेवताइतिप्रभंजने । द
शेतिवैसर्वमितिश्रुतेः । कृतस्यचपूर्णाल्मकत्वादध्यात्माधिदैवतभेदेनपंचदेवतादशभूताःकृतं । तस्माद्वायु
नासहदशसंख्यापूरणात्सर्वदिक्षुस्थितादेवतावायुनासहान्नमेव । अन्नादीदेवताविराड्विष्णुरेव । अनद्यमा
नइत्यन्यैरनद्यमानः । वायुस्तुसर्वदेवात्तावायोरत्ताजनार्दनः । नतस्यकश्चिदत्तास्तिसविराडधिराजनादि
तिच ॥ खं० ॥ ३॥ आर्जवंब्राह्मणेसाक्षाच्छूद्रोऽनार्जवलक्षणः । गौतमस्त्विति विज्ञायसत्यकाममुपानयदिति

भाष्यं

४ । ४

॥ ५९७ ॥

सामसंहितायां ॥खं०॥४॥ वायुर्वृषभरूपःसन्नमिहंसश्चतुर्मुखः । मद्भुरूपश्चवरुणःसत्यकामायहोचिरे । प्रका
शानंततेजोवत्स्थानवत्संज्ञिकाहरेः । वासुदेवादिकामूर्तीःप्रत्येकंचतुरात्मनः । दिगादिषुस्थितास्तेषामधि
पाश्चतदारूयकाः । नाचार्यबुद्ध्यातैरुक्तमतोनुज्ञांगुरोरगात् । उत्तमाचार्यसंप्राप्त्यैनावराचार्यतःकचित् । इ
च्छेदनुज्ञांश्रुत्वापिनानुज्ञांप्रार्थयेत्ततः । ऋषिभ्यस्तूत्तमादेवादेवेभ्योवायुरुत्तमः । वायोश्चभगवान्विष्णुर्नत
स्मादुत्तमोगुरुरित्याचार्यसंहितायां । अत्रहनकिंचनवीयायदेवेभ्यःश्रुत्वानचतेकाचिद्धानिरभवदित्यर्थः ॥
॥खं०॥५-९॥ प्राणोब्रह्मबलरूपंब्रह्मकमानंदरूपंखंज्ञानरूपं । अपरंब्रह्मसप्राणःसाक्षाद्योबलदेवता । ज्ञाना
नंदात्मकंपूर्णंपरंब्रह्मस्वयंहरिः । नैजानंदबलोद्रेकःकमित्युक्तोमनीषिभिः । बलज्ञानसमाहारःपूर्णःस्वमिति
शब्दितः । तदात्मकःपरोविष्णुराकाशइतिकीर्तितः । एवंप्राणस्तथाऽऽकाशोब्रह्मणीद्वेप्रकीर्तितेइतिच । प्रा
णशब्दस्यवायुरर्थःप्रसिद्धः । कखयोर्भिन्नार्थत्वशंकयाकंचखंचनविजानामीत्याह । अतएवैक्याभिप्रायेणय
द्वावकंतदेवखंयदेवखंतदेवकमित्यूचुः ॥खं०॥१०॥ पृथुत्वात्पृथिवीविष्णुरग्निश्चाप्यंगनेतृतः । अन्नमत्तृत्वतो
नित्यमादित्यश्चादिरूपतः । आपआपालनाच्चैवदेशनाद्दिशएवच । अनन्यराजोनक्षत्रमानंदत्वाच्चचंद्रमाः ।

छांदो०
॥ २४ ॥

प्राणोसौबलरूपत्वादाकाशःपूर्तिहेतुतः । द्यौःप्रकाशस्वरूपत्वाद्धेदनाद्विद्युदेवच । यःसोमसूर्यविद्युत्सुतत्त
न्नामाहरिःपरः । अहेयत्वादहंनामागार्हपत्यादिसंस्थितइतितत्त्वसंहितायां । जीवैक्यपक्षेआदित्येपुरुषंचंद्र
मसिविद्युतीतिभेदव्यपदेशोनयुज्यते । पृथिव्यग्निरन्नमादित्यआदित्येपुरुषइत्यादिनाआदित्यादिशब्दवाच्यौ
सप्तम्यर्थःप्रथमार्थश्चद्वौप्रतीयेते । अतो नैक्यमुच्यते । सएवाहमस्मीत्यंतर्यामिणोःसर्वविशेषाभावज्ञापनार्थः ।
पूर्वसोहमस्मीत्यभेदेतात्पर्याधिक्यज्ञापनाय । अहमस्म्यादिकाःशब्दाअंतर्यामिणिमुख्यतः । तत्संबंधाज्जी
वगाश्चतस्माद्धेदगताहरौ । अस्मच्छब्दोदितोतःस्थआत्माव्याप्तोजनार्दनः । अग्नयोद्विविधंविष्णुमवोचन्नृप
कोसलइतिसामसंहितायां । नास्यापरपुरुषाःक्षीयंतेभृत्यवानेवभवति लोकीभगवल्लोकीभवति । इहचअव
चइहावे । इहेतिमनुष्यलोकस्थाउच्यंते अवेतिपातालस्थाः । मानुषासुरौभगवंतंनिहुतएवनवक्तुंसमर्थौ । अतो
देवाएवमामनुशासुरित्यर्थः । ईदृशाइतिवर्णतोज्वालावर्णाइति । अन्यादृशाश्चकरशिरश्चरणादिमंतः ।
चंद्रादिसर्वनामवत्त्वात् । योदेवानांनामधाएकएवेतिश्रुतेर्विष्णोरेवसर्वनामानि ॥खं०॥११-१४॥ असंगभग
वत्स्थानत्वाच्चक्षुषोसंगत्वमुच्यते । यत्स्थानत्वादिदंचक्षुरसंगंसर्ववस्तुषु । तस्मै नमोभगवतेवामनायपरात्म

भाष्यं

४।१५

॥५९८॥

नइतिमहाकौर्मे । इमंमानवमावर्तनावर्तते । मानवायत्रावर्ततेसमानवावर्तः । तंमानवावर्तप्रतिनावर्तते ।
चक्षुस्थंवामनंवेदसपुनर्नैवजायते । मुक्तोदुस्तरसंसारादामनंप्राप्नुतेचिरादितिच॥खं०॥१५॥यज्ञाभिमानीय
ज्ञाख्योवायुर्यज्ञेप्रतिष्ठितः । जशुद्धभावइत्यस्माद्यन्नयंपावयेद्यतः । अतोवायुर्यज्ञनामातत्पादौवाङ्मनःस्थि
तौ । दक्षिणोस्यमनःसंस्थोब्रह्मर्त्विक्तस्यपूजकः । होत्राद्यावाचिसंस्थस्यवामपादस्यपूजकाः । तस्मात्प्रात
रनूवाकपरिधान्योर्यदंतरा । ब्रह्माचेदुत्सृजेद्वाचंयज्ञपालोपकृद्भवेत् । वाङ्मनःपादयज्ञाख्यप्रतिमोवायुरीरितः ।
ध्यायन्वायुंहरिंचैवततोब्रह्मामुनिर्भवेत्॥खं०॥१६॥अग्निर्नासिक्यवायुश्चसूर्योलोकरसास्त्रयः । अग्नेरसस्तुक्
ग्वेदमानीब्रह्माप्रकीर्तितः । नासिक्यवायोस्तुरसोयजुर्वेदात्मकोहरः । सामवेदाभिमानीतुवायुःसूर्यरसःस्मृ
तः । वराहसिंहकपिलास्तेषांभूरादिनामकाः । व्याहृतीभिस्ततो जुह्वन्ब्रह्मैवंविद्धिरिष्टितः । सर्वान्सक्त्विजोर
क्षेद्ब्रह्मैवंवित्ततोभवेदितिच । उदक्प्रवणऊर्ध्वप्रवणःऊर्ध्वलोकानुसारी । यज्ञस्यदुरिष्ट्यायतोयतःस्थानादावर्त
तेतत्तत्स्थानमेवंविदाब्रह्मणागच्छति । तद्ब्रह्मैवैकर्विकुरून्कर्तृन्यजमानादीनभिरक्षति । अश्वाआशुज्ञानी ।
वागतिगंधनयोरितिधातोः । गतिशब्दश्चावगतौभवति । दीर्घविंदुविसर्गादीनांलोपोवेतिसूत्रादाशुवैवाश्वा

छांदो०
॥ २५ ॥

॥खं०॥१७॥इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येचतुर्थोऽध्यायः॥ ४ ॥
हरिः ॐ ॥ यःश्रेष्ठंज्येष्ठमखिलदेवानांवायुमंजसा । वेदसस्वसमानानांज्येष्ठःश्रेष्ठोविमुक्तिगः । समीपेवसतां
श्रेष्ठोवसिष्ठस्यैववेदनात् । एकस्थानेस्थितिस्तुस्यात्प्रतिष्ठाज्ञस्यचेच्छतः । संपदेत्तुस्संपदःस्युर्गृहंचायतनंवि
दः । ज्येष्ठःश्रेष्ठोवसिष्ठश्चसंपदायतनंतथा । वायुरेवमहांस्तस्यप्रसादादग्निरेवतु । उपचारतोवसिष्ठःस्यात्प्रति
ष्ठैवंरविस्ततः । संपदिंद्रस्तथैवोक्तोरुद्रआयतनंतथेतिप्रभावे । सर्वेन्द्रियाणांव्यापारान्प्राणएवकरोत्ययं । इन्द्रि
यस्थःपृथक्कासौशक्तोपिस्वयमेवतु । षण्मासात्पूर्वबालानांकेवलंप्राणतोभवेत् । व्यापार्यमनसासर्वमतःपश्चा
दसंस्मृतिः । तुरीयायामवस्थायांप्राणादेवविवोधनं । तथापिसंस्मृतिस्तत्रप्राणवश्यतयाभवेत् । प्राणस्यव
श्यतानामभक्त्यास्यात्तत्प्रसादतः । प्राणेवश्येमनोवश्यमिन्द्रियाणिचसर्वशइतिच । अक्षेषुप्रतिप्रतिस्थितत्वा
दनःप्रत्यक्षं । प्राणविज्ञानयोग्यस्तुरुद्रोमुख्यतयास्मृतः । तस्मात्ससर्वभोक्तास्यात्तदन्येषांस्वयोग्यतइतिच ।
सिद्धमेवान्नवस्त्राद्यंविष्णोःस्वातंत्र्यतःसदा । स्वार्थसमर्पयेद्विष्णौयथाप्राणेषुराःपुरेतिकर्मानुपूर्व्या । प्राणस्य
वस्त्रबुध्यातुभोजनोभयतःपिबन् । स्वर्गेमुक्तौतथादिव्यवस्त्रलाभीभवत्यलमितिप्रभंजने । योग्यस्यप्राणवि

भाष्यं

५ । १-२

॥५९९॥

द्यायांस्थाणोरपिहितच्छ्रुतेः । पलाशाद्यंभवेदत्रपरतोमुक्तिरेवच । विष्णोर्ज्ञानमनुप्राप्यभवेन्नास्त्यत्रसंश
यइतिप्राणसंहितायां । ज्येष्ठश्रेष्ठादिकैर्हुत्वाप्राणायामत्रपरत्रच । ज्येष्ठःश्रेष्ठःसमानेभ्योभवेन्नात्रविचारणेति
च । सवितुर्जगत्प्रसवितुर्विष्णोःसकाशाद्वयंभोजनंरक्षांसर्वभोगांश्रवणीमहे । भगस्यसमग्रैश्वर्यादिसर्वगुण
स्वरूपस्यविष्णोः ॥ पुरुषंतुरंवायुंश्रेष्ठंसर्वधातृणांउत्तमंचधीमहि । नारायणीयंतंवायुंचितयित्वोत्तमोत्तमं ।
जगत्प्रसवितुर्विष्णोःसकाशाद्भोगमाप्नुमइतिच ॥खं०॥१-२॥ नारायणादयःपंचक्रमात्पंचाक्षयःस्मृताः । अ
दनादगनेतृत्वान्नितरामचलत्वतः । समेधनात्समिद्धिष्णुर्द्धूत्काराद्धूमउच्यते । अरंचितत्वादर्चिश्चसोंगारो
ऽऽगरतेरपि । विविधंस्फुरणाच्चैवविष्फुलिंगइतीरितः । पुनर्नारायणाद्यात्माप्रत्येकंपंचरूपवान् । आदित्यस्स
तथादानाद्रश्मीरतिशरूपतः । तमसाहननीयत्वादहश्चंद्रःपरस्सुखं । अनन्यराजोनक्षत्रंवायुर्ज्ञानायुरूपतः ।
अभ्रमब्भरणाद्विष्णुर्विद्युद्विद्योतनादपि । अशनादशनिश्चैवनिर्हार्दाद्वादुनिस्तथा । संवत्सरोवासनाच्चसआ
काशःप्रकाशनात् । रात्रिश्चरतिदानात्सदिशतीतिदिशःस्मृतः । अवांतरंदिशेद्यस्मादवांतरदिगुच्यते । वच
नाद्वाकृतथाप्राणस्वननाच्चक्षुरुच्यते । दर्शनाच्छ्रवणाच्छ्रोत्रंजिह्वावैहोमतःस्मृतः । उपस्थितेरुपस्थःसउपमं

छांदो०

॥ २६ ॥

त्रकृदेवसः । योनिर्युनक्तियस्मात्ससर्वातः कृच्चनंदनः । असौलोकः प्रकाशत्वात्प्राणस्थत्वाच्चकेशवः । पर्जन्यो
जनकोयस्मात्पृथिवीप्रथितत्वतः । पुरुषः पुरुषस्मात्सयोपाजोष्योयतोखिलैरितिसामसंहितायां । अभ्रधूमा
दिभावस्तुजीवस्याभ्रादिसंस्थितिः । अभ्रादिमानिरूपंतुज्ञानिप्राप्यंतोभवेदितिच । परमस्यजन्यमितिप
र्जन्यः । पंचपंचस्वरूपेणसूर्यादौसंस्थितोहरिः । स्वर्गादौचापितन्नामातद्योगान्नामिनःपरइतिच॥खं० ३-१०॥
प्रत्यब्दयज्ञकृत्सम्यङ्महाशालः प्रकीर्तितः । वेदवेदार्थवित्सम्यङ्महाश्रोत्रियउच्यते । क्रीडात्मकत्वाद्धारुण्यं
चसुतेजाश्चातितेजसा । स्वर्गाधारंशिरोविष्णोः सर्वरूपातिदर्शनात् । चक्षुस्तुविश्वरूपाख्यमादानादायुषाम
पि । आदित्याख्यंचसूर्यस्याप्याश्रयंसर्वदास्मृतं । वाय्वादिप्राणशक्यंनयत्तत्कर्ताहरेर्यतः । प्राणस्तेनपृथग्व
त्मावायुर्ज्ञानायुरूपतः । वायोरप्याश्रयो नित्यंवहुत्वाद्बहुलः स्मृतः । आकाशनामाचादीप्तेर्मध्यदेहोरमापतेः ।
व्याप्तत्वादापइत्युक्तोरयीरतिकरत्वतः । वस्तिराकाशवायोश्चतावाधारौप्रकीर्तितौ । प्रथनात्पृथिवीनामाप्र
तिष्ठाचप्रतिष्ठितेः । पादौभगवतोविष्णोःपृथिव्याश्रयएवच । उत्तमानांहिपादेनसर्वरूपंहिकथ्यते । विष्णोः
पदमितिह्यस्मात्प्रथितिर्वैदिकीस्मृता । प्राणश्चक्षुस्तथादित्यइत्येकादेवतास्मृता । पूर्वद्वारपतिर्विष्णोर्व्यानः

भाष्यं

५। ४-११

॥६००॥

श्रोत्रं च चंद्रमाः । दक्षिणद्वारपस्त्वेको वागपानोऽग्निरेव च । पश्चिमद्वारपोऽप्येकः समानो मन एव च । इंद्र इत्येक ए
वोक्त उत्तरद्वाररक्षकः । उदानो वायुरित्येक ऊर्ध्वद्वाराधिपश्चसः । स एवाकाशनामा चलक्ष्म्या विष्टो विशेषतः ।
पृथिवीनामिका श्रीस्तुद्यौर्दिशो विद्युदेव च । वायुपत्नी समुद्दिष्टा तत्तद्वाराधिपाश्चते । अधितिष्ठति ते सर्वे नारा
यणमनामयं । यद्विष्णुर्ज्ञानरूपत्वात्किमानंदस्वरूपतः । एतेषु तृप्तेषु हरिस्तृप्यत्येषां प्रियो ह्यसौ । सूर्यप्रसादात्तु न
राः पूर्वद्वारेण केशवं । प्राप्तुवंत्यथ सोमस्य प्रसादात्पितरस्तथा । द्वारेण दक्षिणेनैव गंधर्वाः पश्चिमेन तु । अग्निप्र
सादादृषय उत्तरेणेंद्रसंश्रयात् । शिवाद्या वायुमाश्रित्य यांत्यूर्ध्वेण हरिंसुराः । वैश्वानराख्यविष्णोस्तु सम्यग्ज्ञा
नेन सर्वशः । वैश्वानरज्ञानयोग्याः साक्षादेव सुराः स्मृताः । तस्मात्तेषां फलं सर्वमन्येषां तु स्वयोग्यत इति वैश्वा
नरविद्यायां । कोन आत्मा किं ब्रह्म । सोऽयमात्मा चतुष्पात् । स्थूलभुग्वैश्वानरः प्रथमः पादः । वैश्वानरः साधार
णशब्दविशेषात् । अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित इत्यादेश्व वैश्वानरो विष्णुरिति सिद्धं । स वायुः
स आकाशः वायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठत इति वचनाद्वायोरूपमन्याधिष्ठितमाकाशाख्यं वायोः स्वरूपमिति विज्ञा
यते । आकाशनामा विघ्नेशो वायुश्चाकाशकः स्मृतः । आकाश इति लक्ष्मीश्च तथा काशो हरिः स्वयमिति श

छांदो०
॥ २७ ॥

ब्दनिर्णये । सुतेजोविश्वरूपादिभेदेनांगानिमापतेः । अभिन्नान्यपिकथ्यंतेलोकदृष्टिविभेदतइतिच ॥ खं०
११-२४॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
हरिःॐ ॥ अधीत्यब्दद्वादशत्वाद्द्वादशाब्दइतीरितः । श्वेतकेतुर्भारतेतुनोत्पत्तिद्वादशत्वतइतिवाक्यनिर्णये ।
यथामृत्पिंडविज्ञानात्सादृश्यादेवमृन्मयाः । विज्ञायंतेतथाविष्णोःसादृश्याज्जगदेवच । यथास्वर्णस्यविज्ञाना
त्सर्वेलोहमयास्तथा । प्राधान्याद्विष्णुविज्ञानाद्विज्ञातंस्याज्जगत्सदा । अत्यल्पेपिहिविज्ञातेसदृशेतादृशंवहु ।
ज्ञायतेनखकृतन्यायथासर्वमयोमयं । किमुविष्णोर्वहोर्ज्ञानादत्यल्पंजगदीदृशं । अनन्याधीनविज्ञानादन्या
धीनंतथैवच । मृदयोलोहनाम्नां हिज्ञानात्सांकेतिकंयथेत्यादिसामसंहितायां । स्वर्णलोहमणिश्चैवपुरटंचाभि
धीयतइतिशब्दनिर्णये । विकारत्वविवक्षायामेकपिंडमणिशब्दाव्यर्थाःस्युः । मृत्तिकेतिलोहमणिरितिकाष्णा
यसमित्यत्रेतिशब्दानामधेयशब्दाश्चव्यर्थाःस्युः । विकारमिथ्यात्वविवक्षायांमृत्तिकैवसत्यंलोहएवसत्यंका
ष्णायसमेवसत्यमित्येवस्यात् । नतुनामधेयादिशब्दाः । नचवाचारंभणमात्रमितिमात्रशब्दोस्ति । नचार
भ्यस्यारंभणमितियुज्यतेशब्दः । क्रियाह्यारंभणं । अतोवाचानाम्नामारंभणंविकारोविविधाकारोविक्रियमा

भाष्यं
६ । १

॥६०१॥

णः । सत्यं नाम धेयं सर्वदा विद्यमानं नाम धेयं । मृत्तिकेत्यादय इत्यर्थः । सत्त्वेन कालतस्ततं ज्ञायते विद्वद्भिरिति
नित्यत्वेन प्रसिद्धमेव सत्यमित्यत्र विवक्षितं । संकेतेन क्रियमाणानि ह्यन्यानि नामानि । अतो विकाररूपाणि ।
विकारशब्दस्य नियतपुल्लिङ्गत्वादारंभणं विकार इति वेदाः प्रमाणमिति वक्ष्यते । न च मृत्तिकादिनाम विकारः
सांकेतिकं नाम । प्राधान्यमेवात्र मृत्तिकादिनाम बद्धगवतो विवक्षितं । सृष्टिश्च प्राधान्यार्थमेवात्रोच्यते ॥ खं०
॥१॥ एकमेवाद्वितीयं स्वगतभेदवर्जितं समानवर्जितं च । एकमेवाद्वितीयं तत्समाभ्यधिकवर्जनात् । स्वगता
नां च भेदानामभावाद्ब्रह्मशाश्वतमिति प्रवृत्ते । भेदाभेदनिवृत्त्यर्थमेव शब्दो वधारकः । समाधिकनिवृत्त्यर्थमद्वि
तीयपदं तथा । भेदाभेदेऽप्येकशब्दो यतो वयं विनिश्चितः । एकमेवेत्यतः प्राहनारायणमियं श्रुतिः । समेद्विती
यशब्दः स्यादद्वितीयो समत्वतः । साधिकः कुत एव स्यादित्याह परमाश्रुतिरिति सामसंहितायां । न च विजाती
यभेदवर्जनं नाम कुत्रचित्प्रसिद्धं । तत्प्रमाणाभावाच्च । एक एवाद्वितीयो भगवांस्तत्सदृशः परो नास्तीति च श्रु
तिः । एको भगवांस्तत्सदृशपरो नस्तइति च । विजातीयाभावेऽप्येनाश्रुतं श्रुतं भवतीत्यादिविशेषणं च व्यर्थं । य
स्य कस्यचिज्ज्ञानं तज्ज्ञानमेव भवति । अज्ञानमपि ज्ञानमेव भवति । भेदाभावात् । न च मिथ्यासत्यमिति भेदः ।

छांदो०

॥ २८ ॥

तस्यैवविजातीयत्वप्राप्तेः। तद्भेदस्यमिथ्यात्वेतदभेदस्यसत्यत्वप्रसंगाच्च। मिथ्यासत्ययोरैक्येइदंसत्यंइदमिथ्ये
तिभेदाभावाज्जीवेशभेदादेरपिसत्यत्वप्रसंगः। अतःपरमार्थब्रह्मान्यन्मिथ्येत्यपिनयुज्यते। अतःसजातीयः
स्वगतभेदोधिकाख्यंविजातीयंचात्रनिषिध्यते। सर्वोत्तमत्वात्सन्नामाहरिर्नारायणःप्रभुः। सोसृजत्प्रथमंदेवीं
तेजआख्यांश्रियंसतीं। ततेस्थितेनरूपेणसाऽजैवहियतःसदा। तेजइत्युच्यतेतस्माज्जनेर्वाततएवतु। यद
स्याःसृष्टिकृद्रूपंविद्याख्यंजायतेहरेः। मन्वाख्यःप्राणएवास्याअमामाजायतेथच। ब्राह्मणादिचतुर्वर्णस्तत
श्चान्नाभिधोहरः। तेजःसंस्थाचसादेवीप्राणोप्सुस्थितएवच। ततस्तेजसएवापोजायंतेऽन्नस्थितोहरः। जाय
तेतोऽन्नएवान्नंपृथिवीत्वन्नरूपिणी॥खं०॥२॥ सृष्टेष्वेतेषुभगवानीक्षांचक्रेसकेशवः। जीवाख्येनैवरूपेणयोऽ
निरुद्धइतिस्मृतः। तेनरूपेणलक्ष्म्यादीन्प्रविष्टोरूपनामनी। करिष्येत्रिवृतश्चैतानेकैकंकरवाणिच। इतिम
त्वाप्रविश्याथतेभ्यइंद्रादिनामपि। नामरूपाणिकृतवांस्तांश्चान्योन्यप्रवेशिनः। कृत्वाग्निसोमसूर्यादिष्वेतांस्त्री
न्विदधेपुनः॥खं०॥३॥ अतोयल्लोहितंरूपंश्रियस्तद्रूपसंभवं। यच्छुक्लंवायुजंविद्यात्कृष्णंचैवशिवोद्भवं। त
स्मादग्नेर्यदत्तृत्वमग्निनामप्रवर्तकं। लक्ष्म्यादिदेवतानांतन्नैवाग्नेरमिताततः। मुख्यैवमाददानत्वमादित्यस्यत

भाष्यं

६।४

॥६०२॥

दुद्भवं । अत आदित्यनामैषानैवादित्यस्य मुख्यतः । यच्चंद्राह्लादकत्वं च तत्तेषांचंद्रता तथा । विद्युद्विद्योतनं तेषां
ततस्ते सर्वनामिनः । तथैव सर्वरूपं च तद्रूपप्रतिविंबितं । सर्वरूपाश्च ते तस्मा लोहितादिक्रमेण तु । अतो न्यना
मधेयं तु वाचारं भणहेतुतः । सांकेत्येन विकारः स्यान्नयाणामेव नित्यता । यथा लक्ष्म्यादिकानां च नामसंकेततो
न्यगं । वाचारं भणहेतोस्तद्विकारो नैव मुख्यतः । मुख्यं नाम त्रिरूपाणीत्याद्यं वेदोदितं परं । अतस्तदेव सत्योक्तं
मुख्यं सत्यमितीर्यते । इंद्रादिनामरूपाणि यथैव त्रिषु मुख्यतः । तदधीनत्वतस्तेषामेषामुच्चवलत्वतः । शिवना
मानिरूपाणि तथा वायोस्तु मुख्यतः । तदीयानि तथा लक्ष्म्यास्तदीयानि हरेस्तथा । तस्मात्स एव सर्वेशः सर्वरू
पः स एव च । सर्वनामा स एवैकः सर्वशक्तिस्तथैव च । अन्येषां यच्चरूपाद्यंतत्तस्मात्प्रतिविंबितं । एक एवा द्विती
यो सावतः सर्वोत्तमत्वतः । मुख्यत्वादेव सन्नामा सत्तत्तिज्ञानरूपतः । सत्यमित्युच्यते विष्णुस्सत्त्वं नासि कथंचन ।
अतो नूचानमानीत्वं स्तब्धोसि कुत एव तु । त्वत्तो धिका अपींद्राद्यास्तदुच्चाश्च श्रियादयः । सर्वोच्चो भगवान्वि
ष्णुर्न स्तंभो स्यापि हि क्वचित् । अतो न विद्वन्मानी स्यामहानस्मीति वामनः । न ते स्यान्नैव च स्तंभो ज्ञात्वा विष्णोः
परंबलं । न हि विष्णोर्वलं ज्ञात्वा स्तंभहेतुः कथंचनेत्यादिसामसंहितायां ॥ खं० ॥ ४॥ देवता एव मांसादिशब्दवा

छांदो०

॥ २९ ॥

च्याः । तत्रप्रवेशात् । अश्रयमानाश्चोपजीव्यत्वात् । नचदुःखंतासां । ऐश्वर्यात् । त्रिस्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रि
वृत्रिवृदितिप्रस्तुतत्वात् । जीवइतिभगवतोऽनिरुद्धस्याख्येतिचश्रुतिः । प्राणस्यप्राणश्चक्षुपश्चक्षुर्जीवस्यजी
वःप्रधानस्यप्रधानंभगवांश्चतुर्मूर्तिरितिच । प्राणाधारोहरिर्नान्योजीवशब्दस्ततोहरौ । संसारिणोजीवतातु
जननाद्धानतस्तथेतिच । जीवशब्देनसंसारिविवक्षायांतत्तेजऐक्षतेत्यादिनातेषामेवचेतनत्वावगतेर्नामरूप
व्याकरणेजीवांतरानुप्रवेशोनापेक्षितः । प्रसुप्तलोकतंत्राणांनिशाम्यगतिमीश्वरः । त्रयोविंशतितत्त्वानांगणं
युगपदाविशदितिच । यावद्वलितेऽजहरामकालेयथावयंचान्नमदामयत्र । यथोभयेषांतद्वमेहलोकाबलिंहरं
तोन्नमदंत्यमूढाः । त्वंनःसचक्षुःपरिदेहिशक्तादेवक्रियार्थेयदनुग्रहेणेतितत्त्वानांप्रार्थनानंतरंभगवतएतेषुप्रवे
शोक्तेर्भागवते । यतश्चसएवजीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीतिभगवत्येवजीवशब्दःप्रयु
ज्यते । नह्यचेतनस्यमोदमानत्वमस्ति । अतोतर्यामिरूपएवजीवशब्दः । भोक्तुस्तुसुखदुःखानामंतस्थोजीव
नामकः । बहिःस्थितस्तुसन्नामाभगवान्पुरुषोत्तमइतितत्त्वविवेके । अग्नेरग्निरितिनाममुख्यतोनास्ति । अग्नि
नामानित्रीणिरूपाणीतिनामधेयंसत्यमित्यादि ॥खं ५-७॥ स्वप्नस्यांतःसुषुप्तिः । स्वातंत्र्यात्सइतिप्रोक्तोवि

भाष्यं

६ । ८

॥६०३॥

ष्णुः सर्वेश्वरेश्वरः । तं प्राप्नोति मनोनामा संसारी स्वपितीत्यत इति च । मननान् मनोनामा संसारी । शृंगमित्यं कु
रं प्रोक्तं तन्मूलं भगवान्हरिः । जगतो मूलमप्येष निमित्तं न विकारवान् । बीजजीवो यथा मूलमंकुरस्या विकार
तः । यथा पिता पुत्रतन्वास्तद्देहो हि विकारवान् । एवं हरिर्मूलमपि न विकारः कथंचनेति च । प्राथम्याच्च तेज आ
द्या लक्ष्म्यादय इति सिद्धं । तेजोभिमानिनीलक्ष्मीः प्राणस्त्वभिमानवान् । अन्नाभिमानिनी रुद्रश्च तिस्रस्ता देव
ताः पुरेति च ब्रह्मांडे । यत्रैतत्पुरुषः स्वपितिनामसता सोम्यतदा संपन्नो भवतीति संसारिणो ब्रह्मप्राप्तिमुक्त्वा स
यथा शकुनिः सूत्रेण प्रवद्ध इति तस्योपपादनान् मनोनामा पुरुषः । प्राणनामा भगवान् । सन्मूलाः सोम्येमाः स
र्वाः प्रजाः सदा यतनाः सत्प्रतिष्ठा इत्युपसंहारात् । प्रजाशब्दश्चेतनेष्वेव प्रसिद्धः । प्रजानां सुखदुःखेन राजा ऽऽप्नो
ति शुभाशुभमित्यादेश्च । शरीरधातुकृत्वेन लक्ष्म्याद्याश्च मुमुक्षुणा । ध्येयास्तदीशितृत्वेन भगवान् पुरुषोत्तम इ
ति वचनादनुसंधानकर्तव्यताज्ञापनार्थं तदुक्तं पुरस्तादित्युक्तं । मुक्तावुमातुवागारुख्यारुद्रं याति मनोभिधं । वा
युं याति शिवश्चापि वायुस्तेजोभिधां श्रियं । वायुमादाय सा देवी याति विष्णुं परात्परं । द्वारमात्रा तु सा देवी वायु
प्राप्यो जनार्दनः । मृतिकाले च मुक्तौ च पुरुषावाचमाप्नुयुरिति सत्तत्वे । यो सौ नियमनाद्विष्णुः सारत्वात्स इति

छांदो०
॥ ३० ॥

स्मृतः । अणिमासूक्ष्मतोगम्य ऐतदात्म्यं चतद्वशं । परानंदत्वतः सत्यमात्मा पूर्णगुणत्वतः । सत्यतो नासितत्वं
हिमाभूत्तेस्तब्धताततः । असुराः स्तब्धतां याता ब्रह्माहमिति मानिनः । असत्यं जगदित्याहुः सिद्धो हं वलवानि
ति । अनीश्वरं जगत्प्राहुरप्रतिष्ठंतथैव च । चेतनैकत्वविषयान्वेदानाहुश्च सर्वशः । कुतर्कपरमानित्यं न सहंते
गुणान्हरेः । शास्त्रतत्त्वमविज्ञाय ब्रूयुर्देवेषु चैकतां । यांति चैव तमो धोरं परमात्मविनिंदकाः । आलंब्य तन्मतं
न त्वमेकत्वं विद्धि विष्णुना । एकत्वाभावतो नैव भवेथाश्च महामनाः । तन्निष्ठा हि प्रजायस्मात्तत्प्रतिष्ठाश्च मोक्ष
गाः । तन्मूलाश्च यतस्तासां तद्भावः कुत एव तु । यदि स्वतो न्यः परमो देहेस्मिन् संव्यवस्थितः । न दृश्यते कुत इति
भूयः पप्रच्छ पुत्रकः । अज्ञैरदृश्यमानोऽपि न भेदो नास्ति पुत्रक । यथा पुष्परसायुक्ता अजानंतोऽपि भेदिनः । अ
जानंतोऽपि पुरुषास्तथा विष्णोर्हि भेदिनः ॥ खं० ॥ १॥ इति पित्रोपदिष्टः सन् पुत्रः पप्रच्छ तं पुनः । चेतनानामवि
ज्ञानं कथमित्येव चिंतयन् । तं प्रत्याह यथानद्यश्चेतनाश्च समुद्रगाः । स्ववारि नैव जानंति प्रजास्तद्वत्प्रजालये
॥ खं० ॥ १०॥ स्वतो न्योऽस्ति परो देह इति ज्ञायेत मे कथं । इति पृष्टः पुनः प्राह वृक्षदृष्टांततः पिता । अभिमानिनोऽस्वतं
त्रत्वाद्भेदेन ज्ञायते तरो । हरिः किमु मनुष्येषु शोषो ह्यस्यास्वतंत्रतः ॥ खं० ॥ ११॥ ज्ञायते न कथं स्वस्मिन् सूक्ष्मे ज्ञाते

भाष्यं

६ । १२

॥ ६०४ ॥

परोहरिः । तत्रस्थइतिपृष्ठःसंस्तमाहोदालकःसुतं । वटवीजेयथासूक्ष्मेमहान्यग्रोधभावयुक् । नदृश्यतेभि
 मानीसएवंजीवगतोहरिः ॥ खं० ॥ १२ ॥ कथंदृश्येततच्छक्तिःपृथक्तस्यह्यदर्शने । इतिभावयुतंप्राहपुत्र
 मुदालकःपुनः । यथाप्सुलवणंव्यासंरसदृष्टौनदृश्यते । एवंचेतनगोविष्णुस्तद्विन्नोपिनदृश्यते ॥ खं० ॥
 ॥ १३ ॥ कथंसंज्ञायतेविष्णुर्भिन्नइत्यत्रचाब्रवीत् । यथैवान्योपदेशेनबद्धाक्षःस्वगृहंव्रजेत् । तथाचार्योपदे
 शेनभिन्नमीशंव्रजेत्पुमान् ॥ खं० ॥ १४ ॥ यथापुंसोस्वतंत्रत्वंतज्ज्ञापयतुमाभवान् । इत्युक्तआहज्ञानेहिदृष्टै
 वास्यास्वतंत्रता ॥ खं० ॥ १५ ॥ अभेदज्ञानिनांदोषःकीदृशःस्यादितिरिते । प्राहयस्मात्परस्वानांहर्ताराज्ञानि
 हन्यते । किमुराज्ञोपहर्तैवंब्रह्मस्तेनोनिहन्यते । सर्वेषांशास्तृयद्रह्यतत्स्वरूपतयास्मरन् । ब्रह्मस्तेनोनिहन्ये
 ततमस्यंधेसदैवहि । दोषाह्यज्ञानपूर्वास्तुबद्धापुरुषमीशितुः । विष्णोर्हर्तैतिबाधंतेचाभिमानकृतास्पदं ।
 ततोविचारयंत्येनंदेवताहरिणासह । नाहंविष्णुर्नस्वतंत्रोनचपूर्णगुणोस्म्यहं । ममस्वामीहरिर्नित्यंस्वतंत्रः
 पूर्णषड्गुणः । एवंदाढ्यंशपथवच्चदाकुर्यादयंसदा । जानन्नेवनतापीस्यादंतरानंदभोगतः । तदातेभ्योमो
 चयित्वाहत्वामिथ्याभिशांसिनः । स्वकीयंकुरुतेविष्णुरन्यथातैस्सहप्रभुः । तमस्यंधेपातयतिमहाकारागृहो

छांदो०

॥ ३१ ॥

पमे । महंधेवापातयतिहस्तच्छेदादिसंमिते । ततोऽधरेवातद्योग्यंदृढाभेदंवधोपमे । तस्मादाचार्यतोज्ञा
त्वाविष्णोर्भेदेनपूर्णतां । उपासीतततोमुक्तियातिनास्त्यत्रसंशयइत्यादिसामसंहितायां ॥खं०॥१६॥ स्वयं
भूरिति विष्णुजत्वाद्विरिंचउच्यते । नहिविरिंचादेवविरिंचोजातः । योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमित्यादिश्रुतेः ।
आत्माभगवान् । ततोभूतत्वादात्मभूः । दत्तंदुर्वाससंसोममात्मेशब्रह्मसंभवानितिवचनात् । अइतिविष्णु
स्तज्जातत्वादजः । अःइतिब्रह्मेत्यादिश्रुतेः । वासुदेवात्परोनैवब्रह्मशब्दोदितोभवेदित्यादेश्च । अतःस्वश
ब्दोविष्णावेवप्रसिद्धः । ततःस्वमपीतोभवतीतियुज्यते । अप्ययोनामाविज्ञेयत्वेनप्रवेशः । अविज्ञातंप्रवि
ष्टंयदपीतमितिकीर्त्यते । यथानद्यःसमुद्रेतुयथाविष्णुंलयेप्रजाइतिशब्दनिर्णये । नचजीवस्यतद्भावोस्ति ।
उत्थितस्यसुप्तिसंसारयोःपरामर्शदर्शनात् । अहंविश्वंभुवनमभ्यभवां । आजन्मभरणंस्मृत्वामुक्ताहर्षमवा
प्नुयुरिति । तद्भावस्यापरामर्शाच्च । प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो नवाह्यं किंचनवेदनांतरमित्यादिश्रुतेश्च । सु
षुप्त्युक्तांत्योर्भेदेनेतिचभगवद्वचनं । सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाः । सतिसंपद्यनवि
दुःसतिसंपत्स्यामहइति । सतआगम्यनविदुःसतआगच्छामहइति । सएषजीवेनात्मनानुप्रभूतः । पेपी

भाष्यं

६ । १६

॥६०५॥

यमानोमोदमानस्तिष्ठति । अण्व्यइवेमाधानाभगवइत्यासामंगैकांभिधीति भिन्नाभगवइति किमत्रपश्यसी
ति नकिंचनभगवइति यंवैसोम्यैतमणिमानंननिभालयसएतस्यवैसोम्यैपोणिम्रएवंमहान्यग्रोधस्तिष्ठति ।
लवणमेतदुदकेवधायाऽथमाप्रातरुपसीदथाइति सहतथाचकार तंहोवाचयद्दोपालवणमेतदुदकेऽवधाअंग
तदाहरेति तद्धावमृश्यनविवेद यथाविलीनमेवांगास्यांतादाचामेति कथमितिलवणमिति । मध्यादाचा
मेतिकथमितिलवणमित्यंत्यादाचामेतिकथमितिलवणमिति । अत्रवावकिलसत्सोम्यननिभालयसेत्रैवकि
लेति । एतांदिशंगंधाराएतांदिशंत्रजेति । तेजःपरस्यांदेवतायांतावन्नजानाति । अपहार्पीत्स्तेयमकार्पी
दित्यादि । नवकृत्वोभिन्नस्यवस्तुनोभेदापरिज्ञानादनर्थसूक्ष्मत्वाद्भेदस्यदुर्ज्ञेयत्वंचसदृष्टांतंतात्पर्येणाह । न
चाभेदेकश्चिद्दृष्टांतउक्तः । नहिशकुनिसूत्रयोर्नानावृक्षरसानां नदीसमुद्रयोर्वृक्षपरमात्मनो र्धानापरमा
त्मनो र्लवणोदकयोः पुरुषगंधारयोर्नियतज्ञानानियतज्ञानयोश्चोरापह्नियमाणयोश्चाभेदोस्ति । महाता
त्पर्यविरोधश्चाभेदे । विष्णोःपरमोत्कर्षेहिसर्वप्रमाणानांमहातात्पर्यभगवताभिहितं । द्वाविमौपुरुषौलोके
क्षरश्चाक्षरएवच । क्षरस्सर्वाणिभूतानिकूटस्थोक्षरउच्यते । उत्तमःपुरुषस्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः । योलो

छांदो०

॥ ३२ ॥

कत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः । यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः । अतोस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपु
रुषोत्तमः । योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमं । ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत । इतिगुह्यतमंशास्त्र
मिदमुक्तंमयानघ । एतद्बुद्धाबुद्धिमान्त्स्यात्कृतकृत्यश्चभारतेति । भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरं । सु
हृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति । ज्ञानंतेहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः । यज्ज्ञात्वानेहभूयोन्यज्ज्ञा
तव्यमवशिष्यते । मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय । मयिसर्वमिदंप्रोतंसूत्रेमणिगणाइव । राजविद्या
राजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमं । प्रत्यक्षावगमंधर्म्यसुसुखंकर्तुमव्ययं । अश्रद्धानाःपुरुषाधर्मस्यास्यपरंतप । अ
प्राप्यमांनिवर्ततेमृत्युसंसारवर्त्मनि । मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्तमूर्तिना । मत्स्थानिसर्वभूतानिनचाहंते
ष्ववस्थितः । नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगमैश्वरं । अवजानंतिमांसूढामानुषींतनुमाश्रितं । परंभावम
जानंतोममभूतमहेश्वरं । मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः । राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींशि
ताः । महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः । भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययं । योमामजमना
दिंचवेत्तिलोकमहेश्वरं । असंमूढःसमर्त्येषुसर्वपापैःप्रमुच्यते । परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञानमुत्तमं । यज्ज्ञा

भाष्यं

६ । १६

॥ ६०६ ॥

त्वामुनयःसर्वेपरांसिद्धिमितोगताः । ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भदधाम्यहं । संभवःसर्वभूतानांततोभवति
भारत । येमांज्ञात्वागुणैःपूर्णचलंतिततःक्वचित् । तैरेवाप्योनचैवान्यैरहंसर्वेश्वरेश्वरः । येतुमद्गुणसंपूर्तौ
ज्ञानस्नेहस्थिरात्मकाः । तेषांहस्तगतोमोक्षोमामेवस्मरतांसदा । येमन्यंतेगुणापूर्तितमस्तेषांपरायणं । नच
तेभ्योप्रियोमह्यंयश्चस्याद्गुणपूर्तिवित् । समामाप्नोतिनियतंनचतस्मात्प्रियोमम । प्रमाणान्यखिलान्येवतर्का
श्चैतत्पराःसदा । एतद्विरुद्धंयन्मानंतर्कश्चाभासएवत्वित्यादौ । तंभूतिरितिदेवाउपासांचक्रिरेतेवभूवुस्त
स्माद्धाप्येतर्हिसुप्तोभूर्भूरित्येवप्रश्नसित्यभूतिरित्यसुरास्तेहपरावभूवुः । भूमैवदेवःपरमोह्युपास्योनैवाभूमाफ
लमेषांविधत्ते । तस्माद्भूमागुणतोवैविशिष्टोयथाक्रतुःकर्ममध्येविशिष्टः । असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंयोनतेम
यः । अस्मभ्यमस्यवेदनंदद्विसूरिश्चिदोहते । सत्यःसोअस्यमहिमागृणेशवोयज्ञेषुविप्रराज्ये । एतावानस्यम
हिमाअतोज्यायांश्चपूरुषः । तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यते । सृष्टिःस्थितिश्चसंहारो
नियतिर्ज्ञानमावृतिः । बंधमोक्षौचकथ्यंतेयस्योत्कर्षप्रसिद्धये । यस्योत्कर्षप्रसिध्यर्थंसर्वेवेदाश्चयुक्तयः । ज्ञा
त्वैवचयदुत्कर्षमुच्यंतेसहरिःपरः । अद्यातमस्यमहिमानमायवोनुष्टुवंतिपूर्वथेत्यादिश्रुतिश्चविष्णोरुत्कर्षे

छांदो०

॥ ३३ ॥

हातात्पर्यकथयति । महातत्परताविष्णोरुत्कर्षेवांतराततः । अन्यत्रसर्ववाक्यानां युक्तीनां च विशेषत इति
ब्रह्मांडे । भूम्नः क्रतुवज्ज्यायस्वं तथा च दर्शयति । ब्रह्मदृष्टिरुत्कर्षादित्यादि निर्णयात्मकं भगवद्वचनं । न च शा-
रीरपराभेदे तात्पर्यमित्यत्र किंचिन्मानं । अतत्त्वमसीति भेदस्य न वक्तृत्वोभ्यासाच्च । भेदव्यपदेशात् । भेदव्य-
पदेशाच्चान्यः । अनुपपत्तेस्तु न शारीरः । शारीरश्चोभयेपि हि भेदेनैव न मधीयते । पृथगुपदेशादित्यादिना सर्व-
त्र भेदस्यैव भगवतानिर्णीतत्वाच्च । पुरुष एवेदं सर्वमिति च पुरुषेणेदं सर्वं व्याप्तं यद्भूतं यच्च भव्यं । न च भगवान्गो-
त्वेन मनुष्यत्वेन वा भवति । आतृणादाकरीषात्सर्वं भगवानिति मिथ्यादृष्टिरेषा । दधिसक्तवो घृतौदनमित्या-
दौ व्याप्तशब्दाभावेपि व्याप्तशब्दो वगम्यते । दधिसिक्ताः सक्तवो घृतसिक्तमोदनमिति च श्रुतिः । पुरुष एवेदं स-
र्वं यद्भूतं यच्च भव्यमिति पुरुषेण हीदं सर्वं नेनीयत इति च । अतः सर्वप्रमाणानां भगवदुत्कर्ष एव महातात्पर्याच्छा-
रीराभेदं वदतां महातात्पर्यविरोधः । अज्ञानदुःखसंबन्धाद्यावज्ज्ञानं शरीरिणः । सर्वदा ज्ञानकं विष्णुमहमस्मी-
तिये विदुः । अज्ञानदुःखमन्तारस्ततस्ते नीचतां विदुः । विष्णोरुत्कर्षहर्तृणां नैव तेषां सुखं क्वचित् । योन्यथा सं-
तमीशेशं स्वरूपं प्रतिपद्यते । किं तेन न कृतं पापं चोरेणेशापहारिणा । ऐकात्म्यं नाम यदिदं केचिद्भूयुरनैपुणाः ।

भाष्यं

६ । १६

॥ ६०७ ॥

शास्त्रतत्त्वमविज्ञायतथावादबलाजनाः । कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः । ब्रह्मस्तेनानिरानंदाअ
पक्वमनसोऽशिवाः । याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणांशास्त्रदस्यवः । वैगुण्यमेवपश्यंतिनगुणानिनिर्गुणं । ते
षांतमःशरीराणांतमएवपरायणं । यतःस्वरूपतश्चान्योजातितःश्रुतितोर्थतः । कथमस्मिसइत्येवसंबंधस्या
दसंहितइति । बहवःपुरुषाब्रह्मब्रुताहोएकएवतु । कोह्यत्रपुरुषश्रेष्ठस्तंभवान्वक्तुमर्हति । वैशंपायनउवाच ।
नैतदिच्छंतिपुरुषमेकंकुरुकुलोद्ग्रह । बहूनांपुरुषाणांहियथैकायोनिरुच्यते । तथातंपुरुषंविश्वमाख्यास्या
मिगुणाधिकमितिमोक्षधर्मवचनाच्च । हंनामहन्यमानत्वाजीवस्यसमुदाहृतं । जीवादन्योयतोविष्णुरहंना
माततःस्मृतः । स्मीतिजीवःसमुद्दिष्टःस्मीत्यल्पंसुमितत्वतः । पूर्णत्वादस्मिनामासौपूर्णपूर्णत्वहेतुतः । ब्रह्मा
स्मीत्युच्यतेविष्णुर्बृहत्पूर्णोयतःसदा । असौसूर्यगतोविष्णुर्दूरस्थत्वात्प्रकीर्तितः । अहंनामाजीवगतोनित्या
हेयत्वहेतुतइतिब्रह्मांडे । परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतेसउत्तमःपुरुषः । सतत्रपर्येतिजक्षन्क्रीड
त्रममाणःस्त्रीभिर्वायानैर्वा । सएकधाभवतित्रिधाभवतिपंचधासप्तधा । योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमन् ।
सोश्रुतेसर्वान्कामान्त्सहब्रह्मणाविपश्चिता । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य । इमाँल्लोकान्कामान्नीकाम

छांदो०

॥ ३४ ॥

रूप्यनुसंचरन् । एतत्सामगायन्नास्ते । सयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माच्चेवात्मनोयद्य
त्कामयतेतत्तत्सृजते । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः । तदाविद्वान्पुण्यपापेविधूयनि
रंजनःपरमंसाम्यमुपैति । यथोदकंशुद्धेशुद्धमासिक्तंतादृगेवभवति । नानात्वेनाभिसंबद्धास्तदातत्कालभा
विना । प्रकृतौकरणातीताःस्वात्मन्येवव्यवस्थिताः । संयोगःप्रकृतेर्नैषांमुक्तानांतत्त्वदर्शनात् । पुरुषान्यव
हुत्वेनप्रतीतानप्रवर्तते । प्रवर्ततिपुनःसर्गेतेषांसानप्रवर्तते । इदंज्ञानमपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सर्गे
पिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच । नयत्रमायाकिमुतापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताइत्यादिश्रुतिस्मृति
षुसतात्पर्यमुक्तानांविष्णोर्भेदस्यैवोक्तेः । सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाःसतिसंपद्यन
विदुः सतआगम्यनविदुरित्यादौभेदएवह्यत्रसतात्पर्यप्रतिपादितः । तानद्यःसमुद्रादागत्यसमुद्रंप्रविशंति
ससमुद्रएवभवतिननदीभावंप्राप्नोति सएवचसमुद्रोभवतिसमुद्रएवसमुद्रोभवतिननद्य इतिभेदस्यैवावधार
णंकियते । नचस्वकीयस्यब्रह्मभावस्याज्ञोपहर्ताभवति । किंत्वविद्यमानब्रह्मभावाभिमतैवापहर्ता । नहिस्व
कीयवित्तपरित्याग्यपहर्ताभवति । किंतुपरस्वहर्तैव । तस्मादविद्यमानब्रह्मभावाभिमतैवापहर्तास्तेयमका

भाष्यं

६ । १६

॥६०८॥

पीदितिदृष्टांतपूर्वकमुच्यते । अदुःखित्वपूर्णज्ञानानंदस्वातंत्र्यादिब्रह्मस्वभावाननुभवंस्वात्मनोपिज्ञात्वैवत
द्वावाभिमतैःस्तैन्यं । परकीयाभिमतेरपहारः । परस्वभावाभिमतेरपहर्तास्ववंचनात् । स्तेनश्चाभेदवेत्तातु
ब्रह्मणाहन्यतेसदेतितत्त्वविवेके । नचदाढ्यमात्रेदृष्टांतोयं । सयदितस्यकर्ताभवतिसयदितस्यनकर्ताभवती
ति हतिमुक्तयोरपहारानपहारैकहेतुकत्वश्रुतेः । अन्यथायदिदृढोभवतियद्यदृढोभवतीत्युच्येत । नचसत्या
सत्यमात्रं । तदासत्यानृतवाग्दृष्टांतेनपूर्तेरपहारदृष्टांतोनस्यात् । तस्मादभेदज्ञानेनमहांतंविनाशंप्रदर्श्यभे
दज्ञानान्मुक्तिपरमेवैतद्वाक्यं । भिन्नस्यैवोत्कर्षोभवति । अभिन्नस्यकुतउत्कर्षःस्यात् । अज्ञानदुःखयुक्तत्वा
च्च । नहितत्पक्षेपरमार्थदुःखिनो भ्रांत्यादुःखिनश्चतत्कालेकश्चिद्विशेषः । अस्वातंत्र्यंचभ्रांतस्यनिश्चितमेव ।
नहिभ्रमःस्वेच्छयायुज्यते । स्वात्मानंपरमंविष्णुंविदित्वैवसराधवः । दैत्यानांमोहनार्थायदर्शयामासमूढता
मितिपाद्मे । जगद्धापारवर्जं ॥ प्रकरणात् ॥ इत्यैश्वर्यमयादयामुक्तानांब्रह्मणश्चभेदस्यैवनिर्णीतत्वाच्चभग
वता । ब्रह्मसूत्रानुसारेणवेदाद्यंसर्वमेवच । योज्यंनब्रह्मसूत्राणिदृश्यमानार्थतोन्न्यथेतिचब्रह्मैववर्ते । चोरदृ
ष्टांततोयस्यह्यभेदज्ञानतस्तमः । भेदेनोत्कर्षवेत्तुस्तुमुक्तिरेवह्यचोरवदितिच । सारत्वात्सइतिप्रोक्तोज्ञानत्वा

छांदो०
॥ ३५ ॥

द्यइतीरितः । सर्वस्येष्टइतिह्येषमानानामणकोणिमा । तत्तंत्रत्वादैतदात्म्यंससत्यःसाधुरूपतः । तत्ततेःपूर्ण
तश्चात्मासादनात्सइतीरितः । अतत्त्वमसिपुत्रेतियउक्तोगौतमेनतु । नवकृत्वःसदृष्टांतंसर्वभेदेनकेशवः ।
तस्मैनमोभगवतेचिदचित्परमायते । पुरुषोत्तमायदेवायपूर्णानंदैकरूपिणेइतिसामसंहितायां । अतःसर्व
चिदचिद्विलक्षणःसर्वोत्तमःसर्वगुणपरिपूर्णोभगवान्पुरुषोत्तमइतिसिद्धं ॥ खं० ॥ ८-१६ ॥ इतिश्रीमदानंद
तीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेछांदोग्योपनिषद्भाष्येष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
हरिःॐ ॥ यद्वेत्थ तेनतदुक्त्वा मामुपसीद । पितृलक्षणंतुपित्र्यंस्याद्राशिःस्यात्पूगलक्षणं । देवतालक्षणंदै
वंनिधिश्चनिधिलक्षणं । वाकोवाक्यंमूलवेदोवेदसारोपसंहतिः । एकायनमितिप्रोक्तंदेवविद्यात्वमानुषी ।
देवज्ञेयैवयाविद्याब्रह्मविद्यातथाऽऽरणं । भूतविद्याभूतचिह्नंक्षत्रविद्यातुनीतिका । नाक्षत्रीज्योतिषाख्याच
सर्पलक्षणमेवच । सर्पविद्येतिसंप्रोक्तायादेवपरिचारगा । सादेवजनविद्यास्यादेतावेदसनारदइतिसामसं
हितायां । विद्यानांनिर्णयान्नादविद्वानुच्यतेपुमान् । सर्वविद्याविदप्यद्धातस्मान्निर्णयवित्तये । कुमारमै
च्छदेवर्षिर्नारदोब्रह्मवित्तममितिच । विष्णोर्नामयतोविद्याःसर्वनामेत्यतःस्मृतः । नामाभिमानिनीचोषा

भाष्यं

६ । १६

॥६०९॥

स्तस्यांब्रह्मपरंस्मरेत् । यदेषानत्वमेयास्यान्मीयतेह्युपसिधुवं । रात्रिमानमजानद्भिस्ततोनामेलुषाःस्मृता
॥खं०॥१॥ तस्यास्तुभूयसीस्वाहाधर्मज्ञानसुखादिभिः । सर्वैर्गुणैर्विमुक्तौचतथाबंधेचसर्वदा । वाचोभिमा
निनीसैववाङ्मात्रीचांचनादसोः ॥ खं०॥२॥ एवंतस्याविमुक्तौचपर्जन्यःसर्वतोवरः । मनोभिमानीसंप्रोक्तो
वृष्ट्यानिर्माणतोमनः ॥ खं० ॥३॥ तथातस्माद्गोमित्रोमुक्तौसंकल्पदेवता । अह्निसंकल्पयेद्यस्मात्स्वप्स्यंति
निशियत्ततः । तथामित्राद्गोमित्रोमुक्तौचित्तस्यदेवता । चितत्वाचित्तनामाचतस्माद्गुरुणएवच । ध्यानस्य
देवताचासौतन्नामाचनिधानतः । सत्यानृतविवेकार्थंतथातस्मान्निशाकरः । विज्ञानदेवताचासौतन्नामाच
विवेचनात् । सत्यस्यतस्माच्चतथावायुर्भूतात्मकोवरः । बलात्मकस्तथातस्मादन्नदेवोनिरुद्धकः । अन्नना
मानुनादित्वात्तैजसाहंभवस्ततः । तथावरिष्ठःप्राणाख्योवायुःसोपांचदेवता । अम्नामादेहसंव्याप्तेस्तथातस्मा
त्पुरंदरः । तेजोभिमानीतन्नामातेजोह्योजइतीर्यते । तथातस्मादुमाचैवसाचाकाशाभिमानीनी । आका
शनाम्नीदीप्तत्वात्तस्याश्चैवसदाशिवः । स्थिरस्मृत्यभिमानीससममेवरतेःस्मरः । मुख्यवायुप्रियातस्मात्परमै
वसरस्वती । बंधमुक्तयोःसर्वगुणैःसर्वदाऽऽशास्वरूपिणी । शमित्यानंदउद्दिष्टआशापूर्णसुखत्वतः । तस्याः

छांदो०
॥ ३६ ॥

श्रेष्ठोमुख्यवायुःप्रकृष्टानाचनायकः । प्राणनामाणइत्येवह्यानंदःसमुदीरितः । आणासरस्वतीप्रोक्तातत्प्रकृ
ष्टसुखत्वतः । प्राणइत्युच्यतेवायुःसर्वेत्वेतेदशोत्तराः । पर्जन्यमित्रशिखिनोभूतवायुस्तथैवच । द्विगुणाए
वानिरुद्धोऽनिलात्पंचगुणाधिकः । पादोनोवरुणादग्निरध्यधोऽनस्समोमतः । शिवादाशातथैवास्यामुख्यवा
युःशतोत्तरौ । संख्यान्यथात्वंयत्रस्यात्तत्रावेशविशेषतः । अवरणांगुणस्यापिपरमीयत्वतस्तथा । प्राणात्तु
भगवान्विष्णुरनंतगुणतोधिकः । नित्यमुक्तो नित्यशक्तिर्नित्योद्विक्तगुणःप्रभुरितितत्त्वविवेके । सैषानंदस्य
मीमांसाभवतीत्यादेश्व । अथातःसंभूतिःपरमाद्विद्याविद्यायाःप्राणःप्राणाच्छ्रद्धा श्रद्धायाःशिवश्शिवाहुद्धि
र्बुद्धेरिंद्रइंद्रात्तैजसःप्राणस्तैजसादनिरुद्धोनिरुद्धात्स्पर्शवातःस्पर्शवातात्सोमस्सोमाद्वरुणोवरुणादग्निरग्नेर्मि
त्रोमित्रात्पर्जन्यःपर्जन्यात्स्वाहास्वाहायाउपाजायतेतेषांपरःपरोज्यायान्गुणैरुत्तरउत्तरःप्रत्यवरःपरस्मात्पर
स्मादुत्तरउत्तरोमुच्यतेस्वंस्वंभावमापद्यते । नैषांपारावर्यमुच्छिद्यतेकदाचननैषांपारावर्यमुच्छिद्यतेकुतश्चन
पारावर्येणैवब्रह्मोपयंति पारावर्येणैवमुक्ताःसंचरंतीत्यादिश्रुतेश्च । नामादिमारुतांतेषुदेवेष्वेभ्यश्चभेदतः ।
उपासितोहरिर्मुक्तिदद्यान्नास्त्यत्रसंशयइतिसत्तत्त्वे । उपादिमारुतांतेषुसमःसमगुणोपिसन् । ध्यातःप्रीतिंह

भाष्यं
७।४-१४

॥६१०॥

रिर्यायादधिकामुत्तरोत्तरे । उत्तमेषूत्तमाप्रीतिस्तस्यतत्रस्मृतस्ततः । ध्यातुरप्युत्तमांप्रीतियायान्नास्त्यत्रसंश
 यः । तारतम्यपरिज्ञानात्तेषु ध्यातोविमुक्तिदः । प्रीतिंनचान्यथायायादितिशास्त्रस्यनिर्णयइतितत्त्वविवेके ।
 नामादिप्राणपर्यंताःसप्तम्यर्थाःप्रकीर्तिताः । तृतीयापंचमीपष्टीचतुर्थ्यर्थाश्चसर्वशः । शब्दास्तेब्रह्मशब्देनसंब
 ध्येयुर्यदातदा । ब्राह्मणोस्यमुखंयद्वदात्मावैपुत्रकोयथा । यथाचयूपआदित्यएवमेपप्रकीर्तितः । सप्तसुप्रथ
 मायस्माद्भूयोभूयस्त्वतस्तथा । षट्सुद्वितीयायस्माच्चकारणत्वात्परस्यच । नह्यन्यदन्यदित्येवध्यातंस्यात्पुरु
 पार्थदं । अनर्थश्चभवेत्तस्माद्भृत्येराजेतिबोधवत् । राजपूजांयथाभृत्येकुर्याद्राजाहिनस्तिहि । तद्वशत्वात्तथा
 भृत्यएवंनामादिकंचयः । उपास्तेब्रह्मरूपेणतंब्रह्माथेतराणिच । पातयंतितमस्यंधेतस्मान्नेक्षेततांस्तथेतिसा
 मसंहितायां । अचेतनमयोग्यंचतथैवातात्त्विकंकंचित् । नोपासीतपरोनर्थःस्यात्तथोपासनाकृतः । दर्भच
 र्मादयश्चातोदेवताह्यभिमानिनः । नह्यचेतनकंकिंचित्फलदंस्यात्कदाचन । औषधादिषुचैतस्माद्देवाएववर
 प्रदाः । औषधादिस्थितादेवास्तेज्ञेदृष्टफलप्रदाः । ज्ञानिन्यदृष्टदाश्चस्युर्नादैवंकिंचिदिष्यते । यथाज्ञस्यापिरा
 ज्ञस्तुभोजनंकृप्तमिष्यते । नत्वविज्ञायराजानंग्रामप्राप्तिस्ततोभवेत् । एवंदेवादृष्टफलंद्युरज्ञस्यचाल्पतः । किं

छांदो०
॥ ३७ ॥

चिज्ज्ञानकृतादृष्टात्तच्चनैवान्यथाभवेत् । अदृष्टारूपं फलं यत्तु तज्ज्ञस्यैव न चान्यगं । तस्मादचेतनोपासां न कु-
र्यात्कापिकश्चन । न चासत्यां न चायोग्यां यदीच्छेदुत्तमं फलं । यदि नेच्छेत्तमोगंतुं यदि चेच्छेद्धरेः प्रियं । अथ
कर्तव्यकारी च मुमुक्षुरथवा भवेत् । सोपीच्छेत्तहरेः प्रीतिं नात्र कार्या विचारणे लुपासना लक्षणे । अभिमानि
व्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्यां । पर्योबुवच्चेत्तत्रापीति भगवद्भजनं । देवेषु चर्मादिनामानि संवादादेरिति च दे-
वतामीमांसायां । अचेतनासत्यायोग्यान्यनुपास्यान्यफलत्वविपर्ययाभ्यामिति संकर्षणसूत्रं । ओषधयः
संवदंते सोमेन सह राज्ञा । प्रवो ग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मगा । न ऋते त्वक्क्रियते किंच नारे महामर्कमधवन्
चित्रमर्च । न देवानामतिव्रतं शतात्मा च न जीवति । अनेह सो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः । द्यावा पृथिवी जन-
यन्नभि व्रताप ओषधीर्वनि नानियज्ञिया । अंतरिक्षं स्वाः राप पुरुतये व शं देवा सस्तन्वी ३ निमामृजुः । अचेतनं
चेतनेभ्यो दैवतेभ्यश्च चेतनाः । देवाः प्राणाश्च स प्राणो विष्णो रेव स दैवतु । स्वभावं च प्रवृत्तिं च विकारं च समाप्नु-
युः । कश्चिद्भाव ऋते तेषां नैतत्स्याच्च कदाचन । अचेतन प्रवृत्तौ तु न दृष्टांतोऽस्ति कश्चन । चेतनानां प्रवृत्तेश्च दृष्ट-
त्वादेव सर्वशः । अदृष्टं दृष्टवज्ज्ञेयं यथा दृष्टप्रणेतृकं । विसर्पं चंडुलं दृष्ट्वा कल्प्यात्तत्र पिपीलिका । न तद्दृष्ट्वैव दृष्टा

भाष्यं

७१४-१४

॥ ६११ ॥

नामपिपीलिकसर्पणं । एवंदृष्टानुसारेणचिदधीनमचेतनं । दुर्घटाशक्तिरपिहिपिशाचानांचदृश्यते । देवा
नांकिमुकिम्वेवपरमस्यहरेःप्रभोरित्यादिब्रह्मतर्के । हृदयज्ञोभगवत्तत्त्वज्ञः । हृदयनाद्धृदयं । उदरंब्रह्मेतिशा
र्कराक्ष्याउपासतेहृदयंब्रह्मेत्यारुणयइतिश्रुतिः । कोलंपूगफलंप्रोक्तंफलंतांबूलपत्रकमित्यभिधानं । भूतानां
भौतिकानांचमंत्राहुतिगणस्यच । अचेतनगणस्यास्यकल्पकोमित्रनामकः । प्राणाभूतानिमंत्राद्याश्चिदचि
त्त्वविभेदिनः । अचितांकल्पकोमित्रश्चितांवाय्वादयःस्मृताइतिवस्तुतत्त्वे । सर्वमचेतनंसंकल्प्यते । अस्थि
रस्मरणंचित्तंस्थिरसंस्मरणंस्मरइतिशब्दनिर्णये । वेदनंज्ञानमात्रंस्याद्विद्वत्त्वंतुविशेषतइतिच । मोक्षेयस्मिन्प्र
वेशःस्यात्साप्रतिष्ठाहिमुख्यतः । उपचारतस्त्ववस्थानमितिशब्दविदोविदुरितिच । देवामनुष्यतांप्राप्तावि
ज्ञेयादेवमानुषाः । ध्यानंकुर्वंतइवतेनैवस्युर्वहुभाषिणः । ब्रूयुरर्थवतींवाचंनानार्थांप्रायशोहितइतिपाद्रे ।
बलंज्ञानबलंचैवबाह्यंचेतिद्विधामतं । युक्तिज्ञताज्ञानबलंसाज्ञानादधिकामतेतितत्त्वसारे । अन्नंज्ञानरसान्नं
चबाह्यमन्नमितिद्विधा । ज्ञानान्नंज्ञानबलतःश्रेष्ठंज्ञानरतिर्हितत् । याद्वह्यंतुबलंतस्माद्बाह्यमन्नंविशिष्यते ।
आपश्चद्विविधाःप्रोक्तास्तृप्तिर्याज्ञानतोरतेः । ताज्ञेयाआंतराआपोबाह्यास्तुद्रवरूपकाः । आंतरान्नादांतरा

छांदो०
॥ ३८ ॥

पोवाह्याद्वाह्यास्तथावराः। एवं तेजः प्रातिभाख्यं बाह्यं चेति द्विधामतं। प्रातिभं ज्ञानतृप्तेश्च परमाकाश एव च। स्थिरा
तु प्रतिभांतस्था छिद्रमेव तु बाह्यगः। स्थिरा हि प्रतिभा श्रेष्ठा चंचला या स्मराभिधा। एकधैव स्मृतिः श्रेष्ठाऽऽशाप
रोक्षदृग्गात्मकं। श्रेष्ठं सुखं ततो मोक्षे प्राणाख्यं परमं सुखं। उत्तरोत्तरमेतद्विवाय्वंताभिमतं सदा। बाह्याब्धो वा
ह्यमन्नं च जायते न्यत्तदन्यथा। व्यक्तिरंतर्गतानां तु विपरीतक्रमाद्भवेत्। तथापि मोक्षगं यस्मात्स्वभावो नित्य
एव तु। अतस्तस्मादापरोक्ष्यं कादाचित्कं हि जायते। दृष्ट्यधीना स्मृतिश्चेयं प्रतिभा स्मृतिसंभवा। स्थैर्यमालं
व्यतुचलमन्यथानैव तिष्ठति। प्रतिभा तश्च तृप्तिः स्यादतृप्तस्य तु कारतिः। तत एवं क्रमादेव वरिष्ठः प्राणजो गुण
इति च॥ खं० ॥४-१४॥ यो सौ प्राणः स प्राणेन परब्रह्मणा याति। स एव भगवान् प्राणं प्रत्यभीष्टं ददाति। प्राण
स्य प्राणमिति श्रुतेः। प्राणो वायुः परमात्मानं च ज्ञानेन दर्शयन् ददाति। सर्वस्मादतीतमुत्तमं वेदतीत्यतिवादी।
एष तु वा अतिवदतीति तु शब्दो र्थांतरवाची। अस्ति भगवः प्राणाद्भूय इति प्रश्नो व्यतिहार्यः। यत्रानवसरो न्य
त्रपदंतत्र प्रतिष्ठितं। यत्र प्रमाणं वाक्यं वा प्रतिहार्यं न संशयः। व्यतिहारो विशिषंति हीतरवदिति च भगवद्वच
नं। अतिवादी प्राणवादी विष्णुवादी विशेषतः। स सत्यो भगवान् विष्णुर्यन्निर्दोषो नित्यामकः। विशिष्टज्ञानरू

भाष्यं

७।१५-२६

॥ ६१२ ॥

पञ्चसामान्यज्ञानरूपकः । नित्यश्रद्धास्वरूपश्चतथैवस्थैर्यरूपकः । स एव सर्वकर्ता च सुपूर्णानंदरूपकः । स
च सर्वगुणैः पूर्णो भूमेत्युच्चार्यते ततः । यदधीनं विनानान्यत्किंचिदस्तिकुतश्चन । स भूमोक्तोतिपूर्णत्वादन्यद
ल्पमुदीर्यते । स सर्वगुणसंपूर्णः सर्वदेशेषु सर्वदा । स्वतंत्रः सर्ववस्तूनि तदधीनानि सर्वशः । पूर्णत्वात्सुखरूपो
सौ सर्वकर्ता सुखत्वतः । कर्तृत्वात्सुस्थिरश्चासौ स्थिरत्वादास्तिकस्तथा । आस्तिकत्वाच्चमंतासौ विज्ञाता च त
तो हरिः । ज्ञातृत्वाच्च स निर्दोषः सर्वस्यापि नियामकः । भूमानारायणाख्यः स्यात्स एवाहंकृतिः स्मृतः । आका
र्योहमिति ह्येष ततो हंकार उच्यते । जीवस्थस्त्वनिरुद्धोयः सो हंकार इतीरितः । सोऽप्यणुत्वेऽपि संव्यापी परमैश्व
र्ययोगतः । यथा बालतनौ विष्णौ मार्कण्डेयेन धीमता । प्रविश्य नांतोधिगत एव व्याप्तो हरिः परः । अणुरूपोऽपि
भगवान्वासुदेवः परो विभुः । आत्मेत्युक्तः स च व्यापी न च भेदो हरौ किंचिदिति परमसारे । भूमप्रसादं विनाना
ल्पे सुखमस्ति । मर्त्यं च पूर्वं । अल्पापि ह्यमृता देवी श्रीः पूर्णातिप्रियत्वत इति च । आत्मरतिर्भगवद्रतिः । स्वो
भगवान् । सोऽस्य प्रत्यक्षत आज्ञापयिता भवतीति स्वराद् । आत्मतः प्राण आत्मत आशेत्यादिमुक्तः सन् प्रा
णादीनां सृष्ट्यादिकं पश्यतीत्यर्थः । सर्वहि पश्यः पश्यतीति वाक्यशेषात् । पश्य इति द्रष्टा । यदा पश्यः पश्यते रु

छांदो०

॥ ३९ ॥

कमवर्णमिति श्रुतेः । भूमोपासनयोग्यस्तु साक्षाद्ब्रह्मैव मुख्यतः । सतद्विद्यावलेनैव विष्णुनारतिमाप्नुयात् । तेनैव क्रीडते नित्यं स्त्रीरूपो मिथुनी भवेत् । तदानन्दः स एवास्य राजा भवति नापरः । पश्येच्च प्राणसृष्ट्याद्यं येतदन्यउपासकाः । ते यथा योग्यमाप्स्यंति फलं मुक्तौ न संशय इति परमतत्त्वे । न च भूमानं भगवो विजिज्ञास इति पृष्टः सन् भूमौ लक्षणं स एवाधस्तात्स उपरिष्ठादित्यादिना पूर्णत्वं भगवतो न्यस्याहंकारस्योपदिशतीति युज्यते । न चाहंकारस्य पूर्णत्वमस्ति । न च मुख्ये पूर्णत्वे युज्यमाने उपचरितं युज्यते । न चाहंकारस्य काचित्प्रस्तुतिः । अथ शब्दस्तुरूपांतरापेक्षया युज्यते । अतः शब्दस्तत्प्रसादादिति । आत्मरतिः स्वराडित्यादि । यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति ब्रह्मण उत्पत्तिप्रसिद्धेः । स्वयं भूरात्मभूरित्यादिष्व्वात्मशब्दः स्वयंशब्दश्च यथा विष्णुवाची तद्वदेवात्राप्यात्मशब्दो विष्णुवाच्येव । न च मुक्तेभ्यः प्राणादिकमुत्पद्यते । जगद्ध्यापारवर्जमिति वर्णितत्वाद्भगवता । आत्मत एव प्राणो जायत इत्यवधारणान्न भगवतोऽन्यस्मात्प्राणो जायते । आत्मेति मुख्यतो विष्णुस्तदन्येतूपचारतः । तथैव स्वइति प्रोक्तस्तस्माद्ब्रह्मात्मभूः स्वभूरिति स्कांदे । इदं नामातिसामीप्यात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । भूमाहमात्मेति हरिस्त्रिविधोऽपि हि सर्वदेति विश्वनिर्णये । स्त्रीगुणाः पुंगुणाश्चैव न पुंस

भाष्यं

७।१५-२६

॥६१३॥

कगुणाअपि । यदधीनाव्यत्ययःस्याल्लिंगानांतत्रसर्वशः । कःकिंकंतत्सर्वमात्माऽदितिर्देवादयस्ततइतिलिं
गनिर्णये । गुरोर्विद्याहतिर्यातुसआहारइतिस्मृतः । तच्छुद्धौज्ञानशुद्धिःस्याज्ज्ञानशुद्धौस्थिरास्मृतिः ।
स्मृतिस्थैर्येत्वापरोक्ष्यं हरेर्मोक्षस्ततोभवेदितिसाधननिर्णये ॥ खं० ॥ १५-२६ ॥ ॐइतिश्रीमदानंदतीर्थ
भगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छादोग्योपनिषद्भाष्येसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥
हरिःॐ ॥ यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरइतिब्रह्मपुरशब्देनब्रह्माख्यंपुरं पूर्णत्वात्पुरमितिपरंब्रह्म ब्रह्मणःपुरमितिश
रीरंचोभयंविवक्षितं । प्राप्तोऽवध्यंब्रह्मपुरंराजेवनिवसाम्यहं । अस्मिंश्चेद्यदिदंब्रह्मपुरेसर्वसमाहितं । यदैत
जरावाप्नोतिप्रध्वंसतेवाकिततोतिशिष्यतइतिसब्रूयान्नास्यजरयैतज्जीर्यति नवधेनास्यहन्यतएतत्सत्यंब्रह्म
पुरमस्मिन्कामाःसमाहिता एषआत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युरितिवाक्यशेषाद्भगवद्वचनाच्च ब्रह्मपुरश
ब्देनपरंब्रह्मोच्यतइत्यवसीयते । यत्पुंडरीकंपुरमध्यसंस्थं यदिदंशरीरंतदेतदाद्यंदेवसदनमित्यादेःशरीरंच ।
यद्वैतद्वह्मेतीदंवावतद्योयंवहिर्धापुरुषादाकाशः । यस्तुसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवानुपश्यतीत्यादिनापरब्रह्मण्ये
वहृदयंस्थितं । दहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्यदंतस्तदन्वेष्टव्यं । दहरोस्मिन्नंतराकाशःकितदत्रविद्यतइत्या

छांदो०

॥ ४० ॥

काशशब्देनभूताकाशोविवक्षितः । किंतदत्रविद्यतइत्यस्यायंपरिहारः । अस्मिन्भूताकाशेपरब्रह्माख्यआकाशोविद्यते । आसमंतात्काशनादाकाशः आसमंतात्कमश्नातीतिवा । अस्मिन्कामाःसमाहिताइतिवाक्यशेषात् । आसमंतात्कामानश्नातीतिवा । सचयावान्वहिःपरमात्माव्याप्तोस्तितावानेवविद्यतेगुणतः । पूर्णगुणत्वादल्पपरिमाणस्यापिमहत्परिमाणत्वंचयुज्यते । अचिंत्यशक्तित्वात् । यस्मिन्विरुद्धगतयोप्यनिशंपतंतिविद्यादयोविविधशक्तयआनुपूर्व्येतिवचनात् । आनुपूर्व्येतिश्रुतिप्रमाणादित्यर्थः । आनुपूर्वीश्रुतिर्वेदआम्नायश्चेतिकथ्यतइत्यभिधानात् । अन्यथाऽनिशमित्युक्तिविरोधात् । एपमआत्मांतर्हृदयेऽणीयान्ग्रीहेर्वा एपमआत्मांतर्हृदयेज्यायान्पृथिव्याइतिहृदयस्थस्यैवाणुत्वमहत्वोक्तेश्च । गुणाःश्रुताःसुविरुद्धाश्चदेवेसंत्यश्रुताअपिनैवात्रशंका । चिंत्याअचिंत्याश्चतथैवदोषाःश्रुताश्चनाज्ञैर्हितथाप्रतीताइतिचश्रुतिः । सुविरुद्धाअश्रुताश्चगुणाःसंत्येवसर्वशः । दोषाःकेपिनसंत्येवश्रुताअपितुसर्वशइतिगारुडे । किंतदत्रविद्यतइतिपृष्टत्वाद्धृतआकाशोहृदयशब्देनोच्यते । हृदयनात् । तस्मिन्हृदयाख्यआकाशेब्रह्माख्यआकाशोविद्यतइत्यर्थः । अन्यथाकथंभूताकाशस्यदहरस्यवहिराकाशसमत्वं । दहरोस्मिन्नंतराकाशइतिपूर्वोक्ता

भाष्यं

८ । १-२

॥ ६१४ ॥

काशस्य दहरत्वमुक्तं । उत्तरस्य तु यावान्वाअयमाकाश इत्यनन्तपरिमाणत्वं । अतो ब्रह्माकाश एवोत्तरः । पूर्वोक्तस्याभूताकाशत्वे तस्मिन् दंतस्तदन्वेष्टव्यं तद्वावविजिज्ञासितव्यं तत्रापि दहरंगगनं विशोकस्तस्मिन् दंतस्तदुपासितव्यं । सहस्रशीर्षं देवमित्यादिकथं युज्यते । न हि भगवदंतस्थितमेवान्यत्किंचिद्विजिज्ञासितव्यं । तद्वावेत्यवधारणाच्च । उत्तरस्यापरब्रह्मत्वे च सर्वाधारत्वं नास्य जरयैतज्जीर्यति न वधेनास्यहन्यत एतत्सत्यं ब्रह्म पुरमस्मिन्कामाः समाहिताः एष आत्मा पहतपाप्मेत्यादि न युज्यते । किंतदत्र विद्यते यदन्वेष्टव्यं यद्वावविजिज्ञासितव्यमित्यस्य य एषोऽंतर्हृदय आकाश इत्येव परिहारः । न तूभे अस्मिन् द्यावापृथिवी इत्यादि । तच्च विजिज्ञासितव्यत्वे हेतुत्वेन सामर्थ्यकथनमेव । न हि द्यावापृथिव्यादेरेव विजिज्ञास्यत्वं । तमेवैकं जानथ आत्मानमन्यावाचो विमुंचथेति हि श्रुतिः । उभे अस्मिन् द्यावापृथिवी इत्याद्युभशब्दो मुक्तामुक्तराशिव्यपेक्षया । यच्चास्येहास्ति यच्च नास्तीति वाक्यशेषात् । अस्येति संसारिणः । न हि संसारिणो मुक्ता उपकारकाः । यद्यस्य नोपकारकं तत्तस्य नास्तीत्युच्यतेऽन्यस्य सत्त्वेऽपि । यथा वित्तादि । यथा योग्यमेवैनं भगवंतं प्रजामुक्ता अन्वाविशंति तच्छासनानुसारेण । यं यं कामं कामयते तं तमस्मादेवोपजीवंति । तदविदुषां पुण्यानि क्षयिष्णुफलान्येव भवंति ।

छांदो०

॥ ४१ ॥

एतांश्चसत्यान्कामान्भगवदीयान् । बृहत्त्वात्पूर्णकामत्वाद्विष्णुर्ब्रह्मपुराभिधः । तस्मिंस्तस्यपुरंदेहस्तस्मिन्हृदयमास्थितं । हृदयाकाशगोविष्णुस्तस्मिन्सर्वमिदंस्थितं । ससत्यकामोभगवान्यदिष्टंतस्यतद्भवेत् । तस्मिन्समाहिताःकामाःसत्याःपुंसामपिध्रुवं । तस्यैवह्यनुसारेणसत्यत्वंनान्यथाक्वचित् । यथाविंवानुसारेणप्रतिविंबप्रकाशनं ॥खं०१-२॥ तस्माद्येमुक्तियोग्याःस्युस्तेषांकामाःपुरापितु । सत्याःसंतस्तदज्ञानान्नदृश्यंते तथाखिलाः । अज्ञानमनृतंप्रोक्तमृगतावितिधातुतः । तस्माद्ब्रह्मंयदिष्टंस्यात्तद्दृष्टिनियमोनतु । अमुक्तस्यहरेर्लोकंमुक्तोगत्वाहिपश्यति । अज्ञत्वादेवसुप्तौतुनित्यंयांतोपिमाधवं । नैवपश्यंत्यसौविष्णुर्हृदयंनामहृद्गतेः । एवंहृदयनामानंविष्णुंजानन्निहिनित्यशः । विष्णुलोकगतेःपुण्यमात्वाविष्णुंव्रजेत्तथा । यस्यसम्यक्प्रसादोस्तिविष्णोरेवसउच्यते । संप्रसादःसउत्थायशरीरात्प्राप्यकेशवं । यथास्वरूपस्तुभवेद्यंप्राप्यासौस्वरूपतां । आप्नोतिसपरोह्यात्माभगवानिन्दिरापतिः । इत्याहसारमादेवीपश्यंतीपरमंपदं । सदित्यमृतधर्माणोमुक्ताः श्रीरपिचेरिताः । तीत्युक्तामर्त्यधर्माणस्तेषांनियमनाद्धरिः । सत्यमित्युच्यतेसद्भिः ॥खं०३॥ सेतुश्चापिविधारणात् । सितमस्मिन्जगत्सर्वमितिसेतुरितीरितः । एतंसेतुंप्रतिपुमानन्यत्तीर्त्वाह्यदोषवान् । सप्राप्योब्रह्मच

भाष्यं

८ । ४

॥६१५॥

येणमनोवाकर्मभिस्तुयत् । चरणंब्रह्मणिपरेब्रह्मचर्यंहितस्मृतं । तेनैवब्रह्मचर्येणभवेयुर्ब्रह्मलोकगाः । एतेषां
ब्रह्मलोकःस्यात्परंब्रह्मैवलोकनात् । ब्रह्मलोकइतिप्रोक्तंतस्यलोकोपिकथ्यते ॥खं०४॥ यज्ञइष्टंचसत्रंचमौनं
चानशनंतथा । परस्यब्रह्मणोज्ञानंसर्वमेतदुदीरितं । परस्यब्रह्मणोलोकेश्वेतद्वीपाभिधेपरे । अरण्यौचार्यवौ
दिव्यौचिदानंदरसात्मकौ । यावानुच्चःस्वर्गलोकस्तावानुच्चतयासच । श्वेतद्वीपोदिविष्ठोतस्तत्रमद्यंसरोवरं ।
सर्वभोज्यात्मकंदिव्यंतत्राश्वत्थाःसुधास्रवाः । तत्रविष्णोःपुरंदिव्यमपराजितनामकं । विमिताख्यंचपर्यंकं
विष्णोर्मनेनसंमितं । चित्सुवर्णमयंदिव्यंलक्ष्मीस्तत्तत्स्वरूपिणी । सश्वेतद्वीपगोविष्णुःपर्यंकब्रह्मनामकः
॥खं०५॥ सएषहृदिनाडीषुपंचरूपःप्रतिष्ठितः । विष्णोरणिम्नोरूपाणिपंचनाडीस्थितानितु । नारायणाख्यं
सौषुम्नमध्यस्थंरक्तवर्णकं । शुक्लंतुवासुदेवाख्यंनादिन्यामग्रतःस्थितं । पिंगलायांपिंगलंतुरूपंसंकर्षणाभिधं ।
पश्चिमेवज्रिकायांचपीतंप्रद्युम्ननामकं । इडायामनिरुद्धाख्यंनीलरूपंव्यवस्थितं । सूर्येण्येवंपंचरूपोभगवान्सं
व्यवस्थितः । आदित्यनामाचादित्वात्तद्यासंसूर्यमंडलं । तद्रश्मिभिस्तथाव्याप्ताःसमस्ताःसूर्यरश्मयः । तस्मि
न्नाडीषुचप्रोतास्तथानाडीस्थरश्मयः । तन्नाडीसंस्थितंविष्णुंमध्येजीवःप्रपद्यते । तत्तेजसाहिसंपन्नःसुप्तइत्य

छांदो०

॥ ४२ ॥

भिधीयते । ओमित्येव वह्नित्यंवायुरोवाडितीरितः । तेन वामत्वमायातिमुक्तिकाले ह्युपासकः । दिव्यचिद्रूपभावो हि वामभाव उदीरितः । यदै न ने तु मन्विच्छन्मनः क्षिपति मारुतः । आदित्याख्यं तदा विष्णुं याति जीवः स्वविद्ययेति पर्यं कोपासनायां ॥ खं० ६ ॥ इंद्रो विरोचनश्चैव श्रुत्वा तु ब्रह्मणो क्षिगं । विष्णुमानंदरूपं तं सम्यक् ज्ञानविपर्ययौ । आपतुस्तत्र देवेंद्रो जानन्नपि विरोचनं । मोहयन्ननुरूपाणितस्य वाक्या न्युवाच ह । यथा विरोचनो नैव जानीयाद्विष्णुमंजसा । स्ववाक्यं चानृतं न स्यात्तथा ब्रह्माप्युवाच ह । अयोग्या ह्यसुरा ज्ञानेव क्तव्यं चैव नानृतं । मच्छापादासुरोभावः प्रह्लादादेर्न तु स्वतः । अयं त्वासुर एवातो वक्ष्याम्यस्योभयं यथा । इंद्रस्तु शुद्धभावत्वात् पुनरायास्यति ध्रुवं । इत्यभिप्रायतः प्रोक्तो ब्रह्मणा क्षिगतो हरिः । अयोग्यत्वात् तु तच्छ्रुत्वा प्रतिरूपं विरोचनः । मत्वाप्स्वादर्शके चैव प्रच्छक्तमस्त्विति । तत्रापि तु हरेर्भावं हृदि कृत्वा चतुर्मुखः । दृश्यते ह्येष एवेति तत्त्ववेदिवि वक्ष्या ॥ खं० ७ ॥ तथापि योग्यतैवात्र भूयसीति निवेदितुं । दर्शयन् प्रतिरूपस्य दोषानाह प्रजापतिः । अलंकारादिभिर्युक्तः पश्यस्वेति विवेचयन् । यथा देहगुणे गौर्ण्यं दोषे दोषास्तथैव तु । तथाप्यशुद्धभावत्वात् प्रतिरूपस्य तद्गुणान् । परस्य ब्रह्मणो जानन्न्ययौ तुष्टमनाः स्वयं । असुराणामविश्वासनिवृत्त्यर्थं पितामहः । माध्यस्थ्यं ज्ञापया

भाष्यं

८ । ८

॥ ६१६ ॥

नश्चजानन्वैरोचनंमनः । प्राहाज्ञानांपराभावइत्युच्चैश्चपुनःपुनः । तथाप्यशुद्धभावत्वादजानन्नेवनिर्ययौ ।
 गत्वाचैवपरं ब्रह्मप्रतिरूपात्मकंसदा । दिदेशसर्वासुराणांशरीरालंकृतेरपि । अलंकृतिंब्रह्मणश्चप्रत्यक्षेणोपलं
 भितां । अतोसुरानदास्यंतिनयजंत्यात्मनःपरं । स्वभोगेनैवतृप्तिःस्यादितिसर्वेपिमेनिरे । तत्संस्कारवशेनैव
 स्वयं ब्रह्मेतिवेदिनः । अभवन्नपतंश्चैवतमोंधेनित्यदुःखिताः ॥खं०८॥ इंद्रश्चजानन्नपितुमोहयन्नसुरंतदा ।
 गत्वानिवृतेपश्चादिवपश्यन्सदोषतां । पुनःपुनश्चमोहायगत्वागत्वानिवर्तते । कथंचिदेवविज्ञातंमयेत्यज्ञा
 न्विमोहितुं ॥ खं० ॥ ९ ॥ तद्योग्यान्येववाक्यानिब्रह्माप्याहपुनःपुनः । गरीयसीयोग्यतेतिज्ञापयन्पूर्वव
 त्पुनः । संदिग्धान्येववाक्यानिप्रोवाचेंद्रायचात्मभूः । स्वप्नंप्रदर्शयन्त्यस्तुपूज्यतेसर्वदैवतैः । सएवविष्णुरि
 त्याहतत्राप्याहपुरंदरः । दर्शयन्नासुरींबुद्धिस्वप्नदृश्यविवक्षया । प्रंतीवैनमदंतीवतथानस्यात्परोहरिः ॥
 खं० ॥ १० ॥ इत्युक्तआहब्रह्मैनंसुप्तिस्थोभगवानिति । यत्रसुप्तोह्ययंजीवइत्युक्तःप्राहवासवः । नाहंजाना
 मिमत्तो न्यंसुप्तौनान्योपिदर्शयेत् । अहमस्मीतिभूतानिनचपश्यंतिकानिचित् । यदिजीवःपरात्मावाप्यन्यो
 न्यस्मिन्नपीततां । गतौतदाप्यपीतस्तुशंविनैवभवेदिति ॥ खं० ॥ ११ ॥ उक्तोब्रह्माब्रवीच्छक्रंज्ञापयंस्तत्त्वमं

छांदो०
॥ ४३ ॥

जसा । योयंशरीरसंबंधीजीवइत्यवधार्यतां । भूतैष्यद्वर्तमानेषुयस्यनोदेहसंगतिः । सोशरीरःपरोविष्णु
रमृतोनित्यमूर्तिमान् । अधिष्ठायतथापीमंदेहमास्तेसईश्वरः । जरामृत्युपरीतोयंजीवात्मादेहसंगतेः । परे
णेयंसुखंप्रोक्तंप्रियमित्येवंपंडितैः । परेणेयमभद्रंयदप्रियंतदुदीरितं । नजीवस्यतयोर्हानिःकदाचिद्विद्यतेक
चित् । अशरीरंपरंब्रह्मनैवतेस्पृशतःकचित् । अमामाभगवान्विष्णुर्व्याप्तत्वात्परमेश्वरः । तेनैवप्रियमाण
त्वाद्वह्माऽभ्रमितिकीर्तितः । वायोःपत्नीविद्युदुक्ताविशेषद्युतिहेतुतः । ब्रह्माणीस्तनइबुःस्यात्सर्वशब्दात्मि
कायतः । एतेषांज्ञानवैशेष्यान्नातिदेहेनसंगतिः । अतःप्रियाप्रियेतेषामपिनब्रह्मणःकिमु । विष्ण्वीयंहिसुखं
तेषांस्वभर्त्रीयमथापिच । नह्यन्येयंसुखंतेषामतस्तेप्रियवर्जिताः । यथातेपरमाकाशाद्विष्णोरेवसमुत्थिताः ।
तमेवप्राप्यसंयांतिनैजमानंदमूर्जितं । एवंसम्यक्प्रसादेनविष्णोर्मुक्तोपियोपरः । यंप्राप्यतेनिजानंदमाप्नुवं
तिसकेशवः । तंप्राप्यरमतेमुक्तःस्त्रीभिर्यानिैश्वबंधुभिः । यथैवसारथिर्यानिैवदेहेचमारुतः । यथारथीतथा
विष्णुर्जीवोन्यरथगोयथा । यदाश्रितानींद्रियाणिप्राणश्चापियदाश्रयः । यदाश्रयोप्ययंजीवोयोवेदैषांप्रव
र्तनं । दर्शनंश्रवणंघ्राणंजिह्वांस्पर्शमनस्तथा । तदीयान्विषयांश्चैवयोवेदाखिलमंजसा । सविष्णुःपरमोज्ञे

भाष्यं

८ । १२

॥६१७॥

योदेवताःकरणानिच । स एतैरिन्द्रियैर्विष्णुर्भोगाननुभवत्यजः । स्वरूपेणैवशक्तोपिजीवदेहस्थितोहरिः ।
भुंक्तेतदिन्द्रियैर्भोगाञ्छुरितैरिन्द्रियैःस्वकैः । जीवंतदिन्द्रियाण्येवंप्राणंचव्याप्यकृत्स्नशः । भुंक्तेतत्तद्गुणान्वि
ष्णुर्नैवदोषान्कदाचन । तमेतंदेवताःसर्वावाय्वाद्याःसमुपासते । तस्माद्देववशालोकाःसर्वकामाःसजीव
काः । तमेतंयोयथाज्ञात्वापश्येद्विष्णुंसनातनं । आप्नोतिसर्वकामांश्चसर्वलोकांश्चकामतइतिसामसंहिता
यां । उभौलोकाववाप्नोतीतिवचनान्नलोकायतिकमतंविरोचनोक्तं । किंतुविंबप्रतिविंबयोरभिमान्यैक्या
भिप्रायेणजीवालैवमह्य्यइतिमायावादएव । नचात्रजीवआत्मशब्दोक्तः । तदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनो
धिष्ठानमात्तोवैसशरीरःप्रियाप्रियाभ्यां नहवैशरीरस्यसतःप्रियाप्रिययोरपहतिरस्यशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रि
येस्पृशतइतीशजीवयोःसतात्पर्यभेदाभिधानात् । नहिजीवादन्यस्यप्रियाप्रियानुभवोस्ति । नचमुक्तस्या
पिप्रियापहतिरस्ति । नचविष्णोरत्रविवक्षितंप्रियं । पराधीनरतिप्राप्तिर्हिप्रियमत्रविवक्षितंनहितद्भगव
तः । मुक्तानांतुभगवदधीनरतित्वात्प्रियमस्येव । जीवामुक्ताअमुक्ताश्चपराधीनरतित्वतः । नप्रियापह
तिःकापिस्वातंत्र्यान्नहरेःप्रियं । पराधीनरतिर्यस्मात्प्रियमित्युच्यतेबुधैः । हरेरधीनतातुस्याद्यद्यपिब्रह्मवा

छांदो०
॥ ४४ ॥

युवोः । तदन्यवशताभावादप्रियावितितौश्रुतौ । यथाराज्ञःस्वरादृशब्दोरुद्रस्येश्वरतातथा । यथाशक्रस्य
चंद्रत्वंतद्वदप्रियतातयोः । यथाराज्ञ्याश्चराज्ञीत्वंयथाचोमेश्वरीस्मृता । विद्युतःस्तनयितोश्चतथैवाप्रियता
श्रुतेतिचपरमश्रुतौ । सएषसंप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतइति
मुक्तस्यतत्प्रसादात्तत्प्राप्त्यानिजानंदानुभवश्रुतेश्च । सउत्तमःपुरुषइतितस्यजीवादुत्तमत्वश्रुतेश्च । अपरपु
रुषापेक्षयाह्युत्तमपुरुषशब्दोभवति । अन्यथोत्तमशब्दएवस्यात् । उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतइति
च । ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुंनैवशक्यते । तद्यत्स्वभावःकैवल्यंसभवान्केवलोहरे । परोमात्रयातन्वावृधा
ननतेमहित्वमन्वश्रुवंति । इदंज्ञानमपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविप
श्चितेति । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्येमाँल्लोकान्कामान्नीकामरूप्यनुसंचरन् । नयत्रमायाकिमुताप
रेहरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताः । कृष्णोमुक्तैरिज्यतेवीतमोहैरित्यादेश्च । सतत्रपर्येतिजक्षन्क्रीडन्नममाणः
स्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वानोपजनंस्मरन्निदंशरीरमित्यत्रापिभेदेनावस्थानश्रुतेः । उपशब्दादंतरशब्दाच्चमु
क्तस्यपरंज्योतिःसमीपावस्थानागवतेश्च । नचजीवमात्रंदेवाउपासते । ऊर्जपृथिव्याभक्त्वायोरुगायमुपासत

भाष्यं
८ । १२

॥ ६१८ ॥

इति हि श्रुतिः । भेददृष्ट्याभिमानेन निःसंगेनापि कर्मणेत्यादेश्च । भूतैर्महद्भिर्यद्भूमाः पुरोविभुर्निर्मायशेतेयद
मूषुपूरुषः । भुंक्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः सोलं कृषीष्ट भगवान् वचांसि मइत्यादौ भगवत एवैन्द्रियैर्भोगोक्तेश्च ।
ऋतं पिवंतौ सुकृतस्य लोके गुहां प्रविष्टौ परमेपरार्थे इति च । गुहां प्रविष्टावात्मानौ हितदर्शनादिति भगवद्वचनं
च । इदं पश्यामि जिघ्राणीत्यपि जीवानवैविदुः । द्रव्याणामपरिज्ञानाद्वेदासौ पुरुषोत्तम इति च । स उत्तमः पुरु
ष इति भगवत एवायं परामर्शः । अन्यार्थश्च परामर्श इति भगवद्वचनात् । उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृत
इति च । जगद्ध्यापारवर्जमित्यल्पैश्वर्यत्वं मुक्तस्य भगवताभिहितं । अतोयं प्राप्य जीवः स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्य
ते स भगवानुत्तमः पुरुष इति परामर्शः । स्वप्ने महीयमानश्चरति यत्रैतत्सुप्त इति पुरस्तादपि भेदोक्तेः । न हि मही
यमान एव जीवश्चरति । प्रायोग्यः सारथिः । प्रयोगेन यानस्य । यंता सारथिरानेता प्रायोग्य इति कीर्तित इ
त्यभिधानात् । अन्येभ्यो दीप्यमानत्वाद्द्वैवं च क्षुर्मनः स्मृतमिति च । य एते ब्रह्मलोके ते पुरमते । अनुविद्यशा
स्त्राचार्यानुसारेण विदित्वा विजानात्यापरोक्ष्येण । वेदनं शास्त्रतो ज्ञानं विज्ञानं ब्रह्मदर्शनमिति च ॥ खं० ॥ १२॥
श्यामो हृदि स्थितो विष्णुः शबलो विश्वरूपवान् । जीववर्णो जीवगतो लोहितश्चक्षुषि स्थित इति मानसे । हय

छांदो०

॥ ४५ ॥

ग्रीवमुखोत्थानियानिवाक्यानितानितु । रमाददर्शतान्येवब्रह्मातान्येवनारदः । यानिविष्णोरयोग्यानि
प्रार्थनाद्यात्मकानितु । तान्युत्तरेषांवाक्यानिभविष्याण्यवदद्धरिः । एवंपरमातथाब्रह्माछांदोग्योपनिषद्विसे
तिसामसंहितायां ॥ खं० ॥ १३ ॥ आकाशोतिप्रकाशत्वान्नामरूपेऋतेस्थितः । ब्रह्माख्योभगवान्विष्णु
स्तद्वेश्मप्राप्नुयामहं । यशोहंसर्ववर्णानांमत्तोऽन्येषांयशोभवेत् । सोहंममयशोदातृयशसांयशउत्तमं । विष्णवा
ख्यंपरमंब्रह्मश्चेतंश्चसनगंयतः । अदत्कमद्यमानंकंस्वानंदानुभवात्मकं । लिङ्गुतद्रतिदंयस्मात्तदहंप्राप्नुयांसदा
॥ खं० ॥ १४ ॥ उपदिष्टःपरेणैवत्वेवमाहचतुर्मुखः । उवाचचमनोर्विद्यांप्रजाभ्योमनुरेवच । तस्मात्सर्वेन्द्रिया
णीशेनिधायपुरुषोत्तमे । दृष्ट्वातंपरमंविष्णुंतल्लोकंप्रतिपद्यते । नावर्ततेपुनस्तस्मात्कदाचित्केनचित्क्वचिदि
तिच ॥ खं० ॥ १५ ॥ पूर्णानंदमहोदधिःपरतमोनित्यःपरस्मात्सदासर्वज्ञःसकलेशितागुणनिधिर्नित्योत्सव
स्तद्विदां । सर्वस्मादधिकंममप्रियतमस्त्विष्टादपीष्टोत्तमस्सर्वस्माच्चहितात्सदाहिततमःप्रीतोभवेन्मेहरिः । य
स्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलंबद्गतदर्शतमित्थमेवनिहितंदेवस्यभर्गोमहत् । वायोरामवचो
नयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयंवपुर्मध्वोयत्तुतृतीयकंकृतमिदंभाष्यंहरौतेनहि । हनशब्दोज्ञानवाचीहनूमान्मति

भाष्ये

८ । १५

॥६१९॥

शब्दितः । रामस्य स्वतत्पुत्रस्य वाचोनेता गुणोदधिः । भूतमोभीम इत्युक्तो वाचो मामातरः स्मृताः । ऋगाद्या
इतिहासश्च पुराणं पंचरात्रकं । प्रोक्ताः सप्तशिवास्तत्र शयोभीमस्ततः स्मृतः । मध्वित्यानंद उद्दिष्टो वेति तीर्थ
मुदाहृतं । मध्व आनंद तीर्थः स्यात्तृतीयामारुतीतनुः । इति सूक्तगतं रूपत्रयमेतन्महात्मनः । यो वेद वेदवि
त्स स्यात्तत्त्ववित्तत्प्रसादत इति सद्भावे । आनंद तीर्थ इति तु यस्य नाम तृतीयकं । पूर्णप्रज्ञेन तेनेदं कृतं भाष्यं हरेः
प्रियं । नित्यानंदो हरिः पूर्णो नित्यदा प्रीयतां मम । नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै च विष्णवे ॥ ॐ इति श्रीमदा
नंद तीर्थ भगवत्पादाचार्य विरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीमच्छांदोग्यभाष्यं
संपूर्णं ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

॥ छांदोग्यभाष्यसंपूर्ण ॥

**The Credit of getting the Sarvamoola Books Scanned goes to Panditavareenya ityaadi
birudankita Shreemajjalihaala Shreenivaasaachaaryasya Vidyaa Suta, "Gomanjari" Udgrantha
kartru, (Raghunatha suri virachita Manikya manjari granthasya Khandana Grantha) Veda
Shaastra Puraanaartha Vishaarada, Panditavareenya Shree Dwarakaanaathaachaaryaru.
My heartfelt salute for him to provide me such a wonderful opportunity to work on this
project.**

**Project Started on : 21 December 2009
Project Completed on : 20 March 2011**

Scanned By : Aravindacharya Haranahalli, aravindbharadwajhs@gmail.com